

ଗୁରୁଶିଳ୍ପ

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ

ରାମଚନ୍ଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ଗୃହ ଶିଳ୍ପ

ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ

ସମ୍ବିଧାନାୟକ ଭିକାରୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ

ପ୍ରଣୀତ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ

ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣାମଣ୍ଡଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କଦ୍ୱାରା

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜଦ୍ୱାରା

ପ୍ରକାଶିତ ।

୧୯୪୦

ଭୂମିକା

ପ୍ରଥମରୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ସ୍ପଷ୍ଟକପାଠ ଦ୍ଵାରା ଶିଳ୍ପଶିକ୍ଷା ହୋଇ ନ ପାରେ । କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଶିଳ୍ପଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ହୁଏ । ଶିଳ୍ପଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ହସ୍ତ, ପଦ ଓ ନେତ୍ର, ଏହି ତିନି ଗୋଟି ଅଙ୍ଗର ବିଶେଷ ପରିଚ୍ଛଳନା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଳ୍ପରେ ହାତ ଓ ଆଖିର ବିଚକ୍ଷଣତା ଏବଂ କେତେକ ଶିଳ୍ପରେ ଗୋଡ଼ର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦରକାର; ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ହାତ, ବିଶେଷତଃ ଅଙ୍ଗୁଳଗୁଡ଼ିକ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଇଚ୍ଛାକ୍ରମେ ପରିଚ୍ଛଳନ କରିବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବ, ଶିଳ୍ପରେ ତେତେ ଶୀଘ୍ର ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରି ପାରିବ । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଆରମ୍ଭ ନ କଲେ ପଛକୁ ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହୁଏ ନାହିଁ । ସବୁ ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ଓ ଚିନ୍ତାବଳୀର ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ । ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର ପରିଚ୍ଛଳନା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୁଦ୍ଧିର ପରିଚ୍ଛଳନା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଙ୍ଗ ପରିଚ୍ଛଳନା ଆରମ୍ଭ କଲେ ବୁଦ୍ଧିର ପରିଚ୍ଛଳନା ଆସେ ଆସେ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ହସ୍ତକର୍ମ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଲେଖା ପଢ଼ା ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ମସ୍ତିଷ୍କ ପରିଚ୍ଛଳନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ମସ୍ତିଷ୍କ ପରିଚ୍ଛଳନା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ପରିଚ୍ଛଳନାର ଆବଶ୍ୟକତା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଉପଲବ୍ଧ କଲେଣି । ଲେଖାପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମେ, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ତହିଁରୁ ଅନୁଭୂତି ଲାଭ ହୁଏ । ସେହି ଅନୁଭୂତି ନାନା ପ୍ରକାରର ହୋଇ ପାରେ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭୂତିକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାହିଁ ଶିଳ୍ପ ।

ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ପରିଚ୍ଛଳନା ସମୟରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଯେବେ ହସ୍ତ, ପଦ ଓ ନେତ୍ର ପରିଚ୍ଛଳନାର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ, ତେବେ ଅନେକଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଜରେ ଦକ୍ଷତା ଜନ୍ମି ପାରିବ ଓ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତି ଅନେକଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଓ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷମା ହେବ । ତାହା ହେଲେ ଶିଳ୍ପର ତଥା ଦେଶର ଯେ ବିଶେଷ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇ ପାରିବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପୁରୀ ଅନେକ ନିରକ୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଳ୍ପକୌଶଳର ଯେଉଁ ସବୁ ଉଦାହରଣ ଦେଖାଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖି କାହାର ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପାରୁ ଶିଳ୍ପରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିଥିଲେ । ଏପରି ଭାବିବା

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ସେମାନେ ଅଧର ପରତନ୍ତ୍ରରେ ସମୟ କଟାଇ ନ ଥିଲେହେଁ ପାରମାର୍ଥିକ ପଦାର୍ଥ-ମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରେ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏତେ ଅଧିକ ଉନ୍ନତଭାବେ କରିଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭୂତିକୁ ଅକ୍ଷରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ନ କରିଥିଲେହେଁ ନାନାପ୍ରକାର ପଦାର୍ଥର ଅଙ୍ଗରେ ନିଜ ନିଜର ବିଚାରଶକ୍ତି, ନେତୃତ୍ବ ରୂପ ଓ ହସ୍ତକୌଶଳର ସମାବେଶ ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତି ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ପାରୁଥିଲେ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସାଧାରଣ ଓ ଛୋଟ ଛୋଟ ହସ୍ତକର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା । ଏହିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ ଅଭ୍ୟାସ କଲେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିଚ୍ଛଳନା ସହଜରେ ହୋଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥମାନ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସହଜରେ ମିଳେ ଏବଂ ଯେଉଁ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଅଭାବରେ ସାଧାରଣତଃ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି, ସେହି ସବୁ ପଦାର୍ଥଦ୍ୱାରା କି କି ଶିଳ୍ପ ହୋଇ ପାରେ, ତାହାହିଁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହି ପ୍ରଦେଶର ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ସହଜରେ ଓ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳି ପାରିବ, କେବଳ ସେହି ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିଚ୍ଛଳନା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶିଳ୍ପ ଉପଯୋଗୀ ପଦାର୍ଥ ମିଳେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ —

(୧) କେତେକ ବଣ ବୁଦା ଓ ପତ୍ତତ ଜମିରେ ଉଠିଥିବା ବୃକ୍ଷ ଓ ଲତାମାନଙ୍କରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସବୁ ବୃକ୍ଷ ବା ଲତାକୁ କେହି କେବେ ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆପେ ଆପେ ଉଠି ଥାଆନ୍ତି ।

(୨) ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥ ଗୃଣୀମାନଙ୍କର ଗୁମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

(୩) ଆଉ କେତେକ ପଦାର୍ଥ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କେହି କେହି ଲଗାନ୍ତି ବା ଗୁମ କରନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସେ ସବୁ ଆପେ ବଣ ବୁଦାରେ ଉଠିଥାଆନ୍ତି ।

ଜମ୍ମରେ ସେହିରୂପ ଭଲ ଭଲ ଶ୍ରେଣୀର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା :—

୧ । ବଣ ବୁଦା ଓ ପତ୍ତତ ଜମିରେ ଉଠିଥିବା ବୃକ୍ଷ ଓ ଲତା :—

ଖଜୁରି—ଏ ଦେଶରେ ଏହାକୁ କେହି ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ବଣ ବୁଦା ଓ ପତ୍ତତ ଜମିରେ ଖଜୁରି ଗଛ ମନକୁ ଉଠେ । ଅଫଗାନିସ୍ଥାନ ଓ ଆରବ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଗୁମ

କରାଯାଏ । ସେ ଦେଶରେ ଏହାର ଫଳ ବଡ଼ ବଡ଼ ଏବଂ ସୁସ୍ବାଦୁ ହୁଏ । ସେ ଦେଶର ଖଜୁରିଫଳ ଗୋଟିଏ ଉପାଦେୟ ଖାଦ୍ୟ । ସେହି ଫଳ ଏ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଆସି ବଢ଼ିଯିବ ବୋଲି ଅଛି । ଆମ ଦେଶର ଖଜୁରିକୋଳି କିନ୍ତୁ ସେପରି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଖଜୁରିଗଛର କନ୍ଦାରୁ ଯେଉଁ ରସ ବାହାରେ, ତାହା ଖୁବ୍ ସୁସ୍ବାଦୁ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହିତକର । ମାତ୍ର ତାହାର ଯଥେଷ୍ଟ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଦେଶରେ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ । ଖଜୁରିରସ କିଛି ସମୟ ରହିଗଲେ ତହିଁରେ ଧବନ ଲାଗି ତାହା ଆମ୍ବିଲା ହୋଇଯାଏ । ଆମ୍ବିଲା ହେଲେ ତାହା ଗୋଟିଏ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଏହି ପ୍ରଦେଶର ଚମାରମାନେ ସେହି ଆମ୍ବିଲା ରସକୁ ତାଡ଼ିରୂପେ ବଢ଼ିଯିବ କରନ୍ତି ।

ଖଜୁରିରସକୁ ପ୍ରଭୁଷରୁ ସଞ୍ଚୟ କରି ଅଧିକ ସମୟ ନ ରଖି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ବିଲା ହେବାକୁ ଅବସର ନ ଦେଇ ତାହାକୁ ନିଆଁରେ ବସାଇ ରାନ୍ଧିଲେ ତହିଁରୁ ଉତ୍ତମ ଗୁଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହି ଗୁଡ଼ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ଏହି ଗୁଡ଼ ଅନେକ ଦିନରୁ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ବରି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଉତ୍କଳରାଜ ଉଦ୍ୟମରେ ପସରା କରାଯାଇ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ, ଏଥିରୁ ସୁନ୍ଦର ଗୁଡ଼ ହୋଇ ପାରେ । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଏହି ଗୁଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି । କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ସାଲେପୁର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିଙ୍ଗମାପୁର ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ବାବୁ କୃଷ୍ଣବଲ୍ଲଭ ଘୋଷଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଖଜୁରିଗୁଡ଼ ଓ ତାଳଗୁଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାଣି ।

ଖଜୁରିଗଛର ପତ୍ରରେ ନାନା ପ୍ରକାର ଝାଡ଼ୁ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଚଢ଼େଇ, ଛୋଟ ଛୋଟ ଆସନ, ହାତ ବାଗ୍, ଟୋପି ପ୍ରଭୃତି ନାନାବିଧ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରେ ।

ବେଣା ଓ କାର୍ବିଚ — ବେଣା ଏକ ପ୍ରକାର ଘାସ । ଏ ଦେଶରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଣା ଜନ୍ମେ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ବେଣାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷତ ପଡ଼ିଥା କମି ପଡ଼ି ରହିଅଛି । ତାହାକୁ ବେଣାଘାଟ କହନ୍ତି । ଏହି ବେଣାର ଚେର ଗୋଟିଏ ସୁଗନ୍ଧ ପଦାର୍ଥ । ଏହାକୁ ଖସ୍‌ଖସ୍ କହନ୍ତି । ଖସ୍‌ଖସ୍ ତାଟି ଗୋଟିଏ ସୁଲ୍ଲବାନ୍ ପଦାର୍ଥ । ବେଣାଚେରରୁ ମଧ୍ୟ ସୁଲ୍ଲବାନ୍ ଖସ୍‌ଖସ୍ ଅତିର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।

ଠିକ୍ ଏହି ବେଣାକାଗୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଘାସ ଅଛି । ତହିଁରୁ ବର୍ଷାକାଳରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ବାହାରେ । ସେହି ଫୁଲର କାଣ୍ଡଟି କାର୍ବିଚ କହନ୍ତି । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ

ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁତ ସେହିରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ କାଢ଼ିତ ଜନ୍ମିଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ତାହା ଛଡ଼ା ବୁଦ୍ଧା ବୁଦ୍ଧା ହୋଇ ଏହା ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନବିଲମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଯାଏ ।

କାଢ଼ିତର ଡାଲ, ପାଛୁଆ ଓ ପେଡ଼ି ଆଦି ବୁଣିବା ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ବହୁ ପୁରତନ ଗୃହଶିଳ୍ପ । କରଣଜାତିର ବୋହୂ ଓ ଝିଅମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୌଶଳ ଓ ଶିଳ୍ପକଳା ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା କାରଣ ଯେତେପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କାଢ଼ିତର ପଦାର୍ଥ ଥିଲା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କାଢ଼ିତନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥମାନ ବିଲତ ପ୍ରଭୃତି ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଆଦୃତ ହେଉଅଛି । ଏଥିରେ ନାନାପ୍ରକାର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥମାନ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଗରି—ନଈପଠାମାନଙ୍କରେ ଏହା ଆପେ ଆପେ ଜନ୍ମେ । ଏହାର ଛଲରେ ବାଗୁ, ଟୋପି ଓ ନାନା ପଦାର୍ଥ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ । ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିରେ ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ହେଉଅଛି । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ଜାଇକାଠି ନାମରେ ପରିଚିତ ।

ପୁଆଁଲଇ—ଏହା ବଣବୁଦ୍ଧାରେ ଆପେ ଆପେ ଉଠିଥାଏ । ଏଥିରେ ପାଛୁଆ, ଟୋକେଇ, ଚୋକି, ସୁଟକେସ୍ ପ୍ରଭୃତି ବୁଣା ହୋଇ ପାରେ ।

ଜୁଣ, ବେରୁଁହା, କାଣ୍ଡକାଣ୍ଡିଆ, କେଉଟି, ତଣି—ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ଜାତୀୟ ଘାସ । ଏ ସବୁ ଆପେ ଆପେ ଉଠିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଲେକେ ହେଁସ, ମସିଣା ପ୍ରଭୃତି ବୁଣି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ନାଳିଆ—ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ନାଳିଆ ଆପେ ଆପେ ଉଠି ମାଡ଼ି ଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଟୋକେଇ, ପାଛୁଆ ପ୍ରଭୃତି ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଶକ୍ତି ପଦାର୍ଥ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନାନାପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମବାନ୍ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ପାରେ ।

ବହୁମୁଗୁଆ—ଏହା ମଧ୍ୟ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଆପେ ଆପେ ଉଠିଥାଏ । ଲୋକେ ଏଥିରେ ଟୋକେଇ ବୁଣନ୍ତି । ଏହା ବେତ ପରି ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ଏଥିରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଗଣ୍ଡି ଥାଏ । ଏହା ବେତଠାରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ।

ଏହିପରି ଆହୁରି ନାନା ପଦାର୍ଥ ଅଛି, ଯାହା ଆପେ ଆପେ ବଣବୁଦ୍ଧାରେ ଜନ୍ମି ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ବ୍ୟବହାର କରି ପାରିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନାନା ଶିଳ୍ପର ଉପଯୋଗୀ ହେବ, ସତ୍ୟେହ ନାହିଁ ।

ବେଶ୍ୟାଶ୍ରମିକର ଅବଶିଷ୍ଟ କାଠାଂଶ ଉପରେ ଲଖ-ପାଲିସ୍ ବା ବାଣ୍ଟିସ୍ ଦେଲେ ଏ ତଷ୍ଟରୁ ଆହୁର ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ । ୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ଏ ପ୍ରକାର ତଷ୍ଟରୁ ଟେବଲ୍, ଆଲମାରୀ, ବହୁ, ସିନ୍ଦୁକ ଓ ବାକ୍ସ ଆଦି ଝାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ ।

ବାରବରଷିଆ ବା ସ୍ୱର୍ଗୀରୁ ବାହାରୁଥିବା ତନ୍ତୁଦ୍ୱାରା ଏହି ତଷ୍ଟରୁ ତିଆରି କଲେ ଆହୁର ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ତାହା ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବାରବରଷିଆର ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।

ଫୁଲଝାଡ଼ୁ

ନିଉପଠାମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁଠି ଶର ଓ କୌଣସି କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ କାଣ୍ଡଶର ଜନ୍ମେ, କେତେକ ଜଙ୍ଗଲରେ ସେହି ଜାତୀୟ ଗୋଟିଏ ଶର ଜନ୍ମେ । ସେହି ଶରର ଫୁଲ କେଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ କାଟି ଆଣି ଫୁଲଝାଡ଼ୁ କରନ୍ତି । ସହରମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଗ୍ରାମର ଦେଉଳ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ଘରମାନଙ୍କରେ ଏହି ଝାଡ଼ୁର ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ।

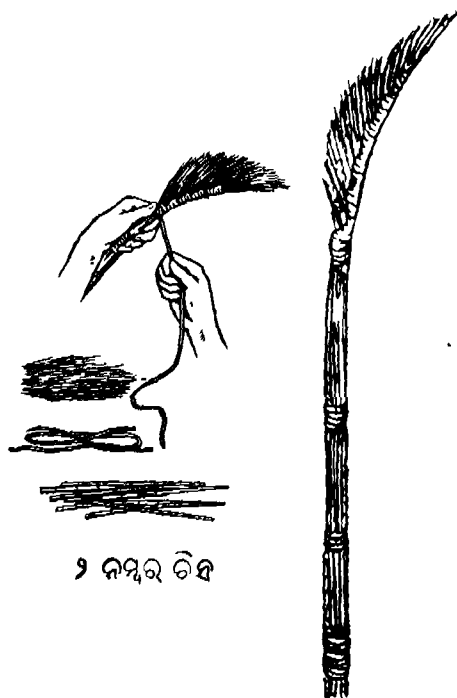
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଫୁଲଝାଡ଼ୁ ବଜାରରେ ବାକି ହେଉଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଫୁଲର କେଣ୍ଡାକୁ ଗୋଛ କରି ଧରି ଖଣ୍ଡି ଏ ସରୁଆ ଲଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୋଟିକେତେ ଗଣ୍ଠି ବାନ୍ଧିଦେଇ ଅଥବା ବେଶ୍ୟାଟିକୁ ସିଆଳ ଲଇଦ୍ୱାରା ଛନ୍ଦ କରି ଗୁଣି ଦେଇ ଝାଡ଼ୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି । ୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

୧ ନମ୍ବର

ସେହି ଝାଡ଼ୁର ଆକାର ଆଉ ଟିକିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ ତାହା ଅଧିକ ବ୍ୟବହାରର ଉପଯୋଗୀ ହେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନୁସାରେ ଫୁଲଝାଡ଼ୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଫୁଲ ଲଗିଥିବା ଫୁଲର କେଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ମୂଳରୁ ବା ଅଧିକ ଲମ୍ବା ରଖି କଟାଇ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ଫୁଲ ଏବଂ କାଣ୍ଡ-ଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତମରୂପେ ଶୁଖିଗଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଚୂର୍ଲରେ ଘିଟି ତହିଁରୁ ଧୂସଗୁଡ଼ିକ ଝାଡ଼ି ସଫା କରିଦେବ । ତତ୍ପରେ କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଗଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବା ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ କାଟିଦେବ । ଏହି କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ହତା ବା ବେଶ୍ୟା କରି ଝାଡ଼ୁଟି ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏ ଝାଡୁକୁ ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଫୁଲ ଥିବା କାଣ୍ଡ ୩ଟି ଗୋଟି ଏକତ୍ର ଧରି ତହିଁର ଅଗ୍ରଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ ଥିବା ଅଂଶକୁ କିମ୍ପେ ବକା କରି ବାନ୍ଧିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ; ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଖଣ୍ଡେ ବେତ ବା ବତାର ଅଗ ସରୁକରି ଯୋଗ କରିବ । ବେତ ପାତିଆ ବା କୋରଟ ପାତିଆଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧିଲେ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଶକ୍ତ ହେବ । ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଉପର ପାଖକୁ ରଖୁଥିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଥରେ ଥରେ କାଣ୍ଡରୁ ଫୁଲର କେଣ୍ଡାକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ନେଇ କେବଳ ଫୁଲ ଯୋଗ କରିବ । କେତେବେଳେ ଅବା କାଣ୍ଡ ସହିତ ଫୁଲକେଶା ମିଶାଉଥିବ । ପ୍ରତିଥର ଫୁଲର କେଣ୍ଡାକୁ ଯୋଗ କରି ତହିଁର ମୂଳଭାଗରେ ବେତ ବା କୋରଟ ପାତିଆକୁ ଟାଣିଥରି ଗୁଡାଇ ଦେଉଥିବ । ଏ ଝାଡୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଗଲେ ବକାଯାଉଥିବା ପାତିଆକୁ ସେହିଠାରେ ଶେଷ କରି ଶଶିଦେଇ ଅଟକାଇ ଦେବ ।

ବକା ହେବା ପରେ ନିମ୍ନକୁ ବାହାର ପଡ଼ୁଥିବା କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତ ବା ବେଣ୍ଟି ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମରୂପେ ସଜାଡ଼ି ଦେବ । ବେଣ୍ଟିକୁ ଗୋଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଆଉ ଗୋଟିକେତେ ଫୁଲ ନ ଥିବା ଖାଲ ଶର ଏ ମୁଠାରେ ପୁରାଇ ଦେଇ ହାତ ମୁଠିଦ୍ୱାରା ବଳଦେଇ ଗୋଲ କରି ଧରିବ । ବେଣ୍ଟିକୁ ଏକଗଜ ଲମ୍ବା ରଖି ତହିଁ ଉପରେ ଟାଣ ସ୍ଥାନରେ ବେତ ବା କୋରଟ ପାତିଆ ଦ୍ୱାରା ଟାଣ ଗୋଟି ମୁଠା ବାନ୍ଧିଦେବ । ଶେଷରେ ବକା ହେବା ମୁଠାକୁ ଅନ୍ୟ ମୁଠାମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଚଉଡ଼ା କରିବ । ଶେଷ ମୁଠାଠାରୁ ଏକ ଇଞ୍ଚ ଶୁଣ୍ଠି ହାତର ମୁଣ୍ଡକୁ ସମତୁଲ କରି କାଟିଦେବ । ଗୁଡା ହୋଇଥିବା ବେତ ବା କୋରଟ ପାତିଆଗୁଡ଼ିକ ନାଲି, ନୀଳ, ସାବଜା ଆଦି ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ କରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏ ଝାଡୁ ଆଦୁରି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

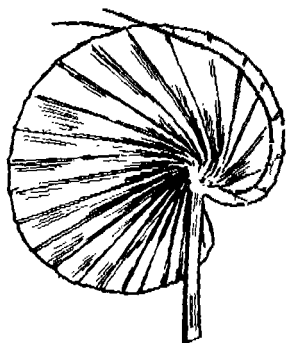
ତାଳପତ୍ର

ସହକରେ ସବୁଠାରେ ତାଳପତ୍ର ମିଳି ପାରେ । ତାଳପତ୍ରରେ ନାନା ପଦାର୍ଥ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ; ତାହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଉପକରଣଦ୍ୱାରା ଯାହା ଯାହା ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ, ସେହି ସବୁ ପଦାର୍ଥର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ମଧ୍ୟ ତାଳପତ୍ରଦ୍ୱାରା ନୂଆ ଶିଖାଳଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ; ତେଣୁ ଏଠାରେ ତାଳପତ୍ରପଟ୍ଟା ବାନ୍ଧିବା ଓ ତାଳପତ୍ରଦ୍ୱାରା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

ପଟ୍ଟା—ତାଳପତ୍ରର ପଟ୍ଟା ଓ ବଞ୍ଚଣା ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ତାଳବାହୁଣୀ କାଟିଆଣି ତାହାକୁ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବ । ତହିଁର ପତ୍ରକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଅସ୍ତେ ଅସ୍ତେ ମେଲାଇବ, ଯେପରି କି, ପତ୍ରଟି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଫାଟିଯିବ ନାହିଁ । ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ କୌଣସି ଏକ ପାଖରୁ ପତ୍ରର କେତେକ ଅଂଶ କାଟି ବାହାର କରି ଦେଇ ପାର । ବେଶ୍ୟୁକୁ କ୍ରମେ ଏକ ପାଖର ପତ୍ର ଉପରେ ମଡ଼ାଇ କରି ରଖିବ । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ବେଶ୍ୟୁ ଓ ପତ୍ରକୁ ମିଶାଇ ତହିଁ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପଥରର ଚକି ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଗୋଲକାର ଭାରି ପଦାର୍ଥ ମଡ଼ାଇ ଦେଇ ରଖିବ । ୧୦।୧୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ ସେହି ଭାରି ପଦାର୍ଥକୁ କାଢ଼ିନେଲେ ଦେଖି ପାରିବ ଯେ, ପତ୍ରଟି ବସ୍ତାରିତ ହୋଇ ରହି ଯାଇଥିବ ।

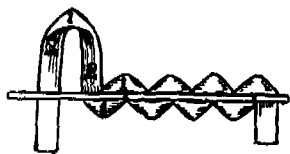
ବର୍ତ୍ତମାନ ପଟ୍ଟା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଅଂଶ ଆବଶ୍ୟକ, ପତ୍ରର ସେହି ଅଂଶରେ ଗୋଟିଏ ଯେନ୍‌ସିଲଦ୍ୱାରା ଦାଗ୍ ଦେଇ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ । ଆବଶ୍ୟକ ଅଂଶକୁ କରୁରିରେ କାଟି ଦେବ । ଚିହ୍ନ ଅନୁକରଣରେ ଏହାର ଦାଡ଼ରେ ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇଗୋଟି ଖଡ଼ିକା ବସାଇ ଛୁହୁଦ୍ୱାରା ଫୋଡ଼ି କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ସୂତା ଦେଇ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପଟ୍ଟା ହେବ ।

ପଟ୍ଟାକୁ ସୁନ୍ଦର କରିବା ପାଇଁ ତହିଁରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କଲ୍ଲ ଦିଆଯାଇ ପାରେ । କଲ୍ଲ ଦେବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ତହିଁରେ ଦୁଇ ପାଖରେ ଖଡ଼ିକା ଖଞ୍ଜି ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ସୂତାଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧି ଦେବ; ତତ୍ପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସରୁ ଓ କଅଁଳ ତାଳପତ୍ର ନେବ । ଏହି ପତ୍ର ଖଣ୍ଡିକର ଏକ ପାଖରେ '୧' ଓ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ '୨' ଚିହ୍ନ ଦେବ । '୧' ଚିହ୍ନିତ ପାଖ ତଳକୁ ଓ '୨' ଚିହ୍ନିତ ପାଖ ଉପରକୁ ରଖି

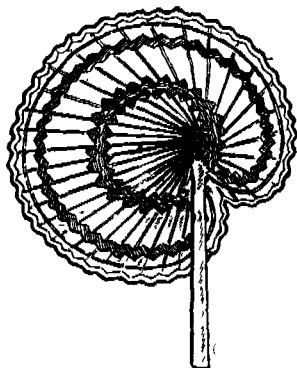

୧ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ

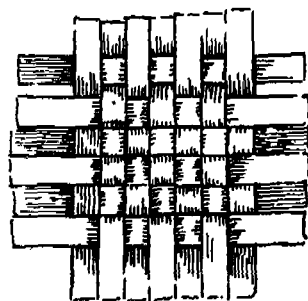
ତହିଁର ଏକପ୍ରାନ୍ତ ପଙ୍ଖାରେ ଖଞ୍ଜା ହୋଇଥିବା ଖଡ଼ିକାର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଖଡ଼ିକାର ତଳେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେବ । ତାହାକୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଟିପି ଧରିବ । ପନ୍ଦର ଅପର ପ୍ରାନ୍ତ ଠିକ ପୂର୍ବପରି '୧' ଚିହ୍ନିତ ପାଣ୍ଠିକୁ ତଳକୁ ଓ '୨' ଚିହ୍ନିତ ପାଣ୍ଠିକୁ ଉପରକୁ ରଖି ସେହି ଖଡ଼ିକା ତଳେ ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ପୁରାଇ ତାହାକୁ ଟାଣିନେଲେ ଖଡ଼ିକାର ଦେହକୁ ଲଗି ତହିଁର ଏକ ପାଣ୍ଠିରେ ଗୋଟିଏ କଲ୍ଲ ହୋଇଯିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପୁନଶ୍ଚ ପନ୍ଦର ଅପର ସେହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ପୂର୍ବପରି '୧' ଚିହ୍ନିତ ପାଣ୍ଠିକୁ ତଳକୁ '୨' ଚିହ୍ନିତ ପାଣ୍ଠିକୁ ଉପରକୁ ରଖି ସେହି ଖଡ଼ିକା ତଳେ ପୁରାଇ ଟାଣିନେଲେ ପ୍ରଥମ କଲ୍ଲର ବସନ୍ତ ପାଣ୍ଠିରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଲ୍ଲ ହୋଇଯିବ । ଏହିପରି କ୍ରମାଗତ ଯେତେଥର ପନ୍ଦର ପୁରାଇ ଟାଣି ନେଉଥିବ ସେତେଥର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଲ୍ଲ ଏପାଖରେ ଓ ସେପାଖରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିବ । ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦଶ୍ରୁ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ଠିକ ସେହିପରି ପନ୍ଦ ଯୋଡ଼ି ସେହି ଖଡ଼ିକାର ଦୁଇପାଣ୍ଠିରେ କଲ୍ଲ ପକାଇ ଯିବ । ଏହିପରି ପଙ୍ଖାରେ ଯେତେ ଧାଡ଼ି କଲ୍ଲ ପକାଇ ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ, ତେତେ ଧାଡ଼ି ଖଡ଼ିକା ଖଞ୍ଜି ଉପଲବ୍ଧିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ କଲ୍ଲ ପକାଇ ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରି ପାରିବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବିଞ୍ଚଣା — ପ୍ରଥମେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ତାଳପତ୍ର ନେଇ ତାହାକୁ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରବ । ତାଳପତ୍ରକୁ ସହଜରେ ସମାନ କରି ଚିରବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବିଞ୍ଚଣାଟି ଯେତେ ଚୌଡ଼ାର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ, ସେହି ଚୌଡ଼ାର ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ବଛଇ ଦେବ । ତହିଁର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ତହିଁ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ବା ବତା ରଖି ତାହାକୁ ଗୋଡ଼ ଆଙ୍ଗୁଳିଦ୍ଵାରା ମାଡ଼ି ଧରିବ ।

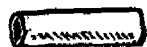
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାମ ପାଣ୍ଠିରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗୋଟିଏ ଛଡ଼ା ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ ଉପରକୁ ଉଠାଇବ । ଏହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଡ଼-ବାଗରେ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ ଗୁଞ୍ଜି ଦେବ । ତତ୍ପରେ ତଳକୁ ରଖିଥିବା

ପନ୍ଥାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ ପୁଅ ଥର ଉପରକୁ ଉଠିଥିବା ପନ୍ଥାକୁ ଚଳକୁ ଘେରିବ । ଏହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥା ଗୁଞ୍ଜି ଦେବ । ପୁନଶ୍ଚ ତଳକୁ ରହିଥିବା ପନ୍ଥାକୁ ଉପରକୁ ଏବଂ ଉପରକୁ ଉଠିଥିବା ପନ୍ଥାକୁ ତଳକୁ ଦେଇ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥା ଗୁଞ୍ଜି ଦେବ । ଏହିପରି ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜୁ ଖଞ୍ଜୁ ଯେତକ ଚୌଡ଼ାରେ ଧନ୍ତ ପାରିଥିବ ସେହି ପରିମାଣର ଲମ୍ବା ହୋଇଗଲେ ଗୁଣିବା ବନ୍ଦ କରିବ ।

ବଞ୍ଚିମାନ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶର ବାହାରକୁ ଗୁରିପାଖରେ ବାହାରିଥିବା ପତ୍ରର ଅଂଶକୁ ଯେ ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ଥିବ ତାହା ସେହି ଆଡ଼କୁ ମୋଡ଼ି ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ ଗୁଞ୍ଜି ଦେବ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରିପାଖରେ ଗୋଟିଏ ତାଳପତ୍ରର ଶିର ବା ଖଡ଼ିକା ଖଞ୍ଜି ସେହି ଖଡ଼ିକା ଉପରେ ବୁଲାଇ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି ଦେଲେ ବଞ୍ଚିଗାଈ ଶକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ମୋଡ଼ାହେବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନଭାବରେ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଘେରି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

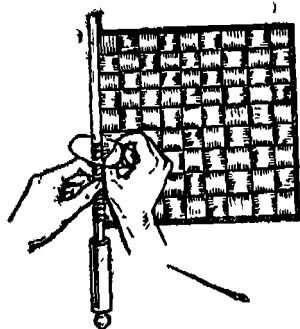
ଏହି ବଞ୍ଚିଗାଈରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଦେଖି ଲାଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ବେଶ୍ କମଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶ କଣି କମ୍ବା ଖଣ୍ଡିଏ ସରୁ ବତା ଆଣିବ । ତାହା ବଞ୍ଚିଗାଠାରୁ ୮୧ ଇଞ୍ଚ ଅଧିକ ଲମ୍ବା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାଉଁଶକଣିର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ଠି ଉଠା କରି ରଖିବ । ବତା ହୋଇଥିଲେ ବତାର ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ ଗଣ୍ଠି ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଗୁଞ୍ଜି କରି ଗୋଲ କରିଦେବ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପରି ଠାଅ ଲମ୍ବା ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶ ନଳ କାଟି ସେହି ନଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କାଠିର ଗଣ୍ଠି ନ ଥିବା ପାଖକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପୁରାଇଦେବ, ଯେପରି ନଳଟି ଯାଇ ତହିଁର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ଗଣ୍ଠିରେ ଅଟକି ରହିବ ଏବଂ କାଠିଟି ନଳ ମଧ୍ୟରେ ସରଳ ଭାବରେ ବୁଲି ପାରିବ । ନଳ ବାଦ୍ ବେଶ୍‌ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ସମାନ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଚିରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିଗାଈର ଏକପ୍ରାନ୍ତକୁ ପୁରାଇ ଦେବ ଏବଂ ବଞ୍ଚିଗାଈ ଚିରି ପାଟିଆ ମିଶା ପାଣ୍ଡୁକୁ ତାଳକୋରଟ ପାଟିଆଦ୍ୱାରା ଭିତ୍ତି ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଏହିପରି ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେଲେ ବଞ୍ଚିଗାଈକୁ

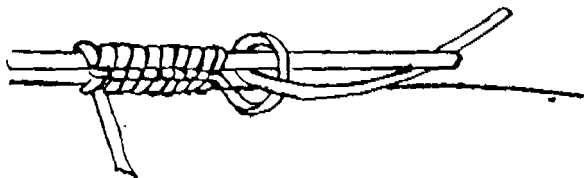
୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୋଟିଏ ଡାଙ୍ଗଣଦ୍ୱାରା ଫୋଡ଼ିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ।
୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

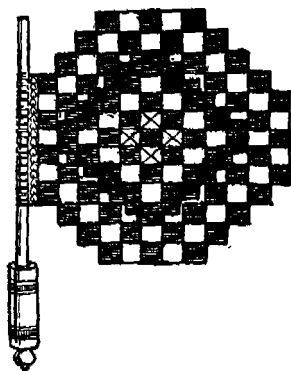
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ସରଳଭାବରେ ବଞ୍ଚଣା ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି ବେଶ୍ ପାଖରେ ସମାନ୍ତର କରି ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଡ଼ିକା ଧରି ପ୍ରତିଥର କୋରଟ ସେହି ଖଡ଼ିକା ଉପରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ବୁଲାଇଥିବା ଗୁଡ଼ିଲେ ସେହି ବକା ଆଧୁକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ହେବ । * ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଉପରେ ଗୁରିକୋଣିଆ ବଞ୍ଚଣା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦିଆଗଲା । ଯେବେ ବଞ୍ଚଣାଟିରେ ଅଧିକଗୁଡ଼ିଏ କୋଣ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ,

* ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତେବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଣ ରଖିବ, କେବଳ ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣି ଆବଶ୍ୟକ ଅଂଶ ଛାଡ଼ିଦେବ । ଶେଷକୁ ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାହାରିଥିବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଡ଼ି ବୁଣି

ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ ଖଞ୍ଜି ବୁଣି ଦେଲେ ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କୋଣ ବାହାରି ପଡ଼ିବ । ବଞ୍ଚଣାରେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ପତ୍ର ବ୍ୟବହାର କଲେ ଆଦୁରୀ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ପାଣ୍ଠିର ୨ ନମ୍ବରରେ ଦୁଇଗୋଟି ରଙ୍ଗର ତାଳ ପତ୍ରରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ବଞ୍ଚଣାର ଚିତ୍ର ଦିଆଗଲା । ତହିଁରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କୋଣ ରଖାଯାଇଅଛି ।

ପଙ୍ଗାରେ ଯେପରି କଲ୍ଲ ପକାଇ ତାହାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ବଞ୍ଚଣାରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଓ ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ କଲ୍ଲ ପକାଇ ବଞ୍ଚଣାକୁ ନାନାପ୍ରକାରରେ ଚିତ୍ରିତ କରି ପାରିବ ।

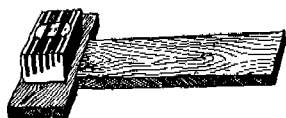
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପଙ୍ଗା ହେଉ ବା ବଞ୍ଚଣା ହେଉ, ତହିଁରେ ଯେଉଁପରି ଚିତ୍ର ଉଠାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁପରି ଖଡ଼ିକା ବାନ୍ଧିଯିବ । ତତ୍ପରେ ତହିଁରେ କଲ୍ଲ ପକାଇବ ।

ପଙ୍ଗା ବା ବଞ୍ଚଣାର ଧଡ଼ିରେ କନାର ଝାଲର ଲଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ପ୍ରଥମେ କୁଣ୍ଡ ଓ ସୁତା ସାହାଯ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ କନା ତହିଁର ଧଡ଼ିରେ ସିଲାଇ କରି ଲଗାଇ ଦେବ । ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ କନାକୁ କୁଣ୍ଡ କରି ସେହି କନା ସଙ୍ଗେ ଲଗାଇକରି ସିଲାଇ କରିଦେବ ।

ପନକଟା ଯନ୍ତ୍ର

ଏହାପରେ ତାଳପତ୍ରଦ୍ୱାରା କେତେକଗୁଡ଼ିଏ ପଦାର୍ଥ ଗୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ । ତହିଁପାଇଁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ସବୁ ଓ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ତାଳପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଗୁଣିବ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଯେବେ ପ୍ରଥମରୁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରି ନ ରଖିବ ତେବେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।

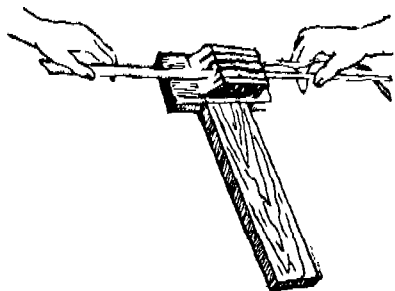

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରିବା । ଲଗି ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ସରଳ ଯନ୍ତ୍ର ବାହାର କରିଥାଉଁ । ତାହା କେବଳ ୨ ଇଞ୍ଚ ଚଉଡ଼ା ୨ ଇଞ୍ଚ ମୋଟ ୩ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ ଖଣ୍ଡିଏ ଷ୍ଟୁକ୍ କାଠ ଏହାର ଗୁରୁପାଖ ରକ୍ତାମାର ସମାନ କରା ଯାଇଅଛି । ଏହା ଉପରେ କରତଦ୍ୱାରା କେତୋଟି ଭଲ ଭଲ ମାପର ଘାଇ କଟା ହୋଇଅଛି । ସେହି ଘାଇଗୁଡ଼ିକର ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ରବ ଖୁର ପାତିଆ । **Safetyrazor Blade**) ପାର ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ସେହି ଖୁର ପାତିଆ ଉପରେ ଏବଂ ଘାଇଗୁଡ଼ିକ ବାଦ୍ଦେଲେ ଦୁଇଟି ଘାଇ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଦୁଇ ପାଖରେ କାଠର ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାଳା ରହିଅଛି, ଠିକ ସେହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏବଂ ସେହି ସେହି ଅଂଶର ସର ସମାନ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୋଟ ଛୋଟ କାଠର ଡାକ୍ତାଣି ଗୁଡ଼ି ତହିଁଉପରେ ବସାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି କାଠ ଖଣ୍ଡିକ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ୨ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ ୩ ଇଞ୍ଚ ଚଉଡ଼ା ଷ୍ଟୁକ୍ ପଟାଉପରେ କଣ୍ଟାଦ୍ୱାରା ବସାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଯନ୍ତ୍ରଟି ବ୍ୟବହାର କଲାବେଳେ ତାହାକୁ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ି ଧରିବାକୁ ତହିଁର ତଳେ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଓ ୩ ଇଞ୍ଚ ଚଉଡ଼ାର ପଟା ଲଗିଅଛି । ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ତାଳପତ୍ର ଚିରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ପତ୍ରରୁ ଶିରାଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ପନିକଦ୍ୱାରା ବାହାର କରିଦେବ ଏବଂ ପତ୍ରର ଏକ ମୁଣ୍ଡକୁ ସରଳ ଭାବରେ କାଟି ରଖିବ ।

ପରିବା କାଟିବା ପାଇଁ ପନିକରେ ବସିଲା ପରି ପଟା ଖଣ୍ଡିକ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ି ବସିବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଗୋଟିଏ ତାଳପତ୍ର ନେଇ ତହିଁର କଟା ହୋଇଥିବା ମୁଣ୍ଡକୁ ଗୋଟିଏ ଘାଇରେ ଏକ ପାଖରୁ ପୁରାଇ ତାହାକୁ ଦୁଇ ହାତଦ୍ୱାରା ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଚଳାଇ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ବାହାର କରିନେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ସେହି ଘାଇରେ ଯେତେ ପତ୍ର କାଟିବ ତାହାସବୁ ସମାନ ଚଉଡ଼ା ହେବ । ଭଲ ଭଲ ଘାଇରୁ ସେହିପରି ଭଲ ଭଲ ଚଉଡ଼ାର ପତ୍ର ସହଜରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା କାଟିନେଇ ପାରିବ ।

ତାଳପତ୍ରକୁ ରଙ୍ଗାଇବାର ପ୍ରଣାଳୀ

ରଙ୍ଗ—ତାଳପତ୍ର, କୋରଟ, କାରିଡ଼ି, ବେତ, ନାଳିଆ, ଖରି, ଆଖୁଗଛରୁ ବାହାର ପଡ଼ିଥିବା କାଣ୍ଡ ଓ କିଆପତ୍ର ଆଦିକୁ ରଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ମେଜେଣ୍ଡର ଜାଣୟ ରଙ୍ଗ (Basic colour) ଉପଯୁକ୍ତ ରଙ୍ଗ ଅଟେ । ଏସିଡ୍ କଲ୍‌ର ନାମକ ରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଏହା ରଙ୍ଗା ଯାଇପାରିବ । ମାତ୍ର ଏସିଡ୍ ରଙ୍ଗର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ, ତେଣୁ ଅଧିକ ଖରଚ ପଡ଼ିବ ।

ବଜାରରେ ନାନା ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗ ବିକିୟ ହୁଏ । ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଯାହାପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ତାହା ଚିହ୍ନି କରି ନ ଆଣିଲେ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ି ହଇରାଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ତା ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ (Basic) ମେଜେଣ୍ଡର ଜାଣୟ ରଙ୍ଗ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ମେଜେଣ୍ଡର ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ଦାନା ଦାନା ପରି, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କେତେକ ରଙ୍ଗ ଅତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଦାନା ଦାନା ପରି । ପୁଣି କେତେକ ମେଜେଣ୍ଡର ଜାଣୟ ରଙ୍ଗ (Basic colour) ଅଳ୍ପ ତାହା ଦାନା ଦାନା ନ ହୋଇ କେବଳ ଚୂନା । ଏହା ସବୁ କାରଣରୁ ରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନିବାରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭ୍ରମ ଘଟିବା ସ୍ଵାଭାବିକ ।

ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ପଦାର୍ଥମାନ ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେଲେ ବଜାରରୁ ରଙ୍ଗ କିଣିବା ବେଳେ ରଙ୍ଗ ଢବା ଉପରେ ଯାହା ଲେଖାଥାଏ, ତାହାକୁ ପଢ଼ି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲେଖାର ରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନି ଆଣିଲେ ଆଉ ସନ୍ଦେହର କାରଣ ନ ଥିବ ।—

କଳା	...	Jute black B. N.
ଲାଲ	...	Red megenta
ଗୋଲ୍‌ପି	...	Rodhamine G. extra.
ହଳଦିଆ	...	Oramine O.
ସାବଜା	{ (i) Royal Green L. C. (ii) Mel kait green	
ନୀଳ (ହଳୁ)	{ (i) Methyline Blue B. (ii) Methyline Blue 2. B. (iii) Do Do 6. B.	
ବାଇଙ୍ଗି	{ (i) Methyline violet B. B. (ii) Cristol violet 10. B.	

ଏହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଉପରେକ୍ତ ରଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବେଚନା କରି ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଭଲ ଭଲ ଦୁଇ ବା ତତୋର୍ଧ୍ୱକ ରଙ୍ଗ ମିଶାଇଲେ ନାନା ପ୍ରକାର ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗ ପାଇ ପାରିବ ।

ରଙ୍ଗାଇବା ପ୍ରଣାଳୀ

ପ୍ରଥମେ ତାଳପତ୍ରକୁ ଦରକାରୀ ଆକାରରେ ଚିରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଡ଼ିକରି ଟେକା କରିବ । ତାହାକୁ ଭିଲ୍ଲ ରଖି ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବାନ୍ଧି ଦେବ, ଯେପରି କା ପିନ୍ଧି ନ ଯାଏ । ମାତ୍ର ଅଧିକ ଶକ୍ତି କରି ବାନ୍ଧିବ ନାହିଁ । ଶକ୍ତି କରି ବାନ୍ଧିଲେ ଖୋଡ଼ା ଭିତରେ ରଙ୍ଗ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅସୁବିଧା ହେବ ।

ତହିଁପୁର୍ବରୁ ୧୦ ସେର ପରିମିତ ପାଣିରେ ଅଧସେର ହରିଡ଼ାକୁ ଛେଚି ୧୨।୧୪ ଘଣ୍ଟା ଆଗରୁ ଗୋଟିଏ ମାଟି ହାଣ୍ଡିରେ ବତୁରାଇ ରଖି ଦେଇଥିବ । ସେହ ପାଣି ଓ ହରିଡ଼ାକୁ ନିଆଁରେ ବସାଇ ଉତ୍ତମରୂପେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଝାଇବ । ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ ହରିଡ଼ାଗୁଡ଼ିକୁ ଫୁଟିଲା ପାଣିରୁ ଛଣି ପକାଇବ ।

ସେହି ପାଣିକୁ ପୁନରାୟ ନିଆଁରେ ବସାଇ ତାହା ଫୁଟୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତହିଁରେ ଯେତେ ତାଳପତ୍ର ବା ଉପରି ଲିଖିତ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ରଙ୍ଗାଇବ, ତାହାକୁ ସେହି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଇ ଅଧଘଣ୍ଟା କାଳ ସିଝାଇବ । ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ ନିଆଁରୁ ଖିଆଇ ଆଣିବ ।

ହରିଡ଼ା କସପାଣିରେ ସିଦ୍ଧ କରିବାଦ୍ୱାରା ତାଳପତ୍ର ବା ଉପରେକ୍ତ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ରଙ୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗ ଧରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହି ପାରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ରଙ୍ଗଟି ପକ୍କା ରଙ୍ଗ ହେବ ।

ହରିଡ଼ା ଅଧିକ ସମୟ ବତୁରଲେ ଯିତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହରିଡ଼ା ବତୁରବାର ସମୟ, ସିଝା ହେବାର ସମୟ ଓ ହରିଡ଼ାର ପରିମାଣ ଆଦି ଉପରେ ରଙ୍ଗର ଜ୍ୟୋତି ନିର୍ଭର କରେ । ତେଣୁ ପୁର୍ବରୁ ରଙ୍ଗା ଯାଇଥିବା କୌଣସି ରଙ୍ଗ ପଦାର୍ଥର ରଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ ମିଶିବାଭଳି କିଛି ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେଲେ ପୁର୍ବ ପଦାର୍ଥଟି ରଙ୍ଗ କରିବା ବେଳେ ଯହିଁରେ ଯେତେ ସମୟ ଦିଆ ଯାଇଥିବ ଓ ଯେତେ ପରିମାଣର ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବ ତତ୍ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାହା ନ ହେଲେ ରଙ୍ଗର ପ୍ରଭେଦ ଘଟିବ ।

ଉପକରଣର ପରିମାଣ

ତାଳପତ୍ର ବା ଅଳ। ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ରଙ୍ଗାଇବ ସେହି ପଦାର୍ଥର ପରିମାଣ ୧ ସେର ହେଲେ ସେଥିନମନ୍ତେ ୨୦ ସେର ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ । ୨୦ ସେର ପାଣିରେ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଅଧ ଭରିବୁ ଏକ ଭରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଙ୍ଗ ଓ ରଙ୍ଗର ଦୁଇ ଗୁଣ ଫିଟକିରି ଓ ଦୁଇଗୁଣ ଜଳାତେଲ ଆବଶ୍ୟକ ।

ହାଲୁକା ରଙ୍ଗ (Light colour) କରିବାକୁ ହେଲେ ରଙ୍ଗର ପରିମାଣ କିଛି କମ୍, ଏବଂ ଅଧିକ ଗାଢ଼ କରିବାକୁ ହେଲେ ରଙ୍ଗର ପରିମାଣ କିଛି ଅଧିକ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଜଳାତେଲ ଅଭାବରେ ସୋରିଷ, ମହୁଲ, ବାଦାମ, କରଞ୍ଜ, ପୁନାଙ୍ଗ ଆଦି ତେଲ ବ୍ୟବହାର କରିଯାଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ତେଲର ପରିମାଣ କିଛି ଅଧିକ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରଥମେ ପାଣିକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଗରମ କରିବ । ପାଣି ଫୁଟିଲେ ତହିଁରେ ଫିଟକିରି ଓ ରଙ୍ଗ ପକାଇ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡିଏ ବାଉଁଶର ବା କାଠର ଚଟୁଦ୍ୱାରା ଗୋଳାଇବ ।

ଲୁହାର ବା ଟିଣର ପାତ୍ର ବା ଲୁହାର ବା ଟିଣର ଚଟୁ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ । ଏରୂପ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସମସ୍ତ ରଙ୍ଗ କଳା ହୋଇଯିବ ।

ରଙ୍ଗ ଉତ୍ତମରୂପେ ଗୋଳ ହୋଇଗଲେ ରଙ୍ଗାଇବା ପଦାର୍ଥକୁ ତହିଁରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଚଟୁଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ବିମାଗତ ଓଲଟ ପାଲଟ ଓ ତଳ ଉପର କରୁଥିବ । ଏହିପରି ଅଧ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲ ପରେ ରଙ୍ଗ ଯାଉଥିବା ପଦାର୍ଥକୁ ଚଟୁଦ୍ୱାରା ଉଠାଇ ଧରି ସେହି ପାଣିରେ ତେଲ ତାଳ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଘାଣ୍ଟିବ ।

ତତ୍ପରେ ରଙ୍ଗ ଯାଉଥିବା ପଦାର୍ଥକୁ ପକାଇ ଆଉ ଅଧଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୁନରାସ୍ତ ଓଲଟପାଲଟ କରିବ ।

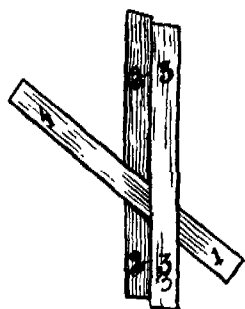
ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ହାଣ୍ଡିକୁ ନିଆଁରୁ ଓଢ଼ାଇ ଏକ ଘଣ୍ଟାରୁ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା କାଳ ପଦାର୍ଥ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ହାଣ୍ଡିରେ ସେହିପରି ପକାଇ ରଖିବ ।

ତତ୍ପରେ ସେ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି ଉତ୍ତମରୂପେ ଦୁଇ ଢଳ ପାଣିରେ ଧୋଇ ଛଇରେ ଶୁଖାଇ ଦେବ । ଆବଶ୍ୟକ ମତେ କଲେ ସାବୁନ ବା ସୋଡ଼ାପାଣିରେ ଧୋଇ ଦେଇ ପାରିବ । ଏହି ରଙ୍ଗ ପକ୍ତା ଏବଂ ତୋପା ହେବ ।

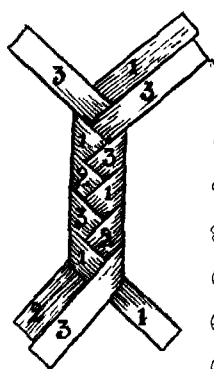
୩ ଶାଖାରେ ପଟି

ଯେଉଁଠି ପଟି ଖୋଟି, ଯୁକ୍ତ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତନ୍ତର ୩ କେବଳ ନେଇ ବେଣୀ ବଳାଯାଏ, ସେହିପରି ତାଳପତ୍ର, ଝୁରୁପତ୍ର, କୁଟା ବା ନାଲିଆ ପ୍ରଭୃତି ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥର ୩ ଗୋଟି

ଶାଖା ନେଇ ପଟି ବୁଣାଯାଇ ପାରେ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପ୍ରଥମେ ସମାନ ଉଡ଼ିଆର କେତେ-ଗୁଡ଼ିଏ ତାଳପତ୍ର ଚିର ପକାଇବା । ତହିଁରୁ ୩ଖଣ୍ଡ ପତ୍ର ନେଇ (୧ନମ୍ବରଚିତ୍ର) ଅନୁସାରେ ସଜାଇ ରଖିବା । ବାମ ପାଖରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପତ୍ର ୩ ଖଣ୍ଡରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଉପରେ ୧, ୨ ଓ ୩ ତନ୍ତ ଦେବା । ଚିଡ଼ିକା କାରଣ ସେହି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ନିମ୍ନଭାଗରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଚିତ୍ତ ଦେବା । ଠିକ୍ ବେଣୀ କଲ୍ଲ ପରି ଏହି ୩ ଗୋଟି ଶାଖାରେ ପଟି ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

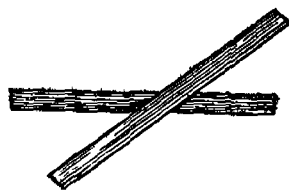
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୩ ନମ୍ବର ଶାଖାକୁ ୨ ନମ୍ବର ଶାଖାତଳେ ମୋଡ଼ିଦେଇ ୧ନମ୍ବର ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତର କରି ରଖିବା ।

ପୁଣି ୧	”	୩	”	୨	”
” ୨	”	୧	”	୩	”
” ୩	”	୨	”	୧	”
” ୧	”	୩	”	୨	”
” ୨	”	୧	”	୩	”

ଏହିପରି କ୍ରମାଗତ ବୁଣିଗଲେ ସୁନ୍ଦର ପଟି ଗୋଟିଏ ହେବ ।

୪ ଶାଖାରେ ପଟି

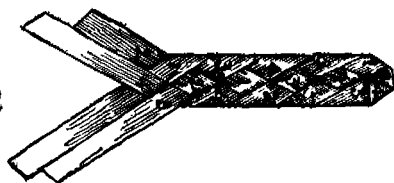
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି ଶାଖା ନେଇ, ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟଟି ଉପରେ ଧରିବ । ଉପରେ ଶାଖାଟିକୁ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ମୋଡ଼ି ଆଣିଲେ ୪ ଗୋଟି ଶାଖା ହେବ । ସେହି ୪ ଗୋଟି ଶାଖାରେ ବାମ ଦିଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୧, ୨, ୩ ଓ ୪ ଚିହ୍ନ ଦେବ । ତାପରେ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ :—

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

(୧) ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରେ ମୋଡ଼ି ନେଇ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ

ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ

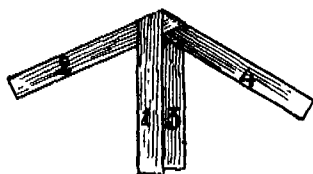
(୨) ୦	,,	,,	୩ ତଳେ ମୋଡ଼ି ନେଇ	୧ ଶାଖା ଉପରେ ୨ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ
(୩) ୨	,,	,,	୪ ଉପରେ	୧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ
(୪) ୩	,,	୧ ତଳେ	,,	୨ ଉପରେ ୪ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ
(୫) ୪	,,	,,	୩ ଉପରେ	୨ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ
(୬) ୧	,,	,,	୨ ତଳେ	୪ ଉପରେ ୩ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ
(୭) ୩	,,	,,	୧ ଉପରେ	୪ ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ

- (୮) ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ମୋଡ଼ି ନେଇ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

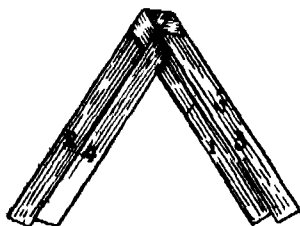
ଏହା ପରେ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଥମରୁ ଅଷ୍ଟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ବୁଣାଯାଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ବୁଣିବ । ଏଣିକି ଯେତେ ବୁଣିବ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଯିବ ।

୪ ଶାଖାରେ କଲୀଭଙ୍ଗା ପଟି

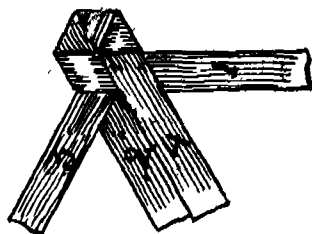
ଉପରେ ୪ ଶାଖାରେ ସରଳ ପଟି ବୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଶାଖାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଉପରେ ଧରି ଯାଇଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଶାଖାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଉପରେ ଧରିବ ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶାଖାଟିକୁ ମୋଡ଼ିଆଣି ୪ ଗୋଟି ଶାଖା କରିବ । ଶାଖାଗୁଡ଼ିକରେ ବାମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୧, ୨, ୩ ଓ ୪ ଚଢ଼ି ଦେବ । ଡହଁପରେ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ—

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

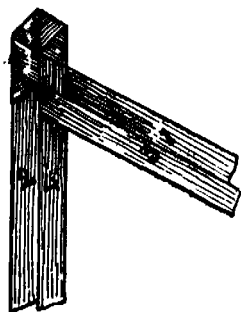

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

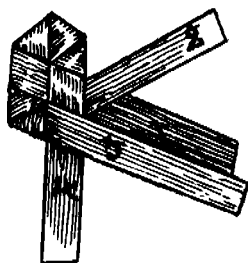
- (୧) ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ମୋଡ଼ି ନେଇ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

- (୨) ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ମୋଡ଼ି ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

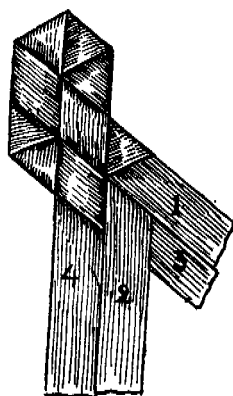
- (୩) ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ମୋଡ଼ିନେଇ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

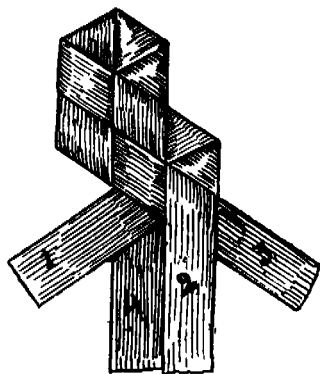

୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

(୪) ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ନେଇ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

(୫) ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୪ ଓ ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ନେଇ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

(୬) ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ତଳେ ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ । ୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

(୭) ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୩ ଓ ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ନେଇ ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ । ୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

(୮) ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୯) ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୨ ଓ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ନେଇ ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ ।

(୧୦) ୪ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖାକୁ ୩ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ୨ ଚିତ୍ରିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

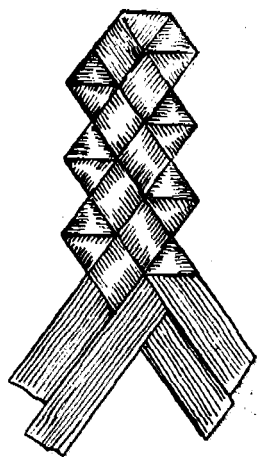
(୧୧) ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ନେଇ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ ।

(୧୨) ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରେ ନେଇ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୧୩) ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୪ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳବାଟେ ନେଇ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ ।

(୧୪) ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

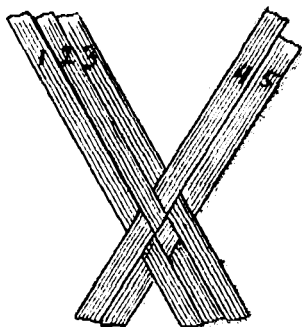
ଏହା ପରେ ଆଉ ଯେତେ ଅଧିକ ବୁଣିବ ତାହା ଉପରର ବୁଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କ୍ରମାଗତ ବୁଣିଯିବ ।

୮ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ

୪ ଶାଖାର ପଦ୍ଧତି

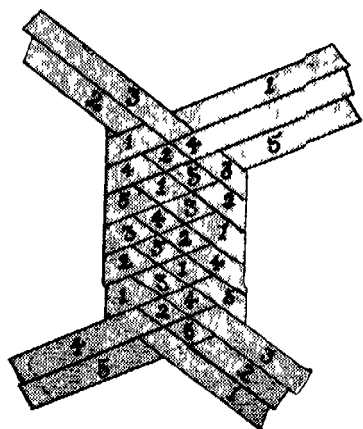
୪ ଶାଖା ନେଇ ୧ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ ପରି ସଜାଇ ରଖିବ । ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ୧, ୨, ୩, ୪ ଓ ୫ ଅନୁକ୍ରମେ ଚିହ୍ନିତ କରିବ । ଚିହ୍ନରେ ୧, ୨ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା କାମକୁ ଏବଂ ୪ ଓ ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତାହାଣକୁ ରଖାଯାଇଅଛି । ସ୍ଥଳରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାଟି ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ତଳେ ରହିଅଛି ଏବଂ ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ରହିଅଛି ।

୧ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ

ଯେବେ ଏହଠାରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ରଖାଯାଏ ଏବଂ ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ତଳେ ରଖାଯାଏ, ତାହା ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ବୁଣାଯିବ, ସେତେବେଳେ ଠିକ୍ ତାହାର ବିପରୀତ ଭାବରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଯେପରି ଅଳ୍ପ ସେହୁପରି ରଖି ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା—

(୧) ବାମରୁ ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ଏବଂ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

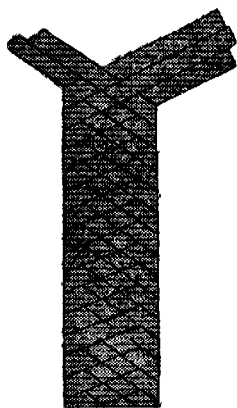
(୨) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଓ ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୩) ବାମରୁ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଓ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୪) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଓ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୫) ବାମରୁ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଓ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

(୬) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୧ ଚଢ଼ିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୨ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ଉପରେ ଓ ୩ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୪ ଚଢ଼ିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

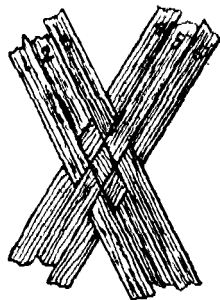

ଏହିରୂପେ ଥରେ ବାମଆଡ଼ୁ ଏବଂ ଥରେ ଡାହାଣ ଆଡ଼ୁ ବୁଣି, ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେତେ ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିଯିବ ।

୭ ଶାଖାର ପଦ୍ଧତି

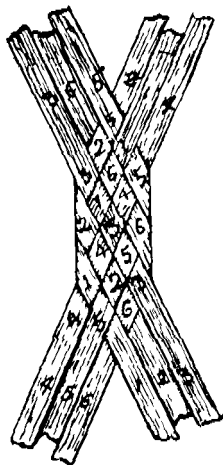
୭ ଗୋଟି ଶାଖା ନେଇ ୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ପରି ସଜାଇ ଧରିବ । ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ୧, ୨, ୩, ୪, ୫ ଓ ୬ ଅଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ କରିବ ।

୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା-ମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ରହିଅଛି । ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ତଳେ ରହିଅଛି ଏବଂ ୬ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ରହିଅଛି ।

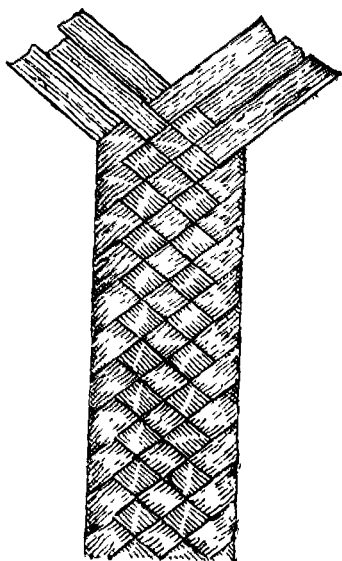
ବାମ ପାଖରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

- (୧) ବାମରୁ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଡାହାଣରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୨) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳେ ଓ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୩) ବାମରୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଡାହାଣରେ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୪) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରେ ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୫) ବାମରୁ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ୫ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଡାହାଣରେ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।

- (୬) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ
 ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ
 ତହିଁର ବାମରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୭) ବାମରୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ୪
 ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ ନେଇ ତହିଁର ଡାହାଣରେ ୩ ଚିହ୍ନିତ
 ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି ରଖିବ ।
- (୮) ଦକ୍ଷିଣରୁ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ମୋଡ଼ି ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ
 ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳବାଟେ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ଉପରବାଟେ
 ନେଇ ତହିଁର ବାମରେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତରାଳ କରି
 ରଖିବ । ଏହିରୂପେ କ୍ରମ ଅନୁସରଣ କରି ବରାବର କୁଣ୍ଡିଯାଇ ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମେ ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସଜାଇବାରେ ଯେବେ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ
 ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ନ ରଖି ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ

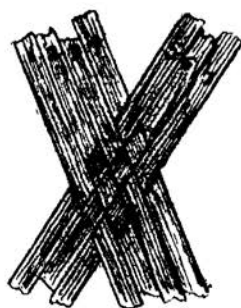
ଉପରେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖା ତଳେ ରଖାଯାଇ ଥାଆନ୍ତା
 ଏବଂ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ତଳେ ନ ରଖି ୧ ଓ ୩
 ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ
 ରଖାଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ
 ଶାଖାମାନଙ୍କ ତଳେ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାର ଉପରେ ରଖା ନ
 ଯାଇ ୧ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ୨ ଚିହ୍ନିତ
 ଶାଖାର ତଳେ ରଖାଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ବୁଣିବାବେଳେ
 ପ୍ରଥମେ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ନିମ୍ନକୁ ନ ମୋଡ଼ି ଉପରକୁ ଓ ୨
 ଚିହ୍ନିତ ଶାଖାକୁ ଉପରକୁ ନ ମୋଡ଼ି ତଳକୁ ମୋଡ଼ି ତଦନୁକ୍ରମେ
 ଅନ୍ୟ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି ବୁଣାଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ।

୭ ଶାଖାର ଓ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଶାଖାର ପଟି

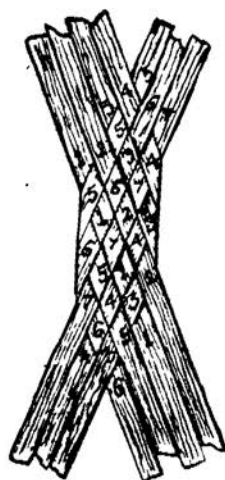
୭ ଗୋଟି ଶାଖାରେ ବା ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଶାଖାରେ ପଟି ବୁଣିବାକୁ ଲକ୍ଷା କଲେ ଠିକ୍ ପୁରବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ତାହା ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । କେବଳ ସ୍ମରଣ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ —

୧ । ବୁଣିବାବେଳେ ପ୍ରଥମେ ବାମରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

୨ । ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ବିଯୋଡ଼ି ସଂଖ୍ୟାର ଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବୁଣିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସଜାଇବା ବେଳେ ଯୋଡ଼ିରୁ ଅଧିକା ଥିବା ଗୋଟିକୁ ବାମକୁ ରଖିବ; ଅର୍ଥାତ୍ ୭ ଗୋଟି ଶାଖା ଥିଲେ ୪ ଗୋଟି ଶାଖା ବାମକୁ ଏବଂ ୩ ଗୋଟି ଶାଖା ଡାହାଣକୁ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ଶାଖାର ସଂଖ୍ୟା ୯, ୧୧, ୧୩ ବା ୧୫ ହେଲେ ବାମକୁ ୫, ୬, ୭ ଓ ୮ ଗୋଟି ଶାଖା ଏବଂ ଡାହାଣକୁ ୪, ୫, ୬, ୭ ଗୋଟି ଶାଖା ଯଥାକ୍ରମେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

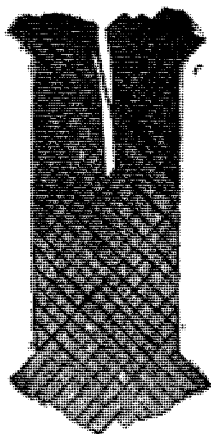

୩ । ଶାଖା ଗୁଡ଼ିକର ବିଯୋଡ଼ି ସଂଖ୍ୟା ଥିଲେ ଦୁଇ ପାଖର ଶେଷ ଶାଖା ଦୁଇଟିଯାକ ଉପରକୁ ବା ତଳକୁ ଏକ ଆଡ଼କୁ ମୋଡ଼ି ବୁଣା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ପାଖରେ ସମାନ ଥିଲେ ଦୁଇ ପାଖର ଶେଷ ଶାଖା ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ବୁଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । କେଉଁ ଶାଖା ତଳକୁ ବା କେଉଁ ଶାଖା ଉପରକୁ ମୋଡ଼ାଯିବ, ତାହା ଶାଖା ସଜାଇବା ଅନୁସାରେ ଆପେ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ । ଏଭଳି ସ୍ମରଣ ରଖି ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଅନ୍ୟ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଯେ ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ବୁଣାଯିବାର ତାହା ମଧ୍ୟ ଆପେ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ।

ଢେକୁରିପଦର ଚଉଡ଼ା ପଟିଆ ବୁଣିବା ପାଇଁ ଏକାବେଳେକେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଶାଖା ନେବାକୁ ପଡ଼େ । ତାହା ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ହୁଏ । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ପଟି ବୁଣି ପରେ ସେହି ପଟିଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ି ବଡ଼ ବଡ଼ ଚଉଡ଼ା ପଟିଆ କରାଯାଏ ।

ପଟି ଦୁଇ ଗୋଟି ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେଲେ ଦୁଇ ଗୋଟି ପଟିକୁ ଏକାଠି ଲଗାଇଗି କରି ଧରିବ । ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ନେଇ ଏକ ପଟିର ଧଡ଼ିରେ ବନ୍ଧିବାରେ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିବା ଅଥା ଘର ଆକାରର ଗୋଟିଏ ପାଦ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇ ତାହାକୁ ଟାଣି ଦେବ । ସେହିପାରେ ଲଗିଥିବା ଅନ୍ୟ ପଟିର ସେହିପରି ଅଥା ଘରର ପାଦ ଗୋଟିକ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପତ୍ରଟି ପୁରାଇ ଟାଣି ଦେଲେ ପଟି ଦୁଇ ଗୋଟିର ସେହି ଅଥା ଘର ଦୁଇଟି ଏକାଠି ମିଶି ଗୋଟିଏ ପୁଣି ଘର ହୋଇଯିବ ।

ସେହିପରି ପଟି ଦୁଇଟିର ଧଡ଼ିରେ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅଥା ଘର ଥିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପତ୍ର ପୁରାଇ ବୁଣିଗଲେ ପତ୍ରଟି ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଯିବ ଏବଂ ପଟି ଦୁଇଟି ଏକାଠି ମିଶି ଗୋଟିଏ ଅଧିକ ଚୌଡ଼ା ପଟିଆ ହୋଇଯିବ । ପଶ୍ଚାତ୍ତୀ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଏହା ବୁଝି ପାରିବ ।

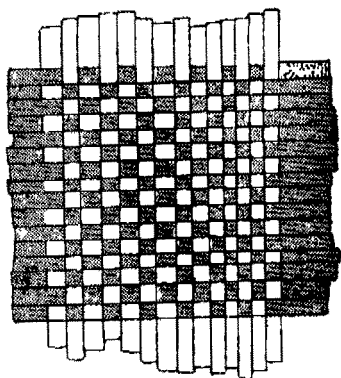
ଚଢ଼େଇ ବୁଣା

ଚଢ଼େଇ ନାକାପ୍ରକାରରେ ବୁଣାଯାଏ । ଯଥା :—ସରଳ ବୁଣା, ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା, କଲ୍ ଟୁଇଲ୍, ଡାଇମଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରରେ ପତ୍ର ବିଭାଗ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଖଣ୍ଡି ବୁଣିବାଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାର ବୁଣା ହୁଏ । ସେହି ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

ସରଳ ବୁଣା :—

ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ କରି ଚିରି ତହିଁପରେ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେ ସାଧା ରଖି ଅଉ ଅଧେ ଲଙ୍ଗାଲ ନେଲେ ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକରେ ଦୁଇଟି ଲଙ୍ଗା ପତ୍ର ଆଉ ଅଧିକ ସ୍ୱନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥଳରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପତ୍ରକୁ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲଗାଇଗି କରି ପାରିଦେବ । ଚଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡିକ ଯେତେ ଚୌଡ଼ା କରାଯାଉ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ, ସେହି ଚୌଡ଼ାରେ ପତ୍ର ପାରିବ ।

୮ ପୁଷ୍ପାରେ ବଞ୍ଚିତ ବଞ୍ଚଣା ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ ତଳକୁ ରଖି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ ଗୁଞ୍ଜି ଦେବ । ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ରଙ୍ଗର ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗର ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପାରି ଅନ୍ୟ ରଙ୍ଗର ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବୁଣିବ ।

ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିକ ଚାରିକୋଣିଆ କରିବାକୁ ହେଲେ ଯେତେ ଚୌଡ଼ାରେ ପନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ବା ତେତିକ ଲମ୍ବା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ଆଉ ଅଧିକ ବୁଣିବା ବନ୍ଦ କରିବ ।

ଚାରିପାଖରେ ବାହାରଥିବା ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ୯ ପୁଷ୍ପାରେ ବଞ୍ଚିତ ବଞ୍ଚଣାର ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ସଙ୍ଗେ ବୁଣି ମିଶାଇ ଦେବ । ସେହିପରି ପନ୍ଦ ମୋଡ଼ିବା ସ୍ଥାନରେ ତାଳପନ୍ଦର ଶିର ବା ଖଡ଼ିକା ଦେଇ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ିଲେ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିକ ଶକ୍ତ ଏବଂ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

୨ । ଚୁଇଲ୍ ବୁଣା

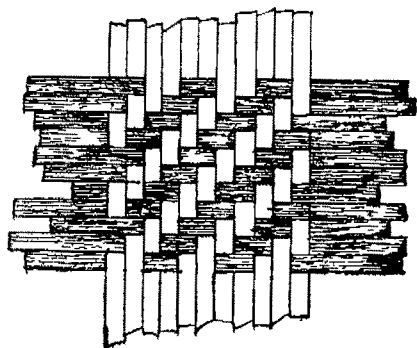
ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ କରି ଭରିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ନେବ । ଏଠାରେ ଟାଣି * ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସାଧା ରଖି ଭରଣି ଓ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ରଙ୍ଗା ଯାଇଅଛ ।

ଚଟେଇଟି ଯେତେ ଚୌଡ଼ା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ସେହି ପରିମିତ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ସାଧା ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପାରିଦେବ । ତହିଁର ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ ତାହା ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ବା ବତା ପକାଇ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ି ବସିବ । ତାହାହେଲେ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ହଲଚଲ ନ ହୋଇ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବ ସେ ସେହିଠାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ । ପ୍ରଥମେ ବାମ ଦିଗରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ :—

୧ । ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଦ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଦ ତଳକୁ ରଖି ଯଥା-କ୍ରମେ ସମସ୍ତ ପନ୍ଦ ଭାଗ କରି ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଦ ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

* ଟାଣି ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଥମେ ପାରି ଦିଆଯାଏ ।

ଓ ଭରଣି ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁ ପନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଟାଣି ପନ୍ଦର ଅଡ଼କାଗରେ ଖଞ୍ଜି ବୁଣାଯାଏ ।

୨ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଥରକୁ କେବଳ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ପନ୍ଥ ଗୋଟିକ ତଳକୁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଦୁଇଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ତଳକୁ ଦେଇ ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

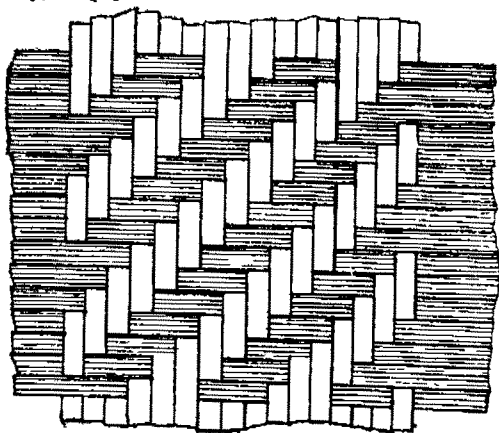
୩ । ତୃତୀୟ ଥରକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରଖି ଓ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସବୁ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭିତ୍ତି କରି ଏହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୪ । ଚତୁର୍ଥ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିକ ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ଦୁଇଗୋଟି ତଳକୁ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ଉପରକୁ ଦେଇ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

ଏହିପରି କ୍ରମ ଅନୁସରଣ କରି ଚଟେଇଟି ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଥିବ ତେତେ ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣି ଛଡ଼ିଦେବ । ଶେଷକୁ ଚାରିପାଖରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ । ମୁହଁ ବାନ୍ଧିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ସରଳ ବୁଣା ଚଟେଇରେ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବାନ୍ଧିବ ।

୩ । ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା—୩ଗୋଟି ଶାଖାରେ

ଉପରେ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରଖି ଓ ଦୁଇଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଯେପରି ଟୁଇଲ୍ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିପରି ୩ଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରଖି ଏବଂ

୩ଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ମଧ୍ୟ ଟୁଇଲ୍ ବୁଣାପାଇ ପାରେ ।

ପୁରା ପରି ପ୍ରଥମେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପନ୍ଥ ସମାନ ସମାନ କରି ଚାରି ଡାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ପାରିଦେବ । ତହିଁର ଏକ-ପ୍ରାନ୍ତରେ ପଟାଖଣ୍ଡି ଏ ବା ବଡ଼ାଖଣ୍ଡି ଏ ପକାଇ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ି ବସିବ । ବାମ ପାଖରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

୧ । ପ୍ରଥମେ ୩ଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରଖି ଓ ୩ଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏହି କ୍ରମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରୁ ୩ଗୋଟି

ତଳକୁ ଓ ତଳଗୋଟି ଉପରକୁ ଦେଇ ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୨ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ଗୋଟିକ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ତହିଁ ପରର ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶଗୋଟି ପକ୍ଷ ତଳକୁ ରଖି ଏବଂ ଶଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୩ । ତୃତୀୟ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟି ପକ୍ଷ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ତହିଁ ପରର ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ଶଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୪ । ଚତୁର୍ଥ ଥରକୁ ସମସ୍ତ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏବଂ ଶଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ସେହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୫ । ପଞ୍ଚମ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିକ ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏବଂ ଶଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ପୁଣି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୬ । ଷଷ୍ଠ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏବଂ ଶଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ପୁଣି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

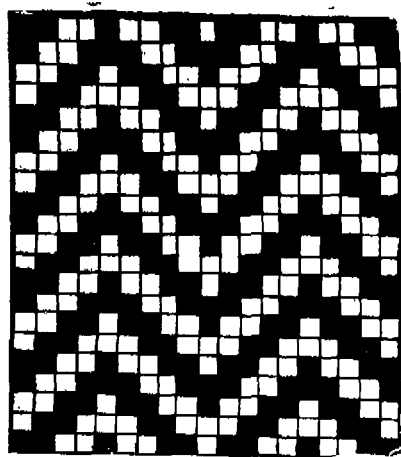
୭ । ସପ୍ତମ ଥରକୁ ଠିକ୍ ପ୍ରଥମ ଥର ପରି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

ଏହି କ୍ରମରେ ବୁଣି ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତେତେ ବଡ଼ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିବ । ଶେଷକୁ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁରୁପାଖରେ ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ ।

୪—କଳୀ ଚୁରଲ

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ କରି ଚାରି ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ପାରିଦେବ । ଏକ-ପ୍ରାନ୍ତରେ ପଟା ବା ବତା ଖଣ୍ଡିଏ ଦେଇ ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ ବାସିବ ।

ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଶଗୋଟି କରି ରଖି ସମସ୍ତ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବ । ଶେଷ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର କମ୍ କରି ଶଗୋଟି ପତ୍ର ରଖିବ । ବାମରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

୧ । ପ୍ରଥମ ୫ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ୨ ଗୋଟି ତଳକୁ ୨ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଏବଂ ୫ମ ପନ୍ଥଟି ତଳକୁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ୫ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ୨ ଗୋଟି ଉପରକୁ ୨ ଗୋଟି ତଳକୁ ଏବଂ ୫ମଟି ଉପରକୁ, ଏହି ନିୟମରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଧାଡ଼ି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗକରି ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜି ଦେବ । ଏଥିରେ ଶେଷ ଦୁଇ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରହିଯିବ ।

୨ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ପନ୍ଥ ଗୋଟିକ ଉପରକୁ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ୨ ଗୋଟି ତଳକୁ ଏବଂ ୩ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଏହି କ୍ରମରେ ଧାଡ଼ି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ କରି ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ । ଏଥର ଶେଷର ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ରହିଯିବ ।

୩ । ତୃତୀୟ ଥରକୁ ୨ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ୨ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ଏବଂ ୫ମ ପନ୍ଥଟି ଉପରକୁ, ପୁଣି ୨ ଗୋଟି ତଳକୁ ୨ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ତଳକୁ ଏହିପରି କ୍ରମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ । ଏଥର ଶେଷର ୨ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ଉପରକୁ ରହିବ ।

୪ । ଚତୁର୍ଥ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିକ ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ୨ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଓ ୩ ଗୋଟି ତଳକୁ ଏହି କ୍ରମରେ ଧାଡ଼ି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ କରି ତହିଁର ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ । ଏଥର ଶେଷର ୧ ଗୋଟି ପନ୍ଥ ତଳକୁ ରହିବ ।

୫ । ପଞ୍ଚମ ଥରକୁ ଠିକ୍ ପ୍ରଥମ ଥର ପରି ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ ।

୬ । ଷଷ୍ଠ ଥରକୁ ଠିକ୍ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପରି ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ ।

୭ । ସପ୍ତମ ଥରକୁ ଠିକ୍ ତୃତୀୟ ଥର ପରି ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ ।

୮ । ଅଷ୍ଟମ ଥରକୁ ଠିକ୍ ଚତୁର୍ଥ ଥର ପରି ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ଖଞ୍ଜିବ ।

୯ । ନବମ ଥରକୁ ଠିକ୍ ପ୍ରଥମ ଥର ପରି ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ବୁଣିବ ।

ଏହି କ୍ରମରେ ବୁଣିଯିବ । ଏଥିରୁ ବୁଝିପାରିବ ଯେ କଲ୍ ଟୁଇଲ୍ ବୁଣିବାରେ ପ୍ରତି ଧାଡ଼ରେ ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦ୍ରଟି ତଳକୁ ବା ଉପରକୁ ଯେପରି ରହିବ ଗୋଟି ପନ୍ଦ୍ରଟି ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ତଳକୁ ବା ଉପରକୁ ରହିଥିବ । ତଟେଇ ଖଣ୍ଡିକର ବୁଣା ପୁଣି ହୋଇଗଲେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ତହିଁର ଚାରିପାଖର ଧଡ଼ ବାନ୍ଧି ଦେବ ।

୫ । ତାଇମଣ୍ଡ ବୁଣା

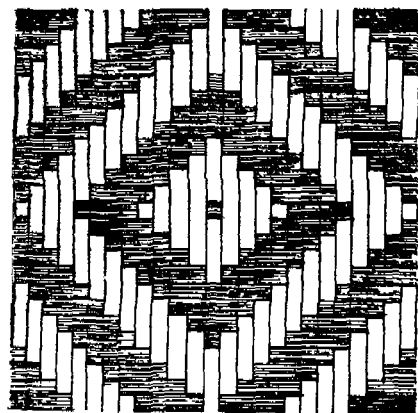
ଲୁଗାରେ ଯେପରି ତାଇମଣ୍ଡ ବୁଣା ଯାଏ ସେହିପରି ତଟେଇରେ ମଧ୍ୟ ତାଇମଣ୍ଡ ବୁଣା ଯାଇ ପାରେ । ଏହାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବରଫ ଆକାରର ଗୋଟିଏ ଚତୁର୍ଦ୍ଧେଶ ସେହି ଦେଖାଯିବ ।

ପୁରୁଷର ସାଧା ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ପାରିଦେବ । ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ବା ବତା ରଖି ଗୋଡ଼ରେ ମାଡ଼ ବସିବ ।

ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କାନ୍ଦୁ ଗଣିଯିବ । ଯେତେ ଯୋଡ଼ା ହେବ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଦ୍ର ଅଧିକ ରଖିବ ।

ଏଥିରେ ଠିକ୍ ମଝିରୁ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

୧ । ପ୍ରଥମେ ଠିକ୍ ମଝି ପନ୍ଦ୍ରଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖର ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଦ୍ର ଖଞ୍ଜି ଦେବ ।

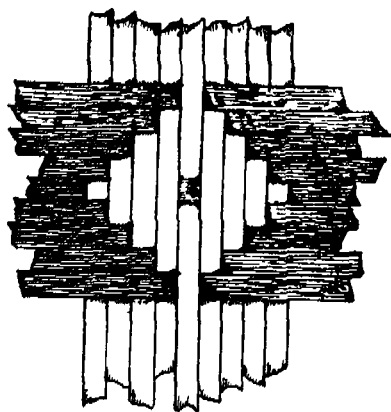
୨ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଥରେ ମଝିରୁ ୩ ଗୋଟି ପନ୍ଦ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦୁଇ ପାଖର ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଦ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

୩ । ତୃତୀୟ ଥରେ ମଝିରୁ ୫ ଗୋଟି ପନ୍ଦ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପାଖର ପନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ

ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେହି ବ୍ୟବଧାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପନ୍ଦ୍ର ଖଞ୍ଜିଦେବ ।

୪ । ଚତୁର୍ଥ ଥରକୁ ମଝିରୁ ୭ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପାଖର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏହି ବ୍ୟବଧାନରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ବୁଣା ହେଲା ତହିଁରେ ଯଥାକ୍ରମେ ମଝିରୁ ୧, ୩, ୫ ଓ ୭ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଏବଂ ଦୁଇ ପାଖର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ବୁଣା ହେଲା । ଏହାରୁ ମଝିରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୧, ୩, ୫ ଓ ୭ ଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପାଖର ପତ୍ର ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଆଉ ୪ ଗୋଟି ରଙ୍ଗପତ୍ର ବୁଣିବ ।

ଏହା ଧରେ ପ୍ରଥମ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ରପର ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ପର ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ଏବଂ ୮ ଗୋଟି ପତ୍ର ବୁଣିବ ।

ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥଟି ବୁଣିବାକୁ ଥିବ ତହିଁର ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିବା ପାଇଁ ଏହିପରି ଯେତେ-ଥର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ତେତେଥର ୮ ଗୋଟି କର ପତ୍ର ବୁଣି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନରାବୃତ୍ତିରେ ବୁଣି ବୁଣି ସେହି ପଦାର୍ଥର ଠିକ୍ ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ । ତାହାହେଲେ ବରଫି ଆକାରର ଚତୁଷ୍ଛୋଣ ଚିତ୍ରର ଠିକ୍ ଅଧେ ଦେଖାଯିବ । ଏଥର ଚତୁଷ୍ଛୋଣ ଚତୁର୍ଥର ଠିକ୍ ମଝିଟି ଦେଖାଇ ବାକି ଅଧକ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ବିପରୀତ ଭାବରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ସେଥି ନିମନ୍ତେ—

ପ୍ରଥମେ ମଝି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ମଝିର ପତ୍ରଗୋଟିକ ତଳକୁ ରଖି ତହିଁର ଦୁଇ-ପାଖର ପତ୍ରକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ବୁଣିବ । ଏହି ପତ୍ରଟି ଚତୁଷ୍ଛୋଣ ଚେତ୍ରର ଠିକ୍ ମଝି ହେବ । ଏହା ପରେ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ବୁଣା ହେଲେ ଠିକ୍ ମଝିର ଚତୁଷ୍ଛୋଣ ଯେତେଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପରୀତ ଭାବରେ ବୁଣିଗଲେ ଉଭୟ ପାଖରେ ଆଉ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଯେତେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିବ ସେହି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହାପରେ—

୧ । ମଝିରୁ ୭ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦୁଇ ପାଖର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

୨ । ମଝିରୁ ୫ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦୁଇ ପାଖରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

୩ । ମଝିରୁ ୩ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦୁଇପାଖର ପତ୍ରରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

୪ । ମଝିରୁ ୧ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦୁଇପାଖର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଓ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

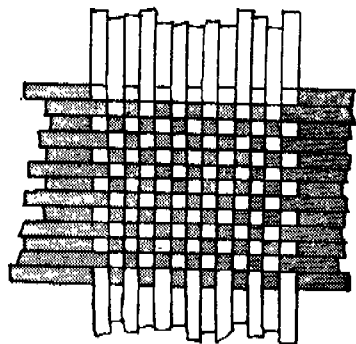
ତା ପରେ ମଝିରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଥରେ ୭ ଗୋଟି, ଥରେ ୫ ଗୋଟି, ଥରେ ୩ ଗୋଟି ଏବଂ ଶେଷଥର ୧ ଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଇପାଖର ପତ୍ର ଯଥାକ୍ରମେ ୪ ଗୋଟି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ୪ ଗୋଟି ତଳକୁ ରଖି ଆଉ ୪ ଗୋଟି ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ଖଞ୍ଜିବ ।

ଏହି ୪ ଗୋଟି ପତ୍ର ବୁଣା ହୋଇଗଲା ପରେ ମଝିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଖେତ୍ରଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

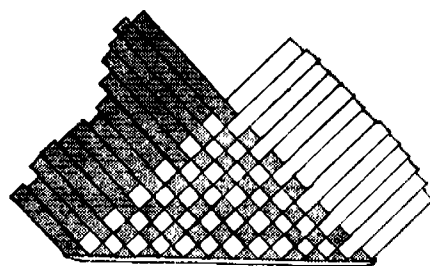
ତା ପରେ ପୁରୀ ଅନୁକରଣରେ ପଦାର୍ଥର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଏହିପରି ବିପରିତ ଭାବରେ ବୁଣି ଶେଷ କରିବ ।

ସରଂଶେଷରେ ପୁରୀ ବଞ୍ଚିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଧଡ଼ି ବାନ୍ଧିଦେବ ।

ତାଳପତ୍ର ବ୍ୟାଗ୍ର ସରଳ ବୁଣା—

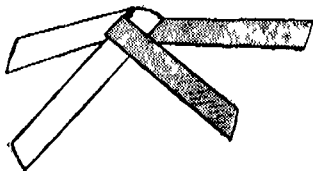
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

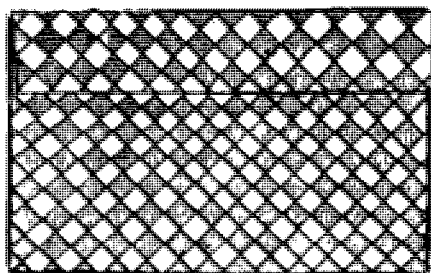
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପ୍ରଥମେ କେତେକଗୁଡ଼ିଏ କଞ୍ଚା ତାଳପତ୍ର ସମାନ ଗୋଟିକାରେ ଚରିବ । ଚଟେଇ ବୁଣିବାର ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଓ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ତଳକୁ

ରଖି ଖଣ୍ଡିଏ ଗୁରୁକୋଣିଆ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଚଢ଼େଇ ଗୁରୁପାଖ ସମାନ ରହୁବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଚଢ଼େଇ ଟ୍ରାପିକ ମୋଡ଼ିଦେଇ ତହିଁର ଦୁଇଟି ବିପରୀତ କୋଣ ଏକାଠି ମିଶାଇକରି ଧରିବ । ମଝିର ଭିତ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ କୋଣ ଦୁଇଟିର ଠିକ୍ ମଝିରେ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଭିତ୍ତି ପଡ଼ିବ ସେହିଠାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସୂତା ବାନ୍ଧିଦେଲେ ଦୁଇମୁଣ୍ଡର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖସି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହୁବ ନାହିଁ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଓଲଟାଇ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ ଗୁଞ୍ଜିଦେଲେ ମୁଣ୍ଡ ସମାନ ହୋଇଯିବ ।

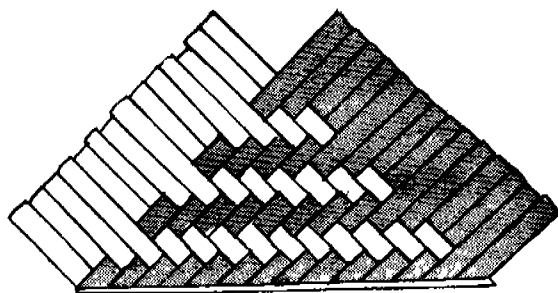
ଏଥୁରେ ଟାଣିରେ ସାଧା ପତ୍ର ଦେଇ ଭରଣିରେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗପତ୍ର ବୁଣିବ କିମ୍ବା ଗୋଟିଯାକ ଏକରଙ୍ଗର କରି ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ଛକ ପକାଇବା ଭଳି ଟାଣିରେ ରଙ୍ଗପତ୍ର ଖଞ୍ଜି ସେହି ଅନୁସାରେ ଭରଣି ପତ୍ର ବୁଣିପାର । କିମ୍ବା ଯେଉଁପରି ଚିତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରି ସେହିପରି ପତ୍ର ସଜାଇ ବୁଣିବ । ତାହାହେଲେ ପଦାର୍ଥଟି ଦେଖିବାକୁ ଭଲଭଲ ରଙ୍ଗରେ ଚିତ୍ରିତ ଦେଖାଯିବ ।

ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ଭଲରୂ ମାତ୍ର ସମାନ ଚଉଡ଼ାର ବୁଣିଦେଲେ ତାହା ବାମରୂ ତାଙ୍କୁଣି ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଗୋଟି କୋଣ ଉପରେ ଭିତ୍ତି ପଡ଼ିଲା, ସେହି ଦୁଇ ଗୋଟି କୋଣରେ ବାହାରିଥିବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଆଡ଼ୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟି ପତ୍ରକୁ ପରସ୍ପର ଛଦାଇକରି ଦେଇ ଯେ ଯେଉଁ ଆଡ଼ୁ ଆସିଥିବ ତାକୁ ସେହି ଆଡ଼ୁକୁ ଫେରାଇ ନେବ । ତା ପରେ ଆଉ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯେ ଯେଉଁ ପାଖରୁ ବାହାରି ଥିବ ତାହାକୁ ତାହାର ବିପରୀତ ପାଖରେ ବୁଣିବ । ବୁଣିବା ସମୟରେ ବୁଣିବାର ଭାଗକୁ ନଜର ରଖି ପ୍ରତି ପାଖରୁ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ବୁଣିଯିବ । ଏହିପରି ବୁଣି ବାମରୂ ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁର ଉପରି ଭାଗକୁ ସବୁଆଡ଼େ ସେହି ପରିମାଣରେ ସମାନ କରିବ । ବୁଣା ବାଦ୍ ବାହାରିଥିବା ପତ୍ରାଂଶଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି

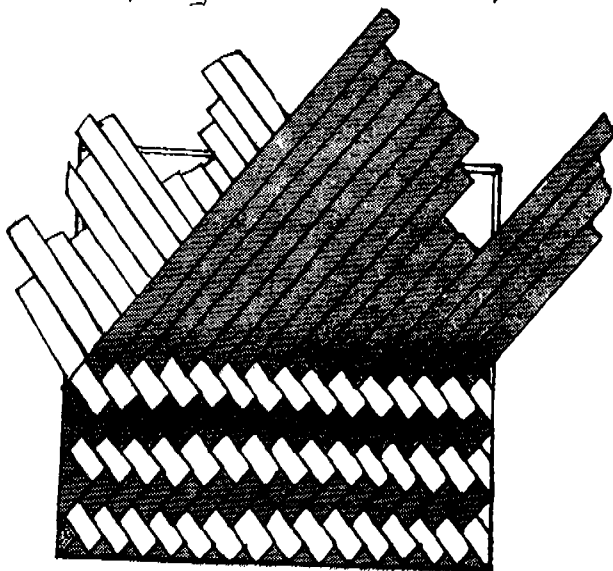
ଏହାକୁ ଖାଲ ରଖିପାର; ଅଥବା ହତା ଲଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ହତା ନିମନ୍ତେ ପାଲେ ବେତ ବା ତାଳ ପତ୍ରର ଶିର ବା କୋରଟ ଖଣ୍ଡିଏ ତାହା ଚଢ଼ିରେ ଏକପରସ୍ତ ରଖିପତ୍ର ରୁଡ଼ାଇ ଦେବ । ତାହାକୁ ମୋଡ଼ି ବ୍ୟାଗର ଦୁଇପାଖରେ ସମାନ କରି ବସାଇ ତହିଁର ତଳରୁ ଖଞ୍ଜି ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ କୋରଟ ପାତାଆଦି ବାନ୍ଧିଦେବ ।

ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା ବ୍ୟାଗ

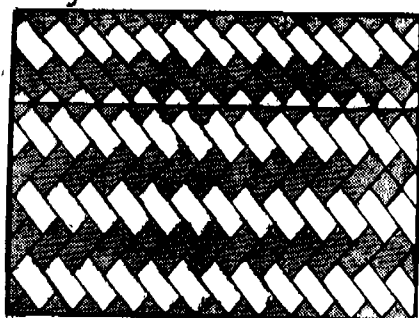

୧ ନମୁନା ଚିତ୍ର

ଯେପରି ସରଳବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିଏ ବୁଣି ତାହାକୁ ମଝିରୁ କୋଣକୁ କୋଣ ଭାଙ୍ଗି ବ୍ୟାଗ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା; ଠିକ୍ ସେହିପରି ଟୁଇଲ୍ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚଟେଇ ଖଣ୍ଡିଏ ବୁଣି ତାହାକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି କୋଣକୁ କୋଣ ଭାଙ୍ଗିଦେଇ ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା

୨ ନମୁନା ଚିତ୍ର

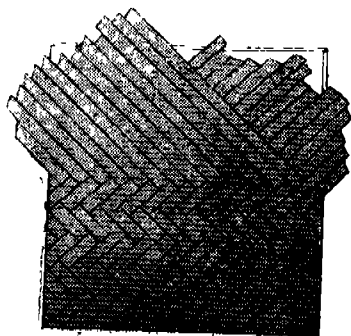

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବୁଣା ବ୍ୟାଗ୍ ତାହାର କରପାରିବ । ସୁରଣ ରଖିବ ଯେ, କୋଣ ବୁଣିବା ବେଳେ ଦୁଇପାଖରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ଦୁଇଟିକୁ ପରସ୍ପର ଛଦା ଛଦି କରି ଲେଉଟାଇ ଆଣିବ ଓ ତତ୍ପରେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଟୁଇଲ୍ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଯେ ଯେଉଁ ପାଖରୁ ବାହାରିଥିବା ତାହାକୁ ତାହାର ବିପକ୍ଷ ପାଖରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଉପରର ୧, ୨ ଓ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ଭଲ ଭଲ ଅବସ୍ଥା ବୁଝି ପାରିବ ।

୩ ଶାଖାର ବୁଣା ବ୍ୟାଗ

୨୨ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଚଢ଼େଇ ବୁଣି ତାହାକୁ କୋଣକୁ କୋଣ ଭାଙ୍ଗିଦେବ । ଉପରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ପତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ୩ ଗୋଟି ପତ୍ର ତଳକୁ ରଖି ଓ ୩ ଗୋଟି ପତ୍ର ଉପରକୁ ଉଠାଇ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ପୁର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମତେ କରିବ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କୋଣର ଦୁଇ ପାଖରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୁଇଗୋଟି ପତ୍ରକୁ ଛଦାଛଦି କରି ଲେଉଟାଇ ନେଇ ତା ପରେ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଯେଉଁଆଡ଼କୁ ଆସିଥିବା ତାହାକୁ ତାହାର ବିପକ୍ଷ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବୁଣିବ ।

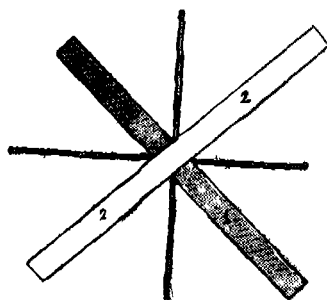

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟାଗ୍ରାବୃତ୍ତିକ ବୁଣିବାବେଳେ ଯେବେ ପାର୍ଶ୍ଵର ଚିତ୍ରପରି ଖଣ୍ଡିଏ କାଠର ଫରମାରେ ଡଢ଼ାଇ କରି ବୁଣିବ, ତେବେ କୌଣସିଠାରେ ବଙ୍କା ନ ହୋଇ ବ୍ୟାଗ୍ରଟି ସିଧା ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ତାଳପତ୍ରର ଗଣ୍ଠି ବ୍ୟାଘ୍ର

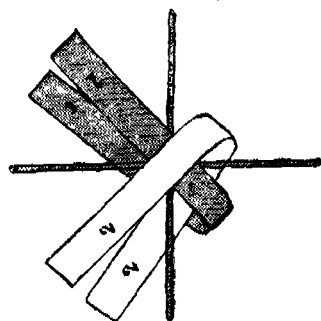
ପ୍ରଥମେ ଗୁଡ଼ିଏ ତାଳପତ୍ର ସମାନ ସମାନ କରି ଭାଙ୍ଗିବ । ତାଳପତ୍ରମାନଙ୍କ ଶିର ବା ଖଡ଼ିକା ଗୁଡ଼ିକ ସଜାଡ଼ି ରଖିଥିବ । ଦୁଇଗୋଟି ଖଡ଼ିକା ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିକୁ ସମକୋଣରେ ଛକ କରି ଧରିବ । ତହିଁ ଉପରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ପତ୍ର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମକୋଣରେ ରଖିବ । ପତ୍ର ଦୁଇଖଣ୍ଡିରେ “୧” ଓ “୨” ଚିହ୍ନ ଦେବ । ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରକୁ ତଳକୁ ଓ ‘୨’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରକୁ ଉପରକୁ ରଖିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ତଳକୁ ଥିବା ଅଂଶକୁ ଖଡ଼ିକାର ଛକତଳେ ମୋଡ଼ି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେବ ଏବଂ ତାହାକୁ ସେଠାରେ ସେହି ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଉପରେ ଥିବ ତହିଁର ବାମକୁ ରଖିବ ।

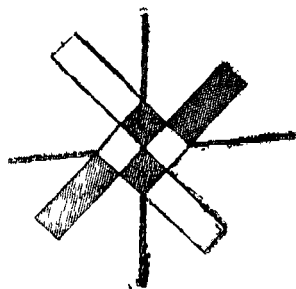
‘୨’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଉପରକୁ ଥିବ ତାହାକୁ ଛକତଳେ ତଳକୁ ମୋଡ଼ି ନେଇ ସେହି ‘୨’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ତଳକୁ ଅଛି ତହିଁର ଆଡ଼ୁରି ତଳକୁ କରି ରଖିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତଳ ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ନେଇଥିବ ତାହାକୁ ‘୨’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ର ଉପରେ ମୋଡ଼ି ତଳକୁ ଆଣିବ ଏବଂ ତଳେ ତାହାକୁ ସେହି ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ତଳେ ଅଛି ତାହା ସଙ୍ଗେ ଲଗାଇ ତହିଁର ବାମକୁ ରଖିବ ।

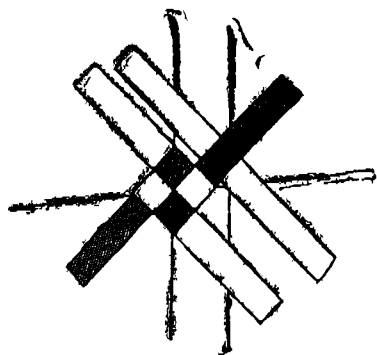
‘୨’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶକୁ ଆଗେ ମୋଡ଼ି ଆଣିଥିବ ସେହି ଅଂଶକୁ ପୁଣି ଓଲଟାଇ ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର ଉପରେ ତହିଁରେ ସଲଗ୍ନ ଥିବା ସେହି ‘୧’ ଚିହ୍ନିତ ପତ୍ରର

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇ ଟାଣି ନେବ । ତାହାହେଲେ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଉକବଳାଗଣ୍ଠି ହୋଇଯିବ ଓ ଏହାର ଗୁରୁପାଖରେ ୪ ଖଣ୍ଡ ପତ୍ର ଓ ୪ ଖଣ୍ଡ ଖଡ଼ିକା ବାହାର ପଡ଼ି ରହିବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

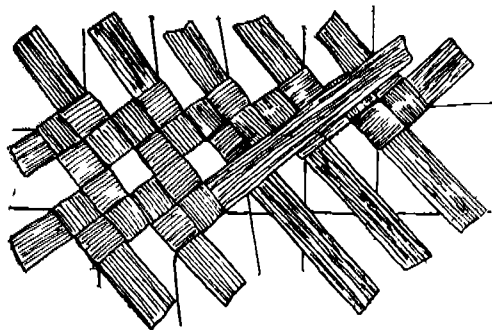
ଏହି ପୁଣି ଚଉକବଳାଗଣିର ଏକ କୋଣରେ ଛାଦ୍ଦାଣକୁ ବାହାରଥୁବା ଖଡ଼ିକା

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଉପରେ ଓ ପହଞ୍ଚିଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼ିକା ପୁଣି ଖଡ଼ିକାଟି ସଙ୍ଗେ ସମକୋଣ କରି ଖଞ୍ଜି ଧରିବ । ବାହାର-ଥୁବା ପହଞ୍ଚିକର ତଳେ ଏହି ନୂତନ ଛକର ଉପରେ ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଆଉ ଖଣି ଏ ପହଞ୍ଚି ଯୋଡ଼ିବ । ଠିକ୍ ପୁଣିଥର ପରି ବୁଣିଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚଉକ ଗଣି ହେବ । ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼ିକା ଓ ଖଣି ଏ ଖଣି ଏ ପହଞ୍ଚି କ୍ରମାଗତ ଯୋଡ଼ି ଥରକୁଥର ବୁଣି ଯେତେ ଲମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେତେ ଲମ୍ବା ଚଉକ ଗଣି ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ବୁଣା ହୋଇଯିବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଏଥର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଶିର ବା ଖଡ଼ିକାର ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ଅନ୍ୟ ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକ ସମକୋଣରେ ଯୋଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇଅଛି,

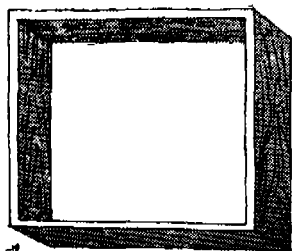

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାହା ୯ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରର ବ୍ୟାଗ୍ର ପରି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଗ୍ରର ତଳା ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ଯେବେ ଅଧିକ ଚୌଡ଼ାର ପେଡ଼ି ବା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ଯେତେ ଧାଡ଼ି ଅଧିକ ବୁଣିବ ତେତେ ଅଧିକ ଚୌଡ଼ା ହେବ ।

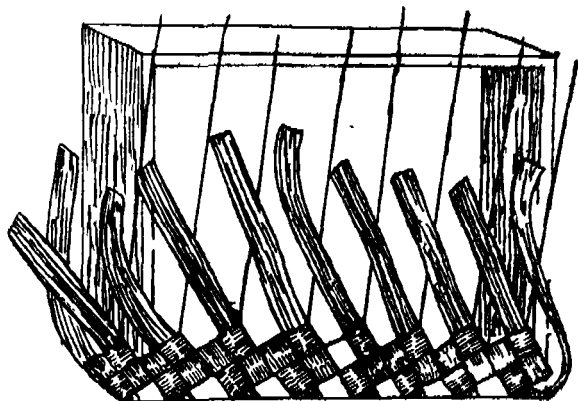
ସେହି ଶିର ବା ଖଡ଼ିକାର ତଳକୁ ବାହାର-ଥୁବା ପହଞ୍ଚିକର ତଳେ ଓ ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକର ଉପରେ ଉପର ଧାଡ଼ିର ଖଡ଼ିକାଟି ସଙ୍ଗେ ସମାନ୍ତର କରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼ିକା ଯୋଡ଼ିବ । ବାମରୁ ଖଣି ଏ ପତ୍ର ଲଗାଇ ବାହାରଥୁବା ପତ୍ରାଂଶଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍ଗେ ପୁଣି ପରି ବୁଣିଗଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ହେବ । ଏହିପରି ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଧାଡ଼ି ହୋଇଗଲେ

ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ କରିବ ତହିଁର ତଳା ବୁଣା ହୋଇ ଗଲେ ତାହାକୁ ଓଲଟାଇ ଧରି ତହିଁର ଗୁରୁଆଡ଼େ ବାହାରଥିବା ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ଆଣିବ । ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ମୋଡ଼ି ଦେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵଭାବତଃ ପୁଣି ସିଧା ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ, କାଠର ପଟାରେ ୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଗୋଟିଏ ଫରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ଉପରେ ବୁଣା ହୋଇଥିବା ତଳାକୁ ବସାଇ ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଡ଼ି ଖଣ୍ଡିଏ ଡୋର ଦ୍ଵାରା ସେହି ଫରମା ଦେହରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ସୁବିଧା ହେବ । ତା ପରେ ତାକୁ ଓଲଟାଇ ରଖି ବୁଣିବ । ୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ । ଡୋର ବଦଳରେ ସାଇକଲ୍ ଟିଉବର ଖଣ୍ଡେ ଛଣ୍ଡା ରବର ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଫରମା ସଙ୍ଗେ ସହଜରେ ଭିଡ଼ି କରି ଧରି ରଖିବ ।

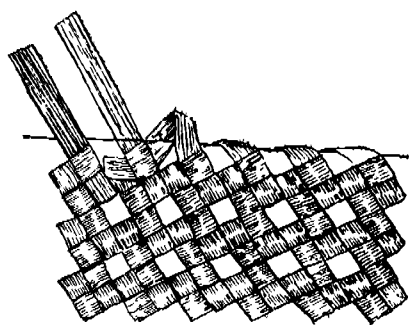
୬ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଏଥର ଏହି ଖଡ଼ିକାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼ିକା ବସାଇ ଖଣ୍ଡିଏ ପନ୍ଥ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇ ବାହାରଥିବା ପନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଫୁଟା ପରି ଗୁରୁପାଖ ବୁଣି ଆଣିବ । ଧାଡ଼ିଟି ଶେଷ ହେଲା ବେଳକୁ ଖଡ଼ିକାକୁ ବୁଣାହୋଇଥିବା ଗଣ୍ଠିଗୁଡ଼ିକର ସାଥରେ ପୁରୁଇ ଖଡ଼ିକାର ଆରମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦେବ ଏବଂ ପନ୍ଥର ଶେଷ ଭାଗକୁ ସେହି ଧାଡ଼ିର ଆରମ୍ଭରେ ଗଣ୍ଠିକୁ ମିଶାଇ ବୁଣି ଦେବ ।

ଏହି ଧାଡ଼ିଟି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧାଡ଼ି ହେବ । ତାହା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଖଡ଼ିକା ଫୁଟା ପରି ବସାଇ ଓ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ପନ୍ଥ ଲଗାଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ବୁଣି ଯେତେ ଭଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତେତେ ଭଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣି ଶେଷ କରିବ ।

୭ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

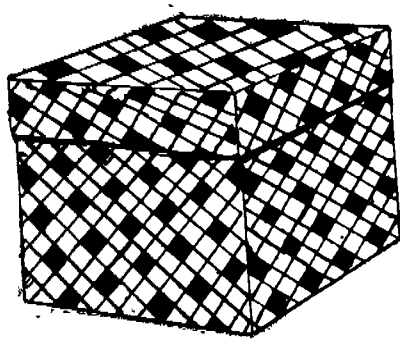
୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପ ଉଚ୍ଚତାର
ପାଦ ବୁଣି ତା ଛାଙ୍କୁଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବ ।

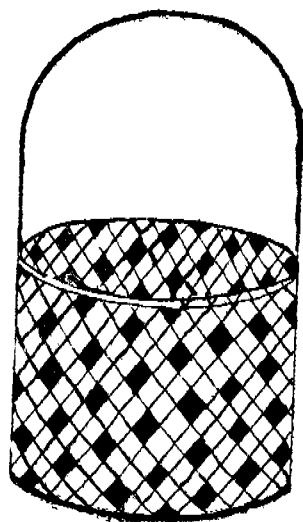
ହୁତା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କୋରଟ
ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ରଙ୍ଗ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ତାହାକୁ
ଏ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ହୁତା କରି ବ୍ୟାଗ୍ର
ଦୁଇ ପାଖରେ ତଳାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲଗାଇ
ଦେଲେ ବ୍ୟାଗ୍ରଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୯ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୧୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପେଡ଼ି—ପୂର୍ବ ପରି ବୁଣି ୧୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଗୋଟିଏ ଚୁରିକୋଣିଆ ପେଡ଼ ସହଜରେ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଝୁଡ଼ି—ତଳେଓ ଉପରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ମୁଣ୍ଡଲ ଲଗାଇ ଏହି ପ୍ରକାର ବୁଣାରେ ଗୋଲି ପାଛୁଅ କରାଯାଇ ପାରିବ । ତହିଁର ତଳା ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିଏ ସାଧା ଚଢ଼େଇ ବୁଣି ଗୋଲି କରି କାଟି ତଳାରେ ପକାଇ ଦେବ । ବେତର ବା ବାଉଁଶ ବତାର ଗୋଟିଏ ହତା ଲଗାଇ ଦେଲେ ଧରିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ହେବ । ୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

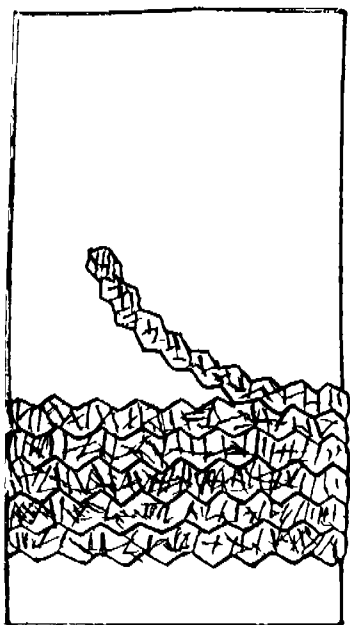
ଅଳିଆ କାଗଜ ଟୋକେଇ—ତଳ ମୁଣ୍ଡଲଟି ଛେଟ ଏବଂ ଉପର ମୁଣ୍ଡଲଟି ଅଳପ ବଡ଼ ରଖି ଚୁରିପାଖ ଏହିପରି ବୁଣି ଖଣ୍ଡିଏ ତଳା ଲଗାଇ ଦେଲେ ଅଳିଆ କାଗଜ ରଖିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଟୋକେଇ ହେବ । ତଳାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଗୋଲ ଚଢ଼େଇ ବୁଣି ଲଗାଇ ଦେବ । କିମ୍ବା ସରୁ ସରୁ କାଠି-ଗୁଡ଼ିଏ ଖଞ୍ଜି ତଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବ ।

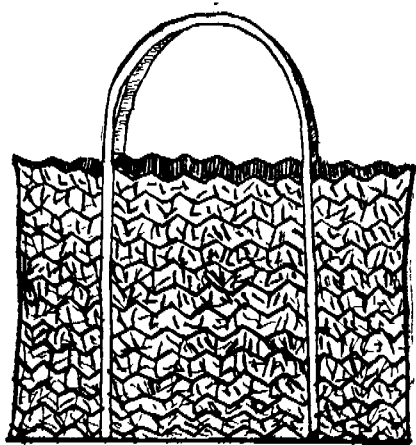
୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗ କରି ସାଧା ପତ୍ର ସଙ୍ଗେ ପେଉଁପେଉଁଠାରେ ପେପରି ଆବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା କରିବ ସେହିପରି ଖଞ୍ଜି ବୁଣି ଦେଲେ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଆହୁର ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

କଳାଭଙ୍ଗା ପଟିର ବ୍ୟାଗ

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

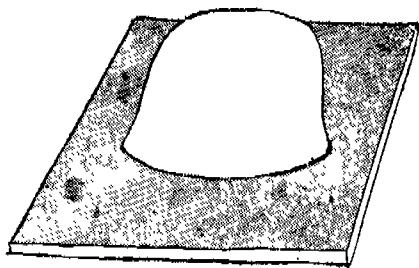

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

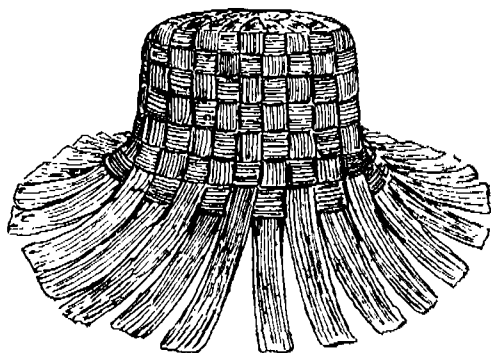
ତାଳପତ୍ରର ଗୁରୁଗୋଟି ଶାଖାରେ ଯେଉଁ କଳାଭଙ୍ଗା ପଟି ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ ୧୭ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ପଟି ବୁଣିବ । ଖଣ୍ଡିଏ କାଠର ପଟା ନେଇ ତହିଁର ଗୁରୁପାଖରେ ପଟିଟିକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ କୁଣ୍ଡ ଓ ସୁତାଦ୍ୱାରା ଗୁଳ୍ମିଯିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଗୁଳ୍ମିବା ସମୟରେ ସୁତାଟି ପତ୍ରର ଦାଡ଼େ ଦାଡ଼େ ରଖି ଗୁଳ୍ମିଗଲେ ବାହାରକୁ ସୁତା ଆସିବ କଣା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତଳ ସିଲାଇ କରି ବନ୍ଦ କରିଦେବ । ଦୁଇଖଣ୍ଡି କୋରଟ ନେଇ ତହିଁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ପତ୍ର ଗୁଡାଇ ଦୁଇପାଖରେ ଖଣ୍ଡି ଦେଲେ ତାହା ହତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

କଳିଭଞ୍ଜା ପଟିର ହାଟ୍ (Hat)

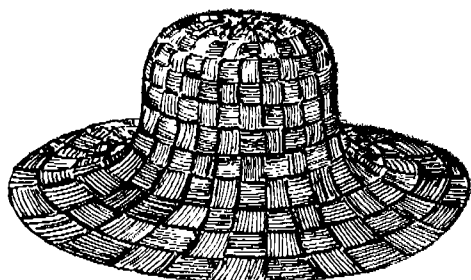
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏହି ଗୁରୁ ଶାଖାର କଳିଭଞ୍ଜା ପଟିଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୟଂ ହାଟ୍ (hat) କରାଯାଇ ପାରେ । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ତାଳପତ୍ରରେ ସାଧା ଚଢ଼େଇ ଗୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ହାଟ୍ (hat) ଆକାରରେ ବୁଣିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏଥିପାଇଁ କାଠର ବା ମାଟିର ଗୋଟିଏ ଫରମା କର ତହିଁ ଉପରେ ତାଳପତ୍ରକୁ ପକାଇ ବୁଣିଲେ ସହଜ ହେବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ପ୍ରଥମେ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପରି ହେବ । ବାହାର ଥିବା ଅଂଶରେ ବୁଣି ଗୁରୁପାଖ କାଟି ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରପରି କରବ ।

ତହିଁ ଉପରେ ଏହି ପଟିକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ଛୁଣ୍ଟି ଓ ସୁତାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହାଟ୍ (hat)ର ପଦାକୁ ବାହାରଥିବା ଅଂଶରେ, ତଳେ ଗୋଟିଏ ଓ ଉପରେ ଗୋଟିଏ, ଯଦୁପେ ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ପଟି ଖଞ୍ଜି ସିଲାଇ କରବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ କେବଳ ଉପର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପଟି ଲଗାଇ ସିଲାଇ କରବ । ଶେଷକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଲଦାଯାଏ

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

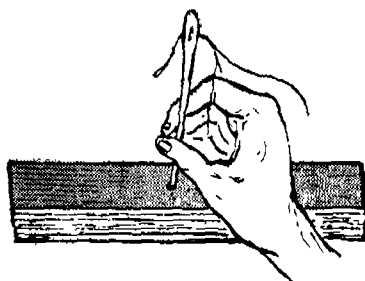

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

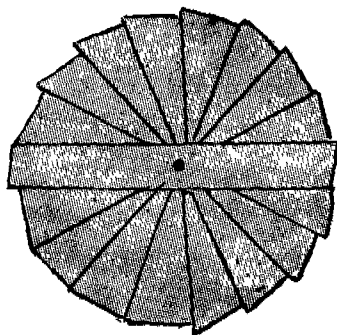
ବଳିକା ହୋଇ ବାହାରିଥିବ, ସେ
ସବୁକୁ କାଟି ସଫା କରି ଦେବ ।
ଭିତରେ ଏକପରି କନା ଏବଂ
ହ୍ୟାଟ୍ ବେକରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଫିତା
ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ସୁନ୍ଦର ହ୍ୟାଟ୍ (hat)
ଗୋଟିଏ ହେବ । (୪ ନମ୍ବର
ଚିତ୍ର ଦେଖ)

କଲିଭଙ୍ଗା ପଟିର ହାତପଟା

ଗୁରି ଶାଖାର କଲିଭଙ୍ଗା ପଟିଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର ହାତପଟା ହୋଇ ପାରିବ । ନମ୍ବର ୧ ନମ୍ବର
ଚିତ୍ର ପରି ତାଳପତ୍ର ଗୁଡ଼ିଏ ନିକରି କାଟି ଏକାଠି ଗୋଛ କରି ଧରିବ । ତହିଁର ମଝିକୁ ଗୋଟିଏ

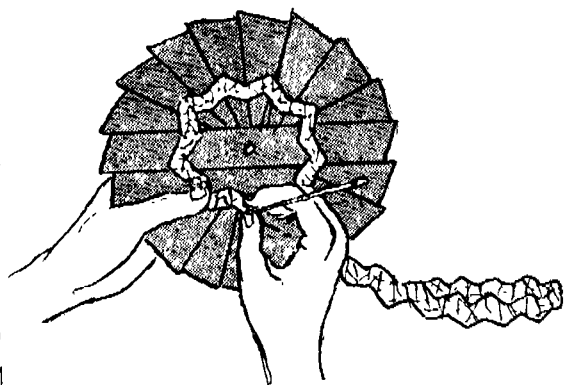
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

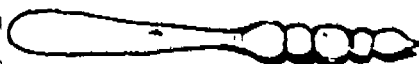
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଡାଙ୍ଗଣ ବସାଇ ଫୁଟାଇ ଦେବ । ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଭାବରେ ଚଳାଇବ, ଯେପରି ତାହା ଗୁରିଥିବେ
ଛତାପା ବୁଲି ବିସ୍ତୃତ ହୋଇ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ହୋଇଯିବ । ମଝି ଫୋଡ଼ରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସୂତା
ପୂରିଲ କ୍ରେ କରି ବାନ୍ଧିଦେବ ।

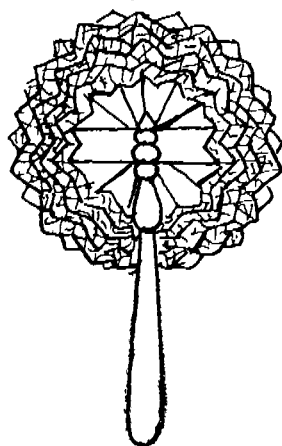
ତାହାର ଦାତ୍ତ ଉତ୍ତମରୂପେ ଗୋଲ
କରି କାଟି ସୂତାରେ ଛିଦ୍ର ସେହୁ
ଆକାରରେ ରଖି ବାନ୍ଧିଦେବ ।
ମଝିରୁ ଦୁଇ ତିନି ଇଞ୍ଚ ଛଡ଼ିଦେଇ ଦୁଇ
ପାଖରେ ଦୁଇଗୋଟି ପଟି ଲଗାଇ
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ସିଲାଇ କରି ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଟିଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କରିଦେବ ।
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଖଣ୍ଡିଏ ବେଣ୍ଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁର ଅଗ୍ରଭାଗ
ଦୁଇଫାଳ କରି ଚିରବ । ପଞ୍ଜୀଟି
ତହିଁରେ ଏପରି ଭାବରେ ଖଞ୍ଜି ଦେବ ଯେପରି ବେଣ୍ଟ
ଦୁଇଫାଳର ଅଗ୍ରଭାଗ ପଞ୍ଜୀଟିର ଦୁଇ ପାଖରେ ତାହାର
ମଧ୍ୟଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ । ଦୁଇ ତିନି ସ୍ଥାନରେ ତାଳ-
ପତ୍ରକୁ ଫୋଡ଼ି ବେଣ୍ଟ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦୁଇ ତିନିଗୋଟି
ଗଣ୍ଡି ବାନ୍ଧିଦେବ । ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

କଲ୍ଲ ପଟି ଦ୍ୱାରା ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବ ।
ସମୟରେ ସ୍ମରଣ ରଖିବ ଯେ, ସିଲାଇ କଲ୍ଲବେଳେ ସୂତାଟି ଯେପରି
ପତ୍ରର ଦାତ୍ତେ ଦାତ୍ତେ ଚାଲୁଥିବ । ତାହାହେଲେ ସୂତା ଆଦୌ
ଉଠିବକୁ ଜଣା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ତାଳପତ୍ରର ଚରାବୁଣା

ତାଳପତ୍ରରେ ବୁଣିବାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଛଡ଼ା
ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଛି, ତାହାକୁ କହନ୍ତି “ଚରାବୁଣା” । ‘ଚରା ବୁ କେହି କେହି କହନ୍ତି

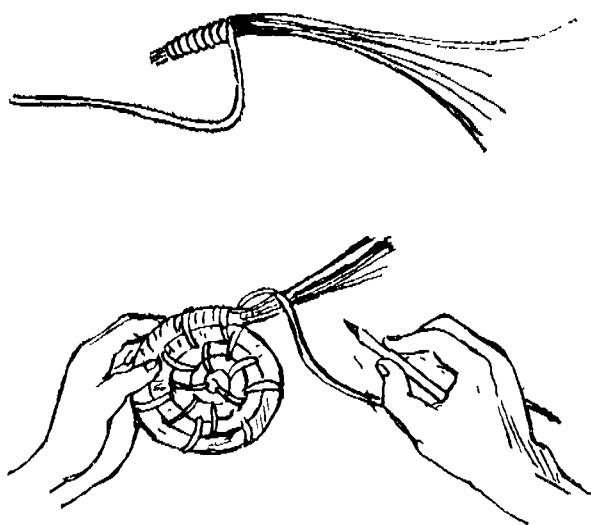
‘ସୁର’ । ‘ଚର’ ବା ‘ସୁର’ ଦେଇ ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ପ୍ରଥମେ କେତେକଗୁଡ଼ିଏ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଧରି ତହିଁ ଉପରେ ବୁଣିବା ପଦାର୍ଥଟି ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ସେହି ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଲୁଗୁଇ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ସେହି ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥଟି (ଯାହା ଉପରେ ବୁଣାଯିବା ପଦାର୍ଥକୁ ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ ହୁଏ ତାହାକୁ) କହନ୍ତି ‘ଚର’ ବା ‘ସୁର’ । ତାଳପତ୍ରର ତାଲ, ଗୁଆଁଡ଼ି ଓ ପେଡ଼ି ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣନ୍ତି । ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଏହା ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଓ ଅଧିକ କାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ କେବଳ ଏହିଠାରେ ନୁହେଁ, ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଦେଶରେ ବହୁକାଳରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ଆଫ୍ରିକା, ଆମେରିକା ପ୍ରଭୃତି ଦେଶ-ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବା ବହୁକାଳ ହେଲା ତଳି ଆସୁଅଛି । ଭଲ ଭଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ଭଲ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଆମ ଦେଶରେ ତାଳପତ୍ର, କାଢ଼ିତ, କାଅପଟ କୁଟା ପ୍ରଭୃତି ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ । ଏଠାରେ ତାଳପତ୍ରରେ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା । ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ବିଷୟ ପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ ।

ନିଜ ଆବାହୁଙ୍ଗାର ଅଳ୍ପ ଓ ତାଳବାହୁଙ୍ଗାର ଅଳ୍ପର ତନ୍ତୁ, ଗୁଗୁଣିଆ ତାମ, କୁଣ ବା ତନ୍ତୁପ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ ସାଧାରଣତଃ ‘ଚର’ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

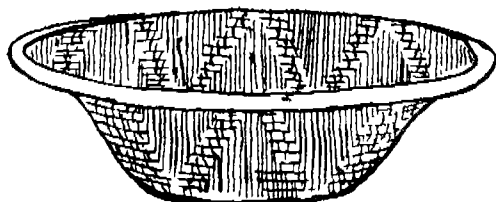
ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀ—

୫୨ ଗୋଟି ଚର ଏକାଠି ଧରିବ । ତହିଁ ଉପରେ ସରୁ ଓ ସରଳ ଭାବରେ ଚର ହୋଇ-ଥିବା ଖଣ୍ଡିଏ ତାଳପତ୍ର ୨୩ ଇଞ୍ଚ ମର୍ମିନ୍ତ ଲମ୍ବରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ ।

ଯେବେ ଗୋଲ ଅକାରରେ ତାଲ ବା ପେଡ଼ି ବୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ସେହି ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶଟିକୁ ଗୋଲ କରି ମୋଡ଼ି ଦେବ । ତା ପରେ ଚର ଓ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ଦୁହେଁ ମିଶାଇ ଧରିବ । ତହିଁ ଉପରେ ତାଳପତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ଥରେ ଗୁଡ଼ାଇବ । ତା ପରେ ଖାଲି ଚର ଉପରେ ଥରେ ସେହି ତାଳପତ୍ରକୁ ଗୁଡ଼ାଇବ । ସୁଣି ଚର ଓ ଯାହା

ଉପରେ ତାଳପତ୍ର ଗୁଡ଼ା ହୋଇଅଛି
ସେ ଦୁହେଁ ମିଶାଇ ତହିଁ ଉପରେ
ଥରେ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇବ । ଏହିପରି
ଥରେ ଖାଲ ‘ଚର’ ଉପରେ ଓ
ଥରେ ‘ଚର’ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଅଂଶ
ଉପରେ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବ
ତାହାକୁ ମିଶାଇ ଦୁହେଁ ଉପରେ
ପତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବରବର ବୁଣି-
ଯିବ । କେତେକ ଅଂଶ ବୁଣା ହୋଇ-
ଗଲେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ
ପତ୍ର ପୁରାଇବାକୁ କଠିନ ହେବ ।
ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଖଣ୍ଡି ଏ ସବୁ ବାଉଁଶ
ପାତ୍ର ଆର ଆଗକୁ ତାହାଁ ଗୋଜିଆ କର
ରଖିଥିବ । ବୁଣା ଅଂଶରେ ପ୍ରଥମେ
ସେହି ପାତ୍ର ଆ ଖଣ୍ଡି କଦ୍ଦାର ଫୁଟାଇ
ଦେଲେ ବୁଣିବାକୁ ସହଜ ହେବ ।

ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ଯେ କୌଣସି ଆକାରର ଡାଲ, ପାତ୍ରଆ, ପେଡ଼ ଭଦ୍ରାଦି ସହଜରେ କରି
ପାରିବ । ବୁଣିବା ପତ୍ରକୁ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗ କରି ବୁଣିଲେ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ନାନାପ୍ରକାର
ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅଧିକାଂଶ ଗୋଲ ବା ଅଣ୍ଡାକୃତ ପଦାର୍ଥ ବୁଣାଯାଏ ।

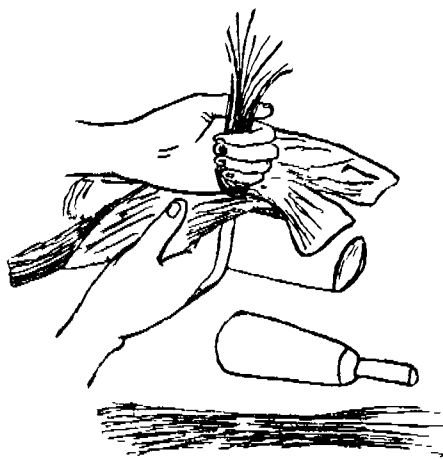
ତାଳଝିମିଟି

ଯାକଳ ତାଳବାହୁଙ୍ଗାର ମୂଳ ଅଂଶଟି, ଯାହାକି ଗଛରୁ କୁଣ୍ଡାଲ ଧରିଥାଏ (୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ) ସେହି ଅଂଶଟି ଛେଚି ଦେଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବେଶ ସୁନ୍ଦର ଓ ଶକ୍ତ ତନ୍ତୁଗୁଡ଼ିଏ ବାହାରେ । (୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ) ସେହି ତନ୍ତୁରୁ ତାଳଝିମିଟି କଢ଼ନ୍ତି । ଏହାକୁ କେହି କେହି କଢ଼ନ୍ତି ମାଉଳ ।

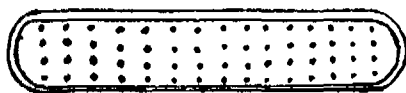
୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳଝିମିଟିରେ ତୋର ବଳାଯାଏ । ଏହି ତୋର ଖୁବ୍ ଶକ୍ତ ହୁଏ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବୁରୁଣ (Brush)—ସହରମାନଙ୍କରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ନଳା ଓ ଘର ସଫା କରିବା କାରଣ ତାଳ ଝିମିଟିର ନାନା ପ୍ରକାର ବୁରୁଣ (Brush) ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହି ବୁରୁଣ (Brush)ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବେଣ୍ଟ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ବୁରୁଣ (Brush) ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିଏ ୧ ଇଞ୍ଚ ମୋଟା ୧ ଫୁଟ ବା ୧୫ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଓ ୩ ଇଞ୍ଚ ତଉଡ଼ାର ପଟା ନେବ । ପଟା ଖଣ୍ଡିକର ଗୁରୁକୋଣ କାଟି ଗୋଲ କରିଦେବ । ଏକ ପାଖରେ ତହିଁର ଧାରରୁ ଅଳ୍ପ ଅଂଶ ବାଦ ଦେଇ ମଧ୍ୟଭାଗ ଟିକିଏ ଖୋଳି ଖାଲ କରିଦେବ । ସେହି ଖାଲୁଆ ଅଂଶଟି ସବୁଆଡ଼େ ସମାନ ରହିବ । ତହିଁରେ ଭଅଁରଦ୍ୱାରା ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ଫୋଡ଼ି ଗୁଡ଼ିଏ ଫୋଡ଼ି କରିଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

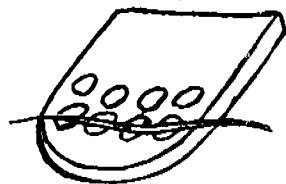
୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳଝିମିଟିର ତନ୍ତୁ ୮/୧୦ ଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ଏକାଠି ସମାନ କରି ଧରି ତାହାକୁ ମଝିରୁ ମୋଡ଼ି ଦୁଇ ଭାଗ କରିବ । ସେହି ମୋଡ଼ା ଅଂଶକୁ ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ପ୍ରତି ଫୋଡ଼ରେ ଏପରି ଭାବେ ସୁରାଲ ଦେବ, ଯେପରି

ତାହାର ମୋଡ଼ା ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ପଟା ଖଣ୍ଡିକର ଏପାଖରେ ଖାଲିଆ ଅଂଶରେ ଅଳ୍ପ ବାହାର ରହିବ । ଗୋଟିଏ ପିତଳ ବା ଲୁହାର ତାର ନେଇ ସେହି ମୋଡ଼ା ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଫୋଡ଼ି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଳ୍ମିଦେଲେ ଆଉ ବାହାର ପିକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ । ସବୁଗୁଡ଼ିକ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଳ୍ମିସାର ତାର ଖଣ୍ଡକୁ ଆଣି ତାହାର ଶେଷମୁଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭର ତାର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଉତ୍ତମରୂପେ ମୋଡ଼ି ଅଟକାଇ ଦେବ । ଖଣ୍ଡିଏ ପଟାରେ ତାଳଝିମିଟିର ମୁଣ୍ଡ-ଗୁଡ଼ିକ ପିଟି ଦେଲେ ସବୁ ଗୁଡ଼ିକର ମୁଣ୍ଡ ଖାଲିଆ ଅଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ପଟାଖଣ୍ଡିକ ଦାଡ଼ିରେ ରହିଥିବା ଭଳି ଅଂଶ ସାଙ୍ଗରେ ସମାନ ହୋଇ ରହିବ ।

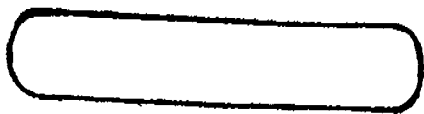

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

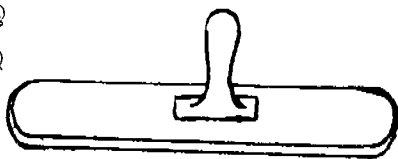
୬ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏଥର ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ଠିକ୍ ବୁରୁଣ ଖଣ୍ଡିକର ଉପର ସଙ୍ଗେ ସମାନ କରି କାଟି ତାହାକୁ ଚକ୍ରାଣ କରି ତହିଁ ଉପରେ କଣ୍ଟା ମାରି ବସାଇଦେବ ଏବଂ ଚାରି ପାଖରେ ଯୋ ମାରି ମିଶାଇ ଦେବ । ତାଳଝିମିଟିର ମୋଡ଼ା ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଏହି ଖାଲିଆ ଅଂଶ ଓ ଉପରର ପଟା ଖଣ୍ଡିକ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିବ । ତାରରେ ଗୁଳ୍ମିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ସରୁ ଘାଲ କାଟି ଦିଅ ତାହା-ହେଲେ ତାର ଖଣ୍ଡିକ ସେହି ଘାଲ ମଧ୍ୟରେ ବସିଯାଇ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଓ ସମାନ ହୋଇଯିବ ।

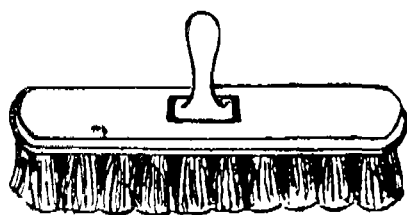

୭ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଉପରର ପଟାଖଣ୍ଡି ଦୁଇ ଭାଗ ବା ତହିଁରୁ କିଛି ଅଧିକ ମୋଟା ରଖି ପାର । କାରଣ ଏହି ପଟାଖଣ୍ଡିକରେ ବେଶ୍ ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

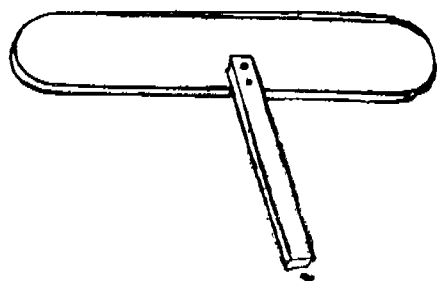

୮ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

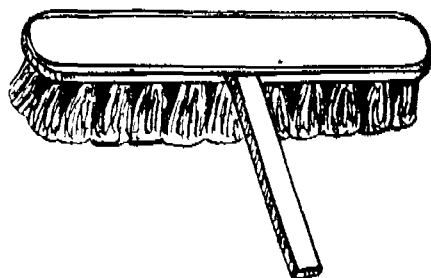

୯ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ୧୦ ଓ ୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୧୦ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୧୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳକୋରଟ

ତାଳବାହୁଙ୍ଗାର ଉପରର ଛଲକୁ କୋରଟ କହନ୍ତି । ତାଳବାହୁଙ୍ଗାର ଯେଉଁ ପାଖ କଞ୍ଚିତ୍ ଗୋଲ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠିଥାଏ, ତାହାକୁ କହନ୍ତି ପିଠିପାଖ ଓ ଯେଉଁ ପାଖ ଟିକିଏ ଚେପ୍ଟା ବା ଖାଲୁଆ ହୋଇ ତଳକୁ ପଶି ଯାଇଥାଏ, ତାହାକୁ କହନ୍ତି ପେଟପାଖ । ପେଟ ପାଖର କୋରଟ ପିଠି ପାଖର କୋରଟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନରମ ଓ ଚକ୍ଷୁ । ପେଟ କୋରଟରେ ଯେ କୌଣସି କାମ କରିବ ତାହା କରିବାକୁ ସୁବିଧା ହେବ ଏବଂ ପେଟ କୋରଟରେ ଯେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବ ତାହା ପିଠି କୋରଟର ପଦାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

କୋରଟ ଏ ଦେଶରେ ନାନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଗୁଲର ଗଣ୍ଡି, ବାଡ଼ର ଗଣ୍ଡି, ତାଟର ଗଣ୍ଡି, ଛୁଆଁଣି ବନ୍ଦା, ପହଁର ବନ୍ଦା, ବୁଲ ପାଉଁଶ ଆଦିର ମୁହଁ ବନ୍ଦା, ଏବଂ ବୁଲ ପାଉଁଶ ଓ ଟୋକେଇ ପ୍ରଭୃତି ଭୂଜିଗଲେ ତହିଁର ମରାମତି ପ୍ରଭୃତି ନାନା କାର୍ଯ୍ୟରେ କୋରଟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

କୌଣସି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କେବଳ କୋରଟଦ୍ୱାରା ପାହୁଆ ଏବଂ ଟୋକେଇ ବୁଣାଯାଏ । କୋରଟକୁ ସମାନ ସମାନ ଓ ସରୁ ସରୁ କରି ଚିତ୍ ପାରିଲେ ତାହାର ବେତ ଅଭାବରେ ମୋଡ଼ା, ବାଉଁଶର ଚେୟାର୍ ପ୍ରଭୃତି ମଧ୍ୟ ବୁଣାଯାଇ ପାରିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଠିକ୍ ବେତଦ୍ୱାରା ବୁଣିବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

ବାଉଁଶର କାଠିଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ର ବା ଫ୍ରେମ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ଉପରେ କୋରଟ ପାତାଦ୍ୱାରା ବୁଣି ସୁନ୍ଦର ସୁତ୍କେସ୍, ବାକ୍ସ, ଅଫିସ୍ ଡାଇ ପ୍ରଭୃତି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଣାଳୀ—କୋରଟକୁ ପ୍ରଥମେ ପାଣିରେ ଚିତ୍ରାଇ ଦେବ; ୨ ବା ୩ ଘଣ୍ଟା ଚିତ୍ରିଗଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ଅଧିକ ସମୟ ପାଣିରେ ପକାଇ ରଖିଲେ ଏହାର ସ୍ୱାଭାବିକ ରଙ୍ଗର ବହୁତ ଘଟିଯାରେ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

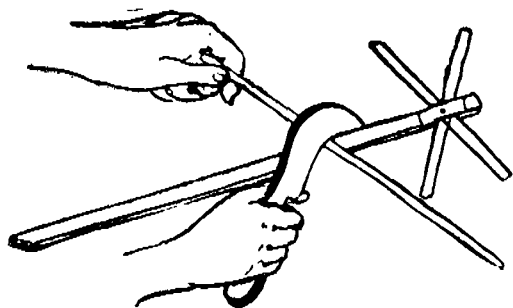
କୋରଟ ଚିତ୍ରିଗଲେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ବା ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ଉପରେ ସମାନ କରି ପାରି ଦେବ । ତହିଁ ଉପରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟାର ରୁଲ୍ ପକାଇ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଗ-ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଭାଗ କରି ଗାର ପକାଇଯିବ । ତାହାହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ହୋଇ ଚିତ୍ ହୋଇ ଯିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତା ପରେ ଅନ୍ତରାଳକୁ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ତାହା ବାହାର କରିଦେବ ।

ବେତ ପାତା ବା ବାଉଁଶ ପାତା ତାହା ବା ନିମନ୍ତେ ତମମାନେ ବାଉଁଶର ଖଣ୍ଡିଏ ଶୁଦ୍ଧ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତାହାକୁ ଘୋଡ଼ା କହନ୍ତି । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ସେହି ଘୋଡ଼ା ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏହା ସହଜରେ ଓ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିବ । ୩ ନମ୍ବର

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଚିହ୍ନ ଦେଖ । ସେହି ଗୋଡ଼ା ବାଉଁଶ ଖଣ୍ଡ କ ଉପରେ

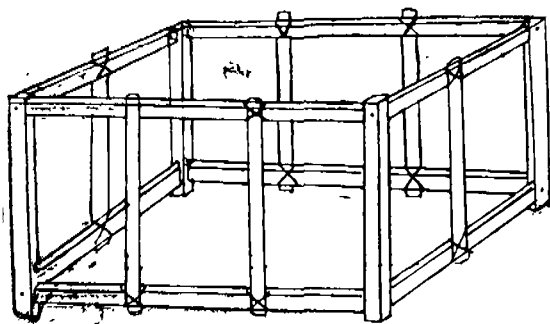
୩ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ

କରତଦ୍ୱାରା ଗୋଟିକେତେ ଭାଇ କାଟି ଦେଲେ ଯେଉଁ ଚଉଡ଼ାର ପାତା କରିବାକୁ ହେବ, ସେହି ମାପର ଗୋଟିଏ ଭାଇରେ ସବୁ ଗୁଡ଼ିକ ପାତା ପକାଇ ତାହା ନେଲେ ପାତାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସମାନ ହୋଇ ବାହାରିବ । ପାତାଗୁଡ଼ିକ ଯେତେ ସମାନ ହେବ ଓ ଉତ୍ତମରୂପେ ତହୁଁ ହୋଇଥିବ, ତଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ତାହା ସେତେ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ରଙ୍ଗ କରିବା ପ୍ରଣାଳୀ—ତାଳପତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହୁଏ, କୋରଟ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓ ସେହି ସେହି ରଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ରଙ୍ଗ ହୋଇ ପାରିବ ।

କୋରଟର ସୁଚ୍ଚକେସ୍

ସୁଚ୍ଚକେସ୍ ଯେତେ ଲମ୍ବା, ଯେତେ ଚଉଡ଼ା ଓ ଯେତେ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ

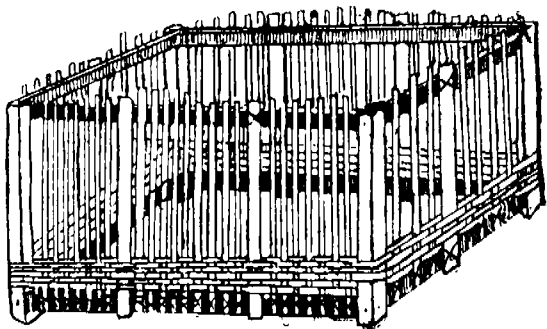

୧ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ

କୋଣରେ ୨ ଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ବଡ଼ା ଏକାଠି ଲଗାଲଗି କରି ଖଞ୍ଜା ଯାଇଅଛି ।

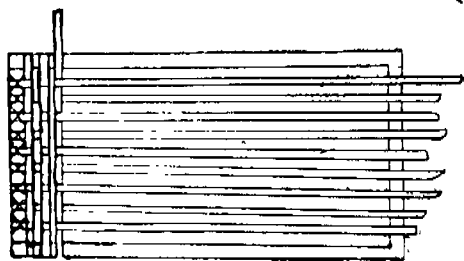
ପ୍ରଥମେ ବାଉଁଶର କେତେଖଣ୍ଡ ବଡ଼ା ତାହା କେବଳ ସେହି ବଡ଼ାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଫରମା ବାନ୍ଧିନେବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିହ୍ନ ଦେଖ । ଚିହ୍ନରେ ଲମ୍ବା ବାଗରେ ୪ ଖଣ୍ଡ, ଚଉଡ଼ା ବାଗରେ ୪ ଖଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚବାଗରେ ଗୁରୁ କୋଣରେ ୮ ଖଣ୍ଡ, ପେଟରେ ୨ ଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ୪ ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ୨ ଖଣ୍ଡ ଏରୁପ ମୋଟ ୨୨ ଖଣ୍ଡ ବଡ଼ା ଲଗିଅଛି ।

ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସରୁ ସରୁ ବାଉଁଶକାଠି ଅଳ୍ପ ଚେପ୍ଟା କରି ତାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଫରମାର ତଳପାଖ ବାହୁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସୂତାଦ୍ୱାରା ଛକି ଦେବାକୁ ହେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଏଥିପାଇଁ ଖଣ୍ଡିଏ ସୂତା ନେଇ ସେହି ଫରମାଟିର ତଳବାହୁ ବଡ଼ାରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଖଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଏଁ କାଠି ଖଞ୍ଜି କେବଳ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ସୂତାଟି ଗୁଡ଼ାଇଦେଲେ ଚଳିବ । ଏହିପରି ଗୁରୁ ପାଖରେ କାଠି ଛକି ଦେବ । ତା ପରେ ସେହି କାଠି-ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିକ ଛଡ଼ା ଗୋଟିଏ ଉଠାଇ ତହିଁରେ କୋରଟ ପାତିଆ ଗୋଟିଏ ଖଞ୍ଜି ଦେବ । ପ୍ରଥମ ଥର ଯେଉଁ କାଠିଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉଠାଇବ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଥରକୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତଳକୁ ରଖି ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାଡ଼ ପାତିଆ ବୁଣିବ । ତୃତୀୟ ଥରକୁ ପ୍ରଥମ ଥରର କାଠିଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ସମସ୍ତ ବୁଣି ଶେଷ କରିବ । ବୁଣିବା ସମୟରେ କୋରଟର ଚିକ୍କଣ ପାଖଟି ବରାବର ଉପରକୁ ରଖି ବୁଣିବ ।

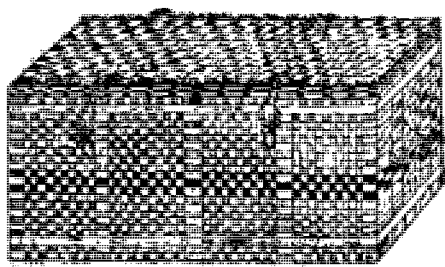
୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଉପରେ ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା । ତାଳପତ୍ରର ଚଟେଇ ବୁଣିବାରେ ଯେତେ ପ୍ରକାରର ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳ ବୁଣା ଛଡ଼ା ଟୁଇଲ୍, କଲ୍ ଟୁଇଲ୍, ଡାଇମଣ୍ଡ୍ ପ୍ରଭୃତି ସବୁପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏଥିରେ କୋରଟ ପାତିଆ ବୁଣାଯାଇ ପାରୁବ । ଗୁରୁପାଖ ଏହିପରି ବୁଣା ହୋଇଗଲେ ତହିଁର ତଳ ଓ ଉପରର ଡାଇ ନିମନ୍ତେ ଠିକ୍ ମାପ ନେଇ ବଡ଼ାର ଦୁଇଖଣ୍ଡି ଫରମା ବାନ୍ଧି ନେବ । ତହିଁ ଉପରେ ଲମ୍ବସ୍ଥାପରେ କେତେ-ଗୁଡ଼ିଏ ସରୁ ସରୁ ଅଳ୍ପ ଚେପ୍ଟା ବାଉଁଶକାଠି ଫରମାର ଏକ ମୁଣ୍ଡରେ ସୂତାଦ୍ୱାରା ଛକି ତହିଁରେ କୋରଟ ପାତିଆ ବୁଣିଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତଳାକୁ ତଳ ପାଖରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ବାନ୍ଧିଦେବ । ଉପରର ଡାଲଟି ଉପରେ ଏକ

ପାଖରେ ୨ ଗୋଟି ବା ୩ ଗୋଟି ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଖଞ୍ଜିବ, ଯେପରି ତାହା ସହଜରେ ଇଚ୍ଛାମୁଝାରେ ଖୋଲି ହେବ ଏବଂ ବନ୍ଦ କରି ହେବ । ଡାଲଟି ଖଞ୍ଜି ସେହି କୋରଟଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଗୋଟି ସିଲୁଲ କରି ତହିଁ ଉପରେ ବୁଣିଦେଇ ପାର । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଡାଲ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଡାଲଟିର ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଲୁହାର ବା ପିତଳର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧାତୁର କବ୍ଜା ବସାଇ ଯେଉଁ ଅଣ୍ଟି ଦେଇ ପାରବ, ଅଥବା ସେହି କୋରଟରେ ଦୁଇଗୋଟି ସିଲୁଲ ବୁଣିଦେବ । ବନ୍ଦ କରି ରୁଦ୍ଧ ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଗ ପାଖରେ ଦୁଇଗୋଟି ଛିଟକଣି ଲଗାଇଦେବ ।

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

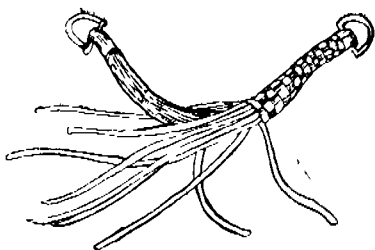
ଖଣ୍ଡି ଏ କାଠି ଉପରେ କୋରଟ ବୁଣି ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । କାଠିଖଣ୍ଡିକର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇଗୋଟି ଘର ରଖିବ; ଗୋଟିଏ ଘର ଛେଟ ଓ ଗୋଟିଏ ଘର ବଡ଼ । ସୁଟ୍ କେସରେ ଦୁଇଟି ଲୁହୁଣ୍ଡା ଲଗାଇବ, ଶିଲୁଲ ଦୁଇଟିକୁ ସେହି ଦୁଇ ଲୁହୁଣ୍ଡାରେ ଲଗାଇ କାଠିଖଣ୍ଡିକର ସରୁପାଖ ଗୋଟିଏ ଲୁହୁଣ୍ଡାରେ ପୁରାଇ ଦେବ । ମୋଟ ପାଖକୁ ଅନ୍ୟ ଲୁହୁଣ୍ଡା ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେବ । ଯେପରି ଲୁହୁଣ୍ଡାଟି କାଠିର ଘରେ ପଶି ଉପରକୁ ବାହାରିବ । ସେହି ଲୁହୁଣ୍ଡାରେ ରୁଦ୍ଧ ପକାଇ ପାରିବ ।

ଧରିବା ଲାଗି ଖଣ୍ଡିଏ ହାତା ବୁଣି ଲଗାଇ ଦେବ । ହାତା ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

ହାତା—ସୁଟ୍ କେସ୍ ବା ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) ପ୍ରଭୃତିରେ ହାତା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ । ଧରିବା ଏବଂ ନେବା ଆଣିବା କରିବାର ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଏହି ହାତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ହାତାକୁ ଯେତେ ଲମ୍ବା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତହିଁର ମାପ ଅନୁସାରେ ନିକୃଷ୍ଟ କୋରଟ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୁହୁ ପଦାର୍ଥରେ ଦଉଡ଼ି ବଳ ଗୋଲ କରିବ କିମ୍ବା ତେପଟା କରିବାର ଇଚ୍ଛା

ହେଲେ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ବେଣୀ କରି ନେବ । ତା ପରେ ତହିଁର ଏକ ପାଖରେ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପରସ୍ତ ତଥ୍ନା କୋଟେ ପାତିଆ ଖଞ୍ଜି ଦେବ । ଏଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ନେଲେ ଆଦୁର ସୁନ୍ଦର ହେବ । ଆଉ ଖଣ୍ଡିଏ ସାଧା କୋଟେ ପାତିଆ-ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ବୁଣିଦେବ ।

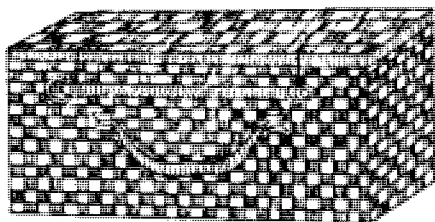

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ତାଳପତ୍ରରେ ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ପାତିଆ ତଳକୁ ରଖି ଓ ଗୋଟିଏ ପାତିଆ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସରଳ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବା ଦୁଇଟି ପାତିଆ ତଳକୁ ରଖି ଓ ଦୁଇଟି ପାତିଆ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଟୁଲୁଲୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବା ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଚିତ୍ର ଉଠାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଯେତେ ଗୋଟି ପାତିଆ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାର, କି ତଳକୁ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ଅନୁସାରେ ପାତିଆ ଖଞ୍ଜି ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଏପ୍ରକାରର ବୁଣା କେବଳ ଉପର ପାଖରେ ବୁଣିବ । ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ବୁଣା ପାତିଆଟି ଖାଲି ଗୁଡାଇ ନେଉଥିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ତଳପାଖ ଖାଲି ଗୁଡ଼ା ହେବାରୁ ଧରିବାପାଇଁ ହାତକୁ ସରଳ ଲଗିବ । ହାତାଟି କୁଣା ହୋଇଗଲେ ତାହାକୁ ବନ୍ଧା କରି ତହିଁର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ସୁଝୁକେସ୍ ବା ବ୍ୟାଗ୍ (Bag) ଦେହରେ ଉଡ଼ମରୁପେ ଗୁଡ଼ି ଦେବ ।

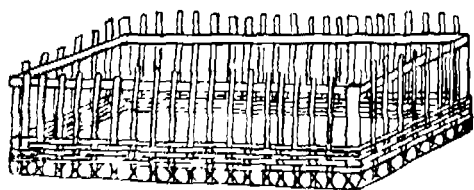
ଯଦି ଦୁଇଟି କଡ଼ା ଖଞ୍ଜି ତହିଁରେ ହତା ଲଗାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ଆଗେ କଡ଼ା ଦୁଇଟି ଆଣିବ । ହତା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଦଉଡ଼ି ବା ବେଣୀ କରିଥିବ, ତହିଁର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ କଡ଼ା ଭିତରେ ପୁରାଇ ତାହାକୁ ମୋଡ଼ିଆଣି ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ସଙ୍ଗେ ଉଡ଼ମରୁପେ ବାନ୍ଧି ମିଶାଇ ଦେବ । ତା ପରେ ହତା ଉପରେ କୋଟେ ପାତିଆ ବସାଇ ବୁଣିବ ତା ପରେ ହତା ଲଗାଇବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଅଫିସ ଟ୍ରେ (Tray) ବା ତାଲ

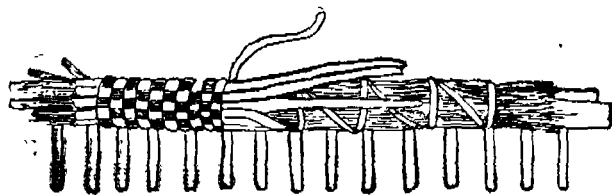
ବାଉଁଶ ବତାରେ ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଗୋଟିଏ ଫର୍ମା ବାନ୍ଧିବ । ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ଯେଉଁପରି

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

କାଠିଗୁଡ଼ିଏ ବାନ୍ଧିବାକୁ ହୁଏ, ସେହିପରି କାଠିଗୁଡ଼ିଏ ବାନ୍ଧିବ । ତା ପରେ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ପ୍ରଥମେ ତଳଆଡୁ ଦେହ ଇଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରଟ ପାରିଆ ବୁଣି ଆଉ ଦେହ ଇଟି ଖାଲିଛାଡ଼ି ଦେବ । ତା ପରେ ଯୁଣି ଦେହ ଇଟି ବୁଣି ଆଉ କିଛି ଅଂଶ ଖାଲି ଛାଡ଼ି ତହିଁର ମୁହଁ ବାନ୍ଧିଦେବ ।

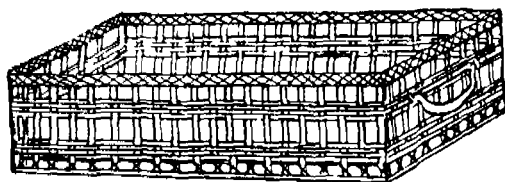
ମୁହଁରେ ଅଳ୍ପ ଫୋଟା ବତା ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ଦୁଇ ପାଖରୁ ଖଞ୍ଜି ପ୍ରଥମେ ଭଡ଼ି ବାନ୍ଧି

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଦେବ । ତହିଁ ଉପରେ ସରୁ ସରୁ ପତଳା ବାଉଁଶ ବା କୋରଟର ଉଠୁଆ ବା କୁଟା ଆଦିକୁ ସମାନ ମୋଟରେ ଚୁରିଆଡ଼େ ଖଞ୍ଜି ଉତ୍ତମରୂପେ ବାନ୍ଧି ଦେବ । ତା ଉପରେ କୌଣସି ରଙ୍ଗର କୋରଟ

ପାତିଆ ପାରିଦେବ । ହତା ବୁଣିବା ପ୍ରଣାଳୀରେ ଆଉ ୫ଶ୍ରେ ସାଧା କୋରଟ ପାତିଆଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ବୁଣିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଦୁଇଗୋଟି ହତା ଲଗାଇ ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଟ୍ରେ(tray) ବା ତାଲଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଣା ହୋଇ ତହିଁର ଉପରର ମୁହଁ ବଳା ହୋଇ-ଗଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ତଳା ପରି ଗୋଟିଏ ତଳା ବୁଣି ଉପର ଆଡୁ ତାହାକୁ ଭିତରେ ଖଞ୍ଜି ଦେଇ ତଳାକୁ ମିଶାଇ ତହିଁର ତଳମୁହଁକୁ ଉପର ମୁହଁ ପରି ବାନ୍ଧି ଦେବ । ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ

କୁଟାର ବ୍ୟବହାର

ଧାନ କାଟି ନେବା ପରେ ଧାନଗଛର 'ମୂଳଗଡ଼ିକୁ ନଡ଼ା କହନ୍ତି । ଏହି ନଡ଼ାରେ ସାଧାରଣତଃ ଘର ଛଉଣି ଦୁଏ ଏବଂ ଏହା ଗୋରୁଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ । ଧାନକେଣ୍ଡା-ମାନଙ୍କୁ ବେଙ୍ଗଳା ପକାଇ ବା ଗୋଡ଼ରେ ଓଳି ଧାନଗୁଡ଼ିକ ଝାଡ଼ି ନେଲା ପରେ ଯାହା ରହିଯାଏ, ତାହାକୁ କୁଟା କହନ୍ତି । ଏହି କୁଟା ନାନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହାକୁ ଗୋରୁ ଖାଆନ୍ତି । ଏଥିରେ ଓଳିଆ ବନ୍ଧା ହୁଏ । ଖଣି ଓ ମରେଇ ଭିତରେ ଧାନ ରଖିବାପାଇଁ କୁଟାରେ ବର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଖଣିର କାନ୍ଥରେ ଦିଅନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦଉଡ଼ି ବଳାଯାଇ ଓଳିଆ ବନ୍ଧା ହୁଏ । କୁଟା ଏହିପରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ଧାନ ଗଛକୁ ମୂଳରୁ କାଟିନ୍ତି; ତେଣୁ ବେଙ୍ଗଳା ପକାଇ ଧାନ ଝାଡ଼ିନେଲା ପରେ ସମସ୍ତ ଅଂଶ କୁଟାରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ସେ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁଟାରେ ଘର ଛଉଣି କରନ୍ତି । କୁଟାର ଛଉଣି ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅଧିକ କାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।

କୁଟା ସହଜରେ ସବୁଠାରେ ମିଳେ ଓ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ କମ୍ । ଯେବେ କେନ୍ଦୁ କେବଳ କିଛି ପରିଶ୍ରମ କରି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ପଦାର୍ଥ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ, ତେବେ ସେ ସହଜରେ କିଛି ଲଭ କରି ପାରିବ ।

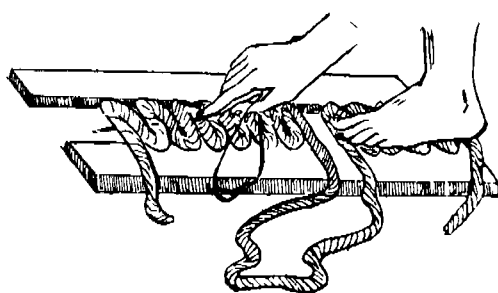
କୁଟାରେ ପାଁପୋଛୁ, ଟୋପି, ତାଲ ପ୍ରଭୃତି ନାନା ପଦାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରେ ।

କୁଟାର ପାଁପୋଛୁ: ପାଁପୋଛୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କୁଟା ନେଇ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଝାଡ଼ି ଦେଇ ତଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସରଳ ଓ ସମାନ ମୋଟର ବେଣୀ ବଳିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

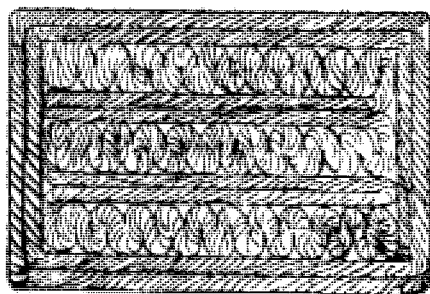
ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ପଟା ରଖି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବେଣୀଟିକୁ ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି କରି ବସାଇ ଦେଇ ତାହାକୁ ପାଦରେ ମାଡ଼ି ଧରିବ । ତାହା-

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ହେଲେ ଭୂଜଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ସମାନ ହୋଇ ରହିବ । ସେହି ଭୂଜଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଠିକ୍ ମଝିରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ଖଡ଼ି, ଅଙ୍ଗାର ବା ଗେରୁଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଗାର କାଟି ଦାଗ କର ଦେବ । ତା ପରେ ତାକୁ କାଢ଼ି ଆଣି ବା ତାହା ସେହିଠାରେ ଆଉଁ ଆଉଁ ସେହି ଦାଗକୁ ଚାହିଁ ଗୋଟିଏ ତାମ୍ରଣ ବା ମୋଟ ହୁଅରେ ଫୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ବାଣି ଦଉଡ଼ିଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଗୁଚ୍ଛି ଦେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

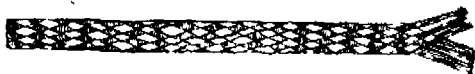
ଗୋଟିଏ ପିଠାପୋଛୁ ନିମନ୍ତେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବେଣୀ ଏହିପରି ମୋଡ଼ା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏବଂ ଆଉ ବେଣୀର କେତେକ ଅଂଶ ସେହିପରି ଖାଲି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା କି, ଗୁରୁ ପାଖରେ ଓ ମଝିରେ ମଝିରେ ସରଳଭାବରେ ବସାଇବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଲମ୍ବା ଓ ଚୌଡ଼ାର ପିଠାପୋଛୁଟି କରିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ଗୁରୁଗୋଟି ଖିଲ ପୋତି ଦେବ । ସେହିଠାରୁ ମାପିଲେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ, କେତେ ଲମ୍ବାର ବେଣୀକୁ ମୋଡ଼ି କରି ଭଙ୍ଗ ବସାଇ ଗୁଚ୍ଛିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କେତେ ଲମ୍ବାର ବେଣୀ ଖାଲି ରହିବ, ସେହି ହସାବରେ ପ୍ରଥମେ ବେଣୀକୁ ଭଙ୍ଗ ବସାଇ ଗୁଚ୍ଛି ନେବ । ତା ପରେ ଖିଲରେ ଚଢ଼ାଇ ପିଠାପୋଛୁଟି ବାନ୍ଧିବ । ପ୍ରଥମେ ସେହି ୪ ଗୋଟି ଖିଲ ମଧ୍ୟରୁ ଲମ୍ବଭାବରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଖିଲରେ ଏକ ଧାଡ଼ି ସରଳ ବେଣୀ ଖଞ୍ଜି ତହିଁରେ ମୋଡ଼ା ହୋଇ ଗୁଚ୍ଛି ହୋଇଥିବା ବେଣୀର ଭଙ୍ଗ ସେହି ଲମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଧାଡ଼ି ଖଞ୍ଜିବ । ତହିଁର ପ୍ରତି ଭଙ୍ଗକୁ ସରଳ ବେଣୀ ସଙ୍ଗେ ବାଣିଦ୍ୱାରା ତାମ୍ରଣ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁଚ୍ଛି ଦେବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

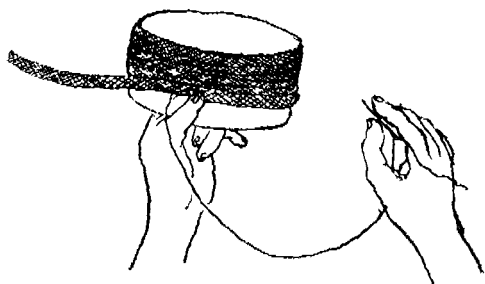
ତା ପରେ ଏକ ଧାଡ଼ି ବା ଦୁଇ ଧାଡ଼ି ସରଳ ବେଣୀ ଖଞ୍ଜିବ । ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି ଭଙ୍ଗ ସହଜ ବାଣିଦ୍ୱାରା ଗୁଚ୍ଛି ଦେବ । ଅନ୍ୟ ଖିଲ ଦୁଇଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୌଡ଼ା କରିବା କାରଣ ଏହିପରି ଯେତେ ଧାଡ଼ି ଗୁଚ୍ଛି ବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତାହା ଖଞ୍ଜି ଶେଷରେ ଅପର ଦୁଇଗୋଟି ଖିଲକୁ, ମିଶାଇ ସରଳ ବେଣୀ ଏକ ପରସ୍ତ ବା ଦୁଇ ପରସ୍ତ ପିଠାପୋଛୁଟିର ଗୁରୁ ପାଖରେ ଖଞ୍ଜି ଉତ୍ତରୁପେ ବାଣିଦ୍ୱାରା ଗୁଚ୍ଛି ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

କୁଟାର ଟୋପି—କୁଟାଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର ଟୋପି କରାଯାଇ ପାରେ । ଟୋପି କରବା ପାଇଁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କୁଟାର ମଝି ଶୀଘ୍ର ବାଛି ନେବ । ପତର ଓ ଖୋଲପା ଛଡ଼ାଇ ଦେଲେ ଶେଷ ଶୀଘ୍ର ଠାରୁ ଅଗ ମଞ୍ଜି ଏଥିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ସମାନ ମେଟ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଶୀଘ୍ର ବାଛି ନେଇ ତହିଁରେ ୫ ଶାଖା, ୬ ଶାଖା ବା ୭ ଶାଖାର ଗୋଟିଏ ପଟି ବୁଣିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ତାଳପତ୍ରରେ ପଟି ବୁଣିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ସବୁ ୧୧ ପୃଷ୍ଠାଠାରୁ ୨୩ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ପଟି ବୁଣିବ । କୁଟା ମୋଟା ଥିଲେ ୫ ଶାଖାରେ ଏବଂ ସବୁଥିଲେ ୬ ବା ୭ ଶାଖାରେ ପଟି ବୁଣିବ । ପଟିକୁ ସବୁ ଆଡ଼େ ସମାନ କରିବ । ସମାନ ନ ହେଲେ ଟୋପି ସୁନ୍ଦର ହେବ ନାହିଁ ।

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

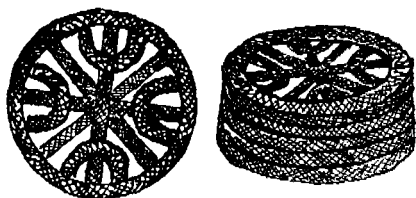
ଟୋପିଟି ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ସେହି ମାପରେ ଗୋଟିଏ ମୋଟା କାଗଜର ବା ତାଳପତ୍ରର ମେଲ ପରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କୁଟାପଟିକୁ ବସାଇ ଏବଂ ପଟିକୁ ଫର୍ମାର ଗୁରୁଆଡ଼େ ବୁଲାଇ କୁଞ୍ଚି ଓ ସୁତାଦ୍ୱାରା ସିଲାଇ କରିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ସୁତାକୁ ବରାବର ଜଗି କୁଟାର ଦାଡ଼େ ଦାଡ଼େ ବସାଇ ସିଲାଇ କଲେ ଉପରକୁ ସୁତା ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।

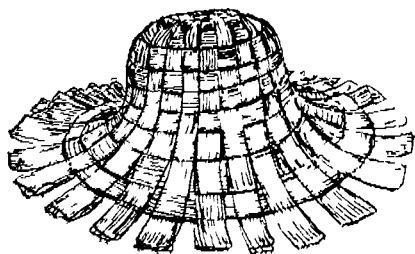
ଫରମା ଉପରେ ମାପ ଅନୁସାରେ ଟୋପିଟିର ପାଣ୍ଡୁ ହୋଇଗଲେ ତାହାକୁ କିନ୍ତୁ ଫରମାର ଦାଡ଼ିଉପରକୁ ଉଠାଇ ଟୋପିର ଉପର ଦାଡ଼ିକୁ ଫରମାର ଉପର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦେଇ ରଖିବ । ତା ପରେ ଏହି ପଟିରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ କାଟି ନେଇ ଟୋପି ଉପରେ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଖଞ୍ଜି ତହିଁର ଦୁଇ ଦାଡ଼ିରେ କୁଞ୍ଚି ସୁତାଦ୍ୱାରା ଗୁଚ୍ଛି ଦେବ । ଉପରେ ଯେତେ ଖଣ୍ଡ ପଟି କାଟି ନେଇ ବସାଇବ ଏବଂ ସେ ପଟି ସବୁକୁ କାହାକୁ ଗୋଲ କରି ବା କାହାକୁ ଛକ ପକାଇ ଖଞ୍ଜିବ, ସେ ସବୁର ପ୍ରତି ଛକମାନଙ୍କରେ କୁଞ୍ଚି ସୁତାରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍କା ବସାଇ ଗୁଚ୍ଛିଦେବ ।

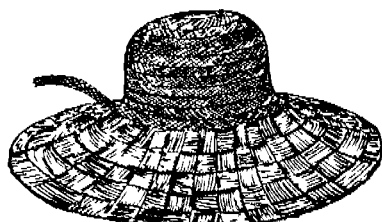
୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଶେଷରେ ଟୋପିର ଭିତରେ ଏକପରସ୍ତ କନା ଏବଂ ମୁହଁରେ ୧ ଇଞ୍ଚ ବା ୧୫ ଇଞ୍ଚ ଚୌଡ଼ାର ଖଣ୍ଡି ଏ ଚମଡ଼ା ବା ମହମ ଜାମା କନା ବୁଲାଇକରି ଲଗାଇ ସିଲାଇ କରିଦେଲେ ଟୋପିଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାରର ଉପଯୋଗୀ ହେବ । ୪ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

କୁଟାର ହାଟ୍ (Hat)

୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

କୁଟାରେ ହାଟ୍ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତାଳମହାଦ୍ୱାରା ହାଟ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଫରମା ସିଲାଇ କରି ନେବ ବା ବୁଣି ନେବ । ୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ମାଟର ବା କାଠର ଗୋଟିଏ ଫରମା ଉପରେ ତାଳମହା ପକାଇ ସିଲାଇ କଲେ କିମ୍ବା ବୁଣି ଦେଲେ ସହଜରେ ଫରମାଟି ହୋଇ ପାରିବ ।

ଟୋପି ନିମନ୍ତେ ଯେପରି କୁଟାର ପଟି ଆବଶ୍ୟକ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ପଟି ବୁଣିବ; ତାଳମହା ଫରମାଟିରେ ପଦାକୁ ବାହାରୁଥିବା ଅଂଶର ତଳପାଖରେ ଏକ ପରସ୍ତ ଓ ଉପର ପାଖରେ ଏକ ପରସ୍ତ, ଏରୁପ ଧୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇ ପରସ୍ତ ପଟି ଲଗାଇ ସିଲାଇ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ କେବଳ ଏକ ପରସ୍ତ ପଟି ବାହାର ପାଖରେ ଖଣ୍ଡି ସିଲାଇ କରିବ । ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ଏକ ପରସ୍ତ ପଟି ସିଲାଇ କରିବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରଥମେ ଉପରଆଡୁ ପଟିକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ବସାଇ ଆଣିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ଶେଷକୁ ବାହାରୁଥିବା ଅଂଶରେ ତଳୁ ଏବଂ ଉପରୁ ଧୁଇ ପରସ୍ତ ପଟି ଯୋଡ଼ି ସିଲାଇ କରି ଶେଷ କରିବ । ଭିତରେ ଏକ ପରସ୍ତ କନା ଓ ମୁହଁରେ ୧

ଇଞ୍ଚ ବା ୧୫ ଇଞ୍ଚ ଚୌଡ଼ାର ଖଣ୍ଡିଏ ଚମଡ଼ା ବା ମହମ ଜାମା କନା ଏବଂ ହାଟ୍‌ର ବେକରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଫିତା ଗୁଡ଼ାଇ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ହାଟ୍ (Hat) ଖଣ୍ଡି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସୁବିଧା ହେବ ଏବଂ ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

କୁଟାର ବାଗ୍ (Bag)

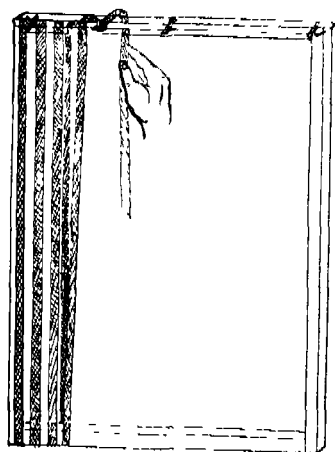
ଟୋପି ଏବଂ ହାଟ୍ (Hat) ପାଇଁ ଯେଉଁଠି କୁଟାର ପଟି ଆବଶ୍ୟକ, ବାଗ୍ (Bag) ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ପଟି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ବାଗ୍ (Bag) ଟି ଯେତେ ବଡ଼ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତାହା ଅନୁମାନ କରି ବାଗ୍ ପାଇଁ ଯେତେ ପଟି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତାହା ବୁଣି ନେବ । ପଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି ଏକଭାଗ ରଙ୍ଗାଇ ଦେବ । ଆଉ ଏକଭାଗ ସାଧା ରଖିବ ।

ତାଳପତ୍ର ରଙ୍ଗାଇବାର ପ୍ରଣାଳୀ ପୃଷ୍ଠା ୧୨ ଠାରୁ ୧୪ ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ରଙ୍ଗ କରାଯିବ । ବାଗ୍ ପାଇଁ ଶାଗୁଆ ରଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର ହେବ । Royal green L. C. ବା Mel Kait Green ମାର୍କା ଗ୍ରୀନ୍ ରଙ୍ଗରେ ଏହାକୁ ରଙ୍ଗ କରାଯିବ ।

ବାଗ୍ (Bag) ଟି ଯେତେ ଚୌଡ଼ାର କରିବ, ସେହି ଚୌଡ଼ା ଏବଂ ଯେତେ ଲମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ତାହାଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଲମ୍ବା ଖଣ୍ଡିଏ ପଟା ନେବ, କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡିଏ ଫରମା ତିଆରି କରାଇବ । ବାଗ୍ ଟି ଯେଉଁ ମାପରେ କରିବ, ପଟା ବା ଫରମାରେ ସେହି ମାପର ଦାଗ ଦେଇ ତହିଁର ଦୁଇ ପାଖରେ ଗୋଟିକେତେ କଣ୍ଟା ବସାଇ ଦେବ । ସେହି କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଡୋର ବାନ୍ଧି ଦେବ ।

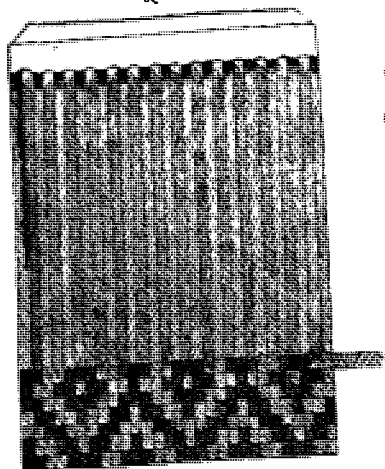
ପଟା ବା ଫରମାରେ ଏକପାଖରେ ଏବଂ କନ୍ଥା ହୋଇଥିବା ତୋରଣର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଶାଗୁଆ ରଙ୍ଗର ପଟିର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ବାନ୍ଧିଦେବ ଏବଂ ତାହାକୁ ପଟା ବା ଫରମାଟିର ତଳେ ଦୁଇଇ ଅନ୍ୟ ପାଖର ଡୋର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବ । ସେଠାରେ ଡୋର ଉପରେ ପଟିଟିକୁ ଥରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇ ପୁଣି ଫେରି ଆଣିବ । ଏ ପାଖରେ ଆଣି ଆଉ ଥରେ ସେହି ଡୋରରେ ଗୁଡ଼ାଇ ପୁଣି ଆଉ ପାଖକୁ ଫେରି ନେବ ଏବଂ ଆଉ ପାଖରେ ପୁଣି ଡୋରରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଏପାଖକୁ ଆଣିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

ଏହିପରି ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ପଟାଟି ବା ଫରମାଖଣ୍ଡିକରେ ପଟି ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଥର ସେହି ପଟିକୁ ପୁର୍ବ ପରି ବୁଲାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ସେତେ ଥର ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବ । ଏହା ବୁଣିବା ବେଳେ ଟାଣିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏହିପରି କରିବାରେ ପଟାର ବା ଫରମାଟିର ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁଇଗୋଟି ପାଖ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ,

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

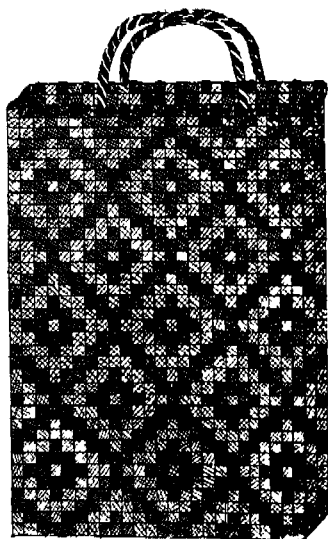
ମାନ୍ଦ ଛେଟ ଛେଟ ଦୁଇଗୋଟି ପାଖ ବାକି ରହିବ । ସେହି ଦୁଇପାଖ ପୁଣି କରବାପାଇଁ ପୁଣି ସେହି ଶାଗୁଆ ପଟିକୁ ସେହି ଛେଟ ଦୁଇପାଖ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଖର ଡୋରରେ ବାନ୍ଧି ଆଉ ପାଖକୁ ଏବଂ ସେ ପାଖରୁ ଫେରାଇ ଆଣି ପୁନଃ ପର ଏ ଦୁଇ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ଏହି ଦୁଇ ପାଖକୁ ଘୋଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ପଟିଟିକୁ ଏ ପାଖରୁ ଅନ୍ୟ ପାଖକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ଏ ପାଖକୁ ନେବା ଆଣିବା ସମୟରେ ପଟାଟି ବା ଫରମାର ତଳେ ଆଗରୁ ବସାଯାଇଥିବା ପଟିଗୁଡ଼ିକରେ ତାହାକୁ ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣି ବୁଣି ନେଉଥିବ । ସେହି ବାକି ଦୁଇ ପାଖ ପୁଣି ହେବା ବେଳକୁ ପଟା ବା ଫରମା ତଳେ ତଳ ଅଂଶଟି ସରଳ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ହୋଇ ଯାଇଥିବ ।

ଏଥର ବ୍ୟାଗ୍ରଟିର ତଳା ବାଦ୍ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା କେବଳ ଶାଗୁଆ ରଙ୍ଗର ପଟି ଅଟେ । ତହିଁରେ ସାଥା ପଟି ବୁଣିଦେଲେ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର

ସାଥା ପଟିକୁ ଫରମାର ବାମ ପାଖ କୋଣରେ ଲଗାଇ ବୁଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ୨ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ତାଳପତ୍ରର ଚଢ଼େଇ ବୁଣିବାରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ୨୦ ଠାରୁ ୩୦ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏହାକୁ ବୁଣି ପାରିବ । ପାର୍ଶ୍ୱର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବ୍ୟାଗ୍ର (Bag) ଟି ଡାଇମଣ୍ଡ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣା ଯାଇଅଛି । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ ।

ବୁଣା ଶେଷ ହେଲେ ବ୍ୟାଗ୍ରଟି ଫରମାରୁ ଖସାଇ ନେଇ ତହିଁର ମୁହଁରେ ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଦୁଇ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ହତା ଲଗାଇ ଦେବ । ହତାରେ ଏବଂ ବ୍ୟାଗ୍ରର ମୁହଁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଟି ଉତ୍ତମରୂପେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

କୁଟାର ତାଲା ଓ ପେଡ଼ି

କୁଟାରେ ତାଲା, ପେଡ଼ି, ଗୁଙ୍ଗୁଳୁ ଓ ବାକ୍ସ ପ୍ରଭୃତି ମଧ୍ୟ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ ।

ଏହି ସବୁ ବୁଣିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷ ତାଳପତ୍ରର ଚରାରେ ବୁଣିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ବହୁ ପରମ୍ପରାରେ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ଚରା ନେଇ ଚରା ଉପରେ ମଞ୍ଜୁକୁଟା ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ବୁଣିଯିବ । ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଚରାଗୁଡ଼ିକ ମୋଟା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତିଥର କୁଟାକୁ ଚରାଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇ ବୁଣିବାରେ ୫୫ ତାହାଠାରୁ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ହେବ ।

କୁଟାର ତାଲା ଓ ପ.ଛଅ ଆଦି କରିବା ପାଇଁ ଜୁଣ, ଫନାସି ବା ବୋବେଇ, ନଡ଼ିଆ ବାହୁଙ୍ଗାର ବା ତାଳ ବାହୁଙ୍ଗାର ଅଳ୍ପ ଅଣି ଚରା ତିଆରି କରିବ । ତାହାହେଲେ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବ, ତାହା ଶକ୍ତ ଓ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

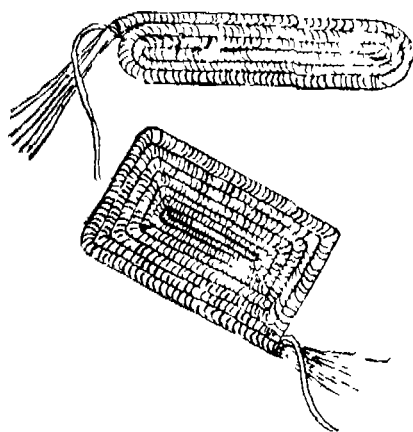
କୁଟାଗୁଡ଼ିଏ ଆଣି ତହିଁରୁ ପତ୍ର ଓ ଖୋଲପା ଆଦି ଛଡ଼ାଇ ଦେଇ କେବଳ ମଞ୍ଜୁଗୁଡ଼ିକ ଧସି କରି ରଖିବ । ଏହି ସମ୍ପା ମଞ୍ଜୁଦ୍ୱାରା ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଚରା ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ମଞ୍ଜୁ ଶୀତା କୁଟା ଗୁଡ଼ାଇବ । କୁଟା ଗୁଡ଼ାଇବା ବେଳେ ତାହାକୁ ବରାବର ପାଣିରେ ଓଦା କରି ନେଉଥିବ । ତାହା ନ କଲେ କୁଟା ଭଙ୍ଗିଯିବ । ଗୁଡ଼ାଇବା ବେଳେ କୁଟାଟି ସମାନ ଭାବରେ ଚରା ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇ ହୋଇ ବସି ଯାଉଅଛି, ଏଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିବ । କୌଣସିଠାରେ ମୋଡ଼ିହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତହିଁରେ ଭଙ୍ଗ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ବୁଣିବା ସମୟରେ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ପାଣି ରଖିଥିବ । ବରାବର ପାଣିଦ୍ୱାରା କରୁଥିବ । ବୁଣିବା କୁଟାଟିକୁ ପାଣିରେ ଗୁଡ଼ାଇ ନେଉଥିବ । ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଚରାରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ସମୟରେ କିଛି ପାଣି ଛୁଣ୍ଟି ଦେଇ ତାହାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରାଇ ନରମ କରି ଦେଉଥିବ ।

ଚରା ଉପରେ ୨ ଲକ୍ଷ ବା ୩ ଲକ୍ଷ ଅଥବା ବୁଣିବା ପଦାର୍ଥ ପାଇଁ ଯେତେକ ଦରକାର, ସେହି ବିବେଚନାରେ ତହିଁରୁ କିଛି ବେଶି ଲମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଟା ଗୁଡ଼ାଇ ସାରିଲେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶକୁ ମୋଡ଼ିଦେବ । ପଦାର୍ଥଟି ଗୋଲ କରିବାର ଥିଲେ ତାହାକୁ ଗୋଲ କରି ମୋଡ଼ିବ । ୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଲମ୍ବା ବା ଗୁରୁକୋଣିଆ କରିବାର ଥିଲେ ତାହାକୁ କେବଳ ଲମ୍ବରେ ୨ ଭାଗ କରି ମୋଡ଼ିବ । ତାହା ପରେ ଥରେ ବା ଦୁଇଥର ଖାଲ ଚରା ଉପରେ କୁଟା ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇ

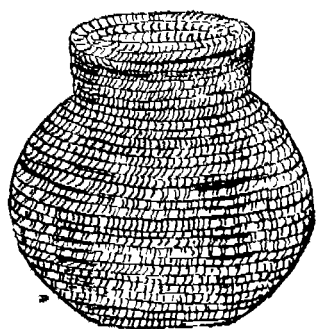

୧ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

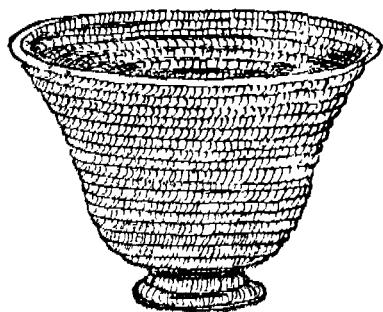

ସେହି ଅ ଶବ୍ଦ ପୁରୁ କୁଟା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ଉପରେ ଏକାଠି ମିଶାଇ ଧରିବ । ଗୁଡ଼ାଉଥିବା କୁଟାଟିକୁ ବୁଲାଇ ଆଣି ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଡ଼ାକ ବା ତାମ୍ରଶରେ ଲଗାଇ ଦେବ ଏବଂ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶ ଉପରେ ତାହାକୁ ରଖି ଗୁଡ଼ାହୋଇଥିବା ଅଂଶରୁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଅଂଶରେ କୁଟି ଦ୍ଵାରା ଫୋଡ଼ି ତହିଁରେ କୁଟାଟି ପୁରାଇ କୁଟାଟିକୁ ଟାଣି ନେବ । କୁଟାଟି ଭିତ୍ତି ହୋଇଗଲେ ତାହାକୁ କେବଳ ଚରା ଉପରେ ପୁଣି ଦୁଇଥର ଗୁଡ଼ାଇବ । ତାହା ପରେ ପୁଣି ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶର ଉପରୁ କିଛି ଅ ଶବ୍ଦ କୁଟି ଦ୍ଵାରା ଫୁଟାଇ କୁଟାକୁ ଟାଣିନେଇ ଭିତ୍ତି ଦେବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ତାହା ପରେ ପୁଣି ଚରା ଉପରେ ଦୁଇଥର ଗୁଡ଼ାଇବ । ପୁଣି ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶରେ ଫୁଟାଇବ । ଏହିପରି ବିମାଗତ ରୋ ଉପରେ କୁଟାଟିକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇ ଓ ପୁଣି ଦୁଇଥର ପରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅଂଶର ଉପରେ କୁଟି ବା ତାମ୍ରଶ ଫୁଟାଇ ଚୁଣିଯିବ ।

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏହିପରି ବିମାଗତ ବୁଣି ଯେଉଁ ଆକାରର ପଦାର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରବ, ସେହି ଆକାରର ପଦାର୍ଥ କରି ପାରିବ । ଯାଣ୍ଟିର ୨ ନମ୍ବର ଓ ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଲମ୍ବକ୍ତା ଏବଂ ଗୁରୁକୋଣିଆ ପଦାର୍ଥ ବୁଣିବା କାମରେ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ଏଣିକି ଯେଉଁ ଆକାରରେ କରବ, ବୁଣିବା ସମୟରେ ସେହି ଆକାରକୁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ବୁଣିଯିବ । ୪ ନମ୍ବର ଏବଂ ୫ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଗୋଲ ଆକାରର ପଦାର୍ଥ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ତାଳପତ୍ରରେ ରୋ ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀ ଓ କୁଟାରେ ଚରା ବୁଣା ପ୍ରଣାଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଏତିକି ପେ, ତାଳପତ୍ର ଶେଷ ଥରେ ଖାଲି ଚରାରେ ଗୁଡ଼ାଇ, ଥରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଣା ଅଂଶ ଓ ରୋ, ଦୁହେଁକୁ ମିଶାଇ ତହିଁ ଉପରେ ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ ହୁଏ । ଏଥିରେ ବୁଣା ଅଂଶର ଅତି ଅଳ୍ପ ଅଂଶରେ ଥରେ ତାମ୍ରଶ ଫୁଟାଇ କୁଟାଟି ପୁରାଇ ଭିତ୍ତି ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ଏବଂ ରୋ ଉପରେ ଦୁଇଥର କରି ଗୁଡ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼େ ।

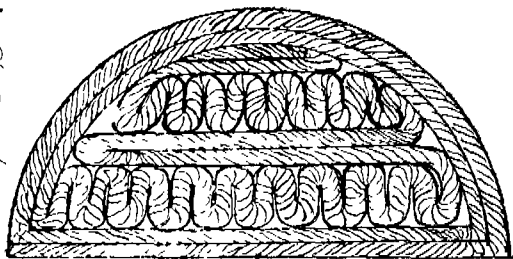
ବୋବେଇ

ବୋବେଇ ଏକପ୍ରକାର ଘାସ । ଏହା ଜଙ୍ଗଲମାନଙ୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ । ଏହାକୁ କେହି କେହି ପନାସି କହନ୍ତି ଏବଂ କେହି କେହି ବୋବେଇ କହନ୍ତି । ସହରମାନଙ୍କରେ ଏହା ସେବାଇ ଘାସ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହି ଘାସ କାଗଜ ତିଆରି ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ; ତେଣୁ ବହୁପରିମାଣରେ ଏହି ଘାସ ଓଡ଼ିଶାରୁ କାଗଜକଳମାନଙ୍କୁ ରମ୍ପାନ ହୋଇ ଯାଏ । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଅଞ୍ଚଳରେ, କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଟାଙ୍ଗି, ଦର୍ମଣ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ, ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ, ଅନୁଗୋଳରେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କରେ ଏହି ଘାସ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ ।

ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଘାସ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜନ୍ମେ, ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକେ ଏହି ଘାସରେ ଦଉଡ଼ି ବଳି ତହିଁରେ ଘରର ଚୂଳ ଓ ବାଡ଼ିଆଡ଼ି କାଁଛୁବକା, ବାଡ଼ିରୁଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଦଉଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିରେ ଶୋଇବାର ଖଟିଆ ମଧ୍ୟ ବୁଣାଯାଏ । ସମ୍ବଲପୁରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ କାଗଜକଳ ବସିଲଣି । ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ବୋବେଇ ଘାସ ଏଣିକି ଏହି କାରଖାନାରେ ଖରଚ ହୋଇ ପାରିବ ।

ବୋବେଇ ପାଁପୋଛୁ

ଏହି ଘାସଦ୍ଵାରା ପାଁପୋଛୁ ହୋଇ ପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଲୁଟାଦ୍ଵାରା ବେଣୀ କଲ ପରି ଏହି ଘାସଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ଲମ୍ବ ବେଣୀ ବଳିବ । ବେଣୀଟି ଯେପରି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସମାନ ହେବ, ତତ୍ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିର ଖିବ । ଲୁଟାର ବେଣୀ-ଦ୍ଵାରା ପାଁପୋଛୁ ତିଆରି କରବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀ ପୁରୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୋବେଇ ବେଣୀରେ ପାଁପୋଛୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବ । ବୋବେଇ ପାଁପୋଛୁ ଲୁଟାର ପାଁପୋଛୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତ, ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅଧିକ ଦିନ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ । ଏନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ

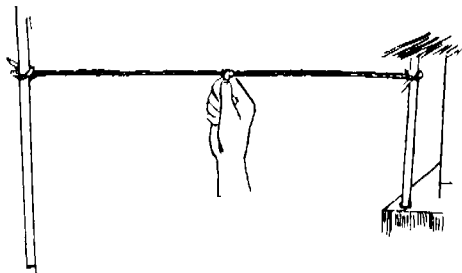

ଏ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିଦ୍ଵାରା ଅଳ୍ପର ମଧ୍ୟ ଗୋଲ, ଗୁରୁକୋଣିଆ, ଅଠକୋଣିଆ, ଲମ୍ବଡ଼ା, ତିକୋଣିଆ ଏହିପରି ନାନା ଆକୃତିର ପାଁପୋଛୁ ଓ ଅଳ୍ପର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଦାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଖଣ୍ଡି ଉଠିଥାଏ । ସେହି

ଖୁଣ୍ଟି ଗୁଣ୍ଡିକ ସମା କାଦେଲେ ଦଉଡ଼ିଟି ଅତି ସୁନ୍ଦର ହୁଏ ଓ ସେହି ଦଉଡ଼ିଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବା ତାହା ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ ।

ଖୁଣ୍ଟି ଗୁଣ୍ଡିକ ସମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ି ବଳିସାର ତାହାକୁ ପାକଳ କରି ଦଉଡ଼ିର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡକୁ ଦୁଇ ଗୋଟି ଖୁଣ୍ଟି ବା ଗୁଲରେ ବାନ୍ଧି ଦେବ; ଯେପରି ତାହା ଟାଣି ହୋଇ

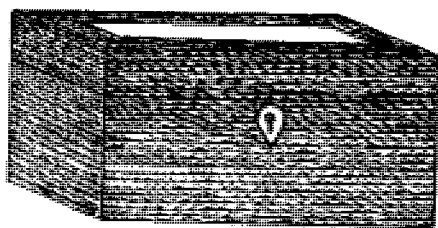
ରହିବ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖରା ଖାଇ ପାରିବ । ଉତ୍ତମ-ରୂପେ ଖରାରେ ଶୁଣିଲେ ରେକାଏ କୁଟା ବା ବୋବେଇ ଘାସ କିମ୍ବା ନଡ଼ିଆକତାକୁ ସେ ଦଉଡ଼ି ଉପରେ ବୁଲାଇ ମୋଡ଼ି କରି ଧରି ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ତହିଁରେ ଦଉଡ଼ିକୁ ବେଶ ଜୋର୍ କରି ବାରମ୍ବାର ଘଷି ଘଷି ମାଜି ଦେବ । ତାହା-ହେଲେ ଖୁଣ୍ଟି ଗୁଣ୍ଡିକ ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିବ ।

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଏବଂ ଦଉଡ଼ିଟି ସମା ଓ ଚିକ୍କଣ ହୋଇଯିବ ।

ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିର ବାକ୍ସ

କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଜେ କାଠ ବା କରସିକ ବାକସର ପଟାକୁ ମାସ ମୁତାବକ କାଟି ପଟା ମାନଙ୍କରେ କଣ୍ଟା ମାର ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବାକ୍ସ ବା ସୁଟକେଣ୍ଟ ତିଆରି କରିବ । ତହିଁ ଉପରେ

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅଠା ଦେଇ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିକୁ ବାକ୍ସର ଗୁରୁ ପାଖେ ପରସ୍ପରକୁ ଲଗାଇ କରି ବସାଇ ଦେବ । ଗୁରୁ ପାଖରେ ଦଉଡ଼ି ବସାଇବା ବେଳେ ଖୁବ୍ ଭାରି କରି ବସାଉଥିବ । ବାକ୍ସ ଉପରର ଡାଲରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେହି ଚିତ୍ର ଅନୁସାରେ ଦଉଡ଼ିକୁ ଅଠାରେ ନସାଇବ । ତାହା ପରେ ତାହାକୁ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

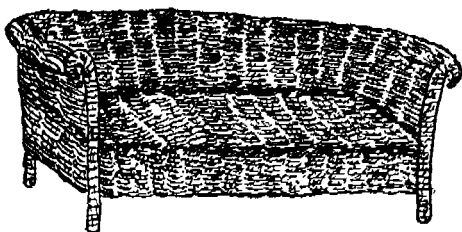
ଶୁଣିଲେ ତହିଁଉପରେ ଶିରଷ କାଗଜ ଘଷି ଚିକ୍କଣ କରିଦେବ । ଶେଷକୁ ଭିଣି ତେଲ ସହୁତ ଚକେଲେଟ୍ ରଙ୍ଗ ବା ଅଳ୍ପ ଯେ କୌଣସି ରଙ୍ଗ ମିଶାଇ ଏହାକୁ ରଙ୍ଗାଇ ଦେଲେ ତହିଁ ଉପରେ ପାଣି ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସତ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏସରି ପଦାର୍ଥ ଅଳ୍ପ ଯେ କୌଣସି ତେଲ-ରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ନାନାପ୍ରକାର ରଙ୍ଗାଯାଇ ପାରିବ ।

ବାଉଁଶରେ ବା ବାଜେ କାଠରେ ଟିକି ଲେଖାଏଁ ଗୋଡ଼ କରି ଏବଂ ତହିଁ ଉପରେ କିରସିନ୍ଧୂର ତଳା ଖଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଏଁ ବସାଇ ଛୋଟ ଛୋଟ ଟେବୁଲ୍ ତିଆରି କରି ପାରିବ । ଗୋଡ଼ ଗୁଡ଼ିକରେ ଅଠା ବୋଲି ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ ଏବଂ ତଳା ଉପରେ ଅଠା ବୋଲି ଦଉଡ଼ିକୁ ଲଗାଇଣି କରି ତଳା ଉପରେ ପାରି ଦେବ । ତା ପରେ ଉକ୍ତ ଟେବୁଲ୍‌କୁ ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଶିଷକାଗଜ ଘସି ପାଲିସ୍ କରିବ; ତହିଁରେ ତେଲରଙ୍ଗ (ଅଏଲ୍‌କଲର୍) ଦେଇ ତାହାକୁ ରଙ୍ଗାଇ ଦେବ । ତାହାହେଲେ ସୁନ୍ଦର ଟେବୁଲ୍ ହୋଇ ପାରିବ ।

ବାଉଁଶରେ ବା ବାଜେ କାଠରେ ଚଉକି, ସୋଫା, କାଉର୍ ପ୍ରଭୃତିର କେବଳ ଫରମା ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ ନେବ । ତହିଁର ଗୋଡ଼, ଦଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଅଂଶ ସବୁ ସରଳ ଥିବ, ସେହି ଅଂଶମାନଙ୍କରେ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିକୁ ଚିକ୍କଣ କରି ଗୁଡ଼ାଇ ଦେବ; ଦେଖିବ ଦଉଡ଼ି ମଝିରେ ଫାଙ୍କ ନ ରହେ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଗଣ୍ଡି ରହିଲା ପରି ଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା ଦଉଡ଼ିକୁ ଛକ କରି ତହିଁ ଉପରେ ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାରର ମୁଠିଆ ବସାଇଲେ ଆହୁର ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ଦଉଡ଼ି ଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା ଅଂଶମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଅଂଶମାନଙ୍କରେ ବେତର ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା ବାଉଁଶ ପାତିଆ ଖଞ୍ଜି ତହିଁ ଉପରେ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ି ବୁଣିଲେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ହେବ । ପାଣ୍ଡିରେ ଗୋଟିଏ କାଉର୍ ର ଚନ୍ଦ୍ର ଦିଆଗଲା । ଏହାର ଫରମାଟି କେବଳ ବାଉଁଶରେ ତିଆରି କରା ଯାଇଅଛି ଏବଂ ତହିଁର ଗୋଟାକମାକରେ ବାଉଁଶପାତିଆ ଖଞ୍ଜା ହୋଇ ତହିଁରେ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ି ବୁଣା ଯାଇଅଛି ।

ଗଡ଼ିଆ ବୁଣା

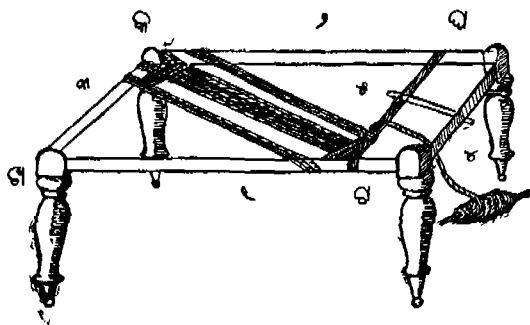
ଶୋଇବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଖଟ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିରେ ବୁଣା ହୁଏ । ଦଉଡ଼ିରେ ଯେଉଁ ଖଟ ବୁଣାଯାଏ ତାହାକୁ ସାଧାରଣତଃ ଦଉଡ଼ିବୁଣା ଖଟ ବା ଖଟିଆଁ କହନ୍ତି । ଏପରି ଖଟିଆ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରେ । ଏହା ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାରର ଉପଯୋଗୀ । ଅନୁଗୁଳ, କଳମାଳ ଏବଂ ଗଡ଼କାତମାନଙ୍କରେ ଏରୂପ ଖଟିଆର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଅଛି ।

ଅମ ଦେଶରେ ଅନେକ ସନ୍ତସନ୍ତ ସ୍ଥାନ ଅଛି । ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କର ଭୂଇଁରେ ଶୋଇବା ଯୋଗୁ ଅନେକଙ୍କର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ବିଶେଷତଃ ବର୍ଷାକାଳରେ ସନ୍ତସନ୍ତ ଜାଗାରେ

ଗୋଲ୍ ଅନେକେ ମାଲେଇ ଅ ପ୍ରଭୁ ନାନା ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ ତିଆରି ଖଟିଆ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସେହିସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା । ଯେଉଁଠାରେ ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ି ମିଲେନାହିଁ, ସେଠାରେ ଝୋଟର ବାଣି ବଳି ସେହି ବାଣିରେ ଏପରି ଖଟିଆ ସଜ୍ଜକରେ ବୁଣା ହୋଇ ପାରିବ । ଯେ କୌଣସି ବାଜେ କାଠର ଗୋଡ଼ ଓ ଦଣ୍ଡରେ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ଖଟିଆ ରଡ଼ ନେବା କଠିନ ନୁହେଁ । ଖଟିଆ ବୁଣିବା ଅତି ସହଜ । ତାହା ସମସ୍ତେ ସଜ୍ଜକରେ ଆସେ ଆସେ ବଣି ପାରିବେ । ବଣିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

ଏପରି ଖଟିଆ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଯେ କୌଣସି ଟାଣ କାଠରେ ୪ ଖଣ୍ଡ ପାଣ୍ଠୁଆ ବା ଗୋକ୍ତ କରି ନେବ; ତହିଁରେ ୪ ଖଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡ, ଲଗାଇ ଖଟିଆର ସମୋ ଦିଆରି କରିବ ।

୧ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଖଟିଥିବା ଫରମାର ଦଣ୍ଡାମାନ ୧, ୨, ୩ ଓ ୪ ଅଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ କରା ଯାଇଥିଲା । ୪ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା ଠାରୁ ୮୧୦ ଇଞ୍ଚ ଉଦ୍‌ଭୟତ୍ଵକୁ ୧ ଓ ୨

୧ ଜମ୍ବୁର ଚନ୍ଦ୍ର

ଅଟକାଇ ଦେଲେ କାଠି ଖଣ୍ଡିକ ସେହୁଠାରେ ଅଟକି ରହିବ ଏବଂ ଦଉଡ଼ିଟି ବରାବର ବଳି ହୋଇ ରହିଥିବ । ଏହି ବଳା ହୋଇଥିବା ଆଡ଼-ଦଉଡ଼ିଟି ଖଟିଆର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଏହି ଦଉଡ଼ି ୪ ଅକଡ଼ାସି ଚିହ୍ନିତ, ହେଲେ ଓ ୩ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡର ଦୁଇଗୋଟି କୋଣ କି ଓ ୫ ଅକ୍ଷର ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ିର ଦୁଇମୁଣ୍ଡର ଦୁଇଗୋଟି କୋଣ ଗ ଓ ଘ ଅକ୍ଷର ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ ହେଲା ।

ଯେଉଁ ଡୋରରେ ଖଟିଆ ବୁଣା ହେବ ସେହି ଡୋରକୁ ପ୍ରଥମେ ମାଜି ସଫା କରି କଣ୍ଡାରେ ସୁତା ଗୁଡ଼ା ହେବାପତ୍ତ ଖଣିଏ କାଠିରେ ଗୁଡାଇ କରି ରଖିବ ।

ତୋରର ଅବକା ଅଗକୁ * ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ିର ୧ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା ସଂଲଗ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ଧି
ଅଟକାଇ ଦେବ । ୧ ନମ୍ବର ଚକ୍ରରେ ସେହି ତୋର ଗ ଚିହ୍ନିତ କୋଣର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ * ଚିହ୍ନିତ
ଦଉଡ଼ିର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଅଛି ।

ତୋର ଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା ବଡ଼ାକୁ * ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ି ଓ ୪ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ
ଭୂମିରେ ରଖିଦେବ । ବୁଣିବାକେଲେ ତୋରଟି ଅପେ ଅପେ କାଠି ଦେହରୁ ଫିଟି ଯାଉଥିବ ।

ତୋରକୁ ୨ ସର କର ଏକାଠି ନେଇ କ ଚିହ୍ନିତ କୋଣଠାରେ ୩ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା
ଉପରେ ବୁଲାଇ ନେଇ ସେହି କୋଣର ପାହୁଆ ତଳେ ପୁରାଇ ସେହି ପାହୁଆର ଭିତର ପାଖରେ
ପାହୁଆ ଦେହକୁ ଲଗାଇ ତୋରକୁ ଭଡ଼ି ଦେଲେ ତୋରଟି ୩ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଭଡ଼ି ହୋଇ ରହିଯିବ । ଏହିପରି ଥରକୁଥର, ଭିନ୍ନ ଥର ତୋରକୁ ଦେଲେ କ ଓ ଗ ଚିହ୍ନିତ
କୋଣ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ୬ ସରଥ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ବସିଯିବ ।

ତାହାପରେ ସେହି ତୋରକୁ ଦୁଇ ସରସ୍ତ୍ର କର ଆର୍ଦ୍ଧ ତାହାକୁ * ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ିରେ
ବୁଲାଇ ନେଇ ପୁରାଇ ସେହି ୬ ସରଥ ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାତଳେ ବୁଲାଇ
ନେବ, ତା ପରେ ତୋର ଦୁଇ ଖିଅରୁ ସେଠାରେ ଅଲଗା କରିଦେବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଖ ଚିହ୍ନିତ
କୋଣରେ ଥିବା ପାହୁଆର ତଳେ ପୁରାଇ ଉପର ଆଡ଼କୁ ଉଠାଇଦେବ । ୩ ଓ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା
ଦୁଇଟି ଉପରେ ୬ ସରଥ ଧାଡ଼ିରୁ ୧୧ ଲକ୍ଷ ଅନ୍ତରରେ ତହିଁର ବାମ ପାଖରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି
ଆରମ୍ଭ କରିବ; ତୋରଟିକୁ ଟାଣିବ ଏବଂ ତୋର ଗୁଡ଼ିଆ ହୋଇଥିବା ବଡ଼ାଟିକୁ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା
ତଳବାଟେ ନେଇ ଦଣ୍ଡାର ଉପରେ ଫେରାଇ ଆଣି ୬ ସରଥ ଧାଡ଼ିର ତାହାଣ ପାଖରେ ତାହାଠାରୁ
୧୧ ଲକ୍ଷ ଅନ୍ତରରେ ୨ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡା ଓ * ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ି ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ଆରମ୍ଭ
କରିବ । ଠିକ୍ ଏହିପରି ଆଉ ଦୁଇ ଥର ସେହି ତୋରକୁ ବୁଲାଇ ନେଇ ଭଡ଼ିଦେଲେ ମଝିର ୬
ସରଥ ଧାଡ଼ିର ଦୁଇ ପାଖରେ ୩ ସରଥ ଧାଡ଼ି ୨ ଗୋଟି ହୋଇଯିବ ଏବଂ କ ଓ ଗ ଚିହ୍ନିତ କୋଣ
ଦୁଇଟିର ସମ୍ମୁଖରେ ୬ ସରଥ ଧାଡ଼ିର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ତହିଁ ଉପରେ ଭିନ୍ନସରଥ ଧାଡ଼ିଟି ବସି ପ୍ରଥମ
ଥର ବୁଣିବାର ଫାଦ ପଡ଼ିଯିବ ।

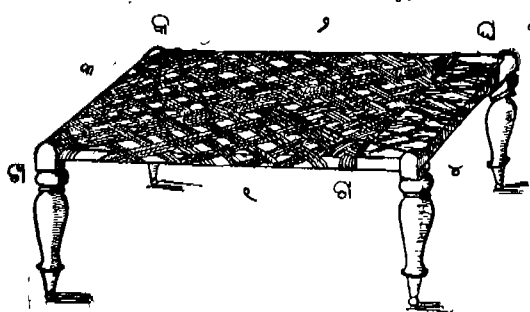
ତାପରେ ତୋରଟିକୁ ପୁଣି ଦୁଇସର କର * ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ି ଉପରେ ବୁଲାଇ ତାହାଣ
ପାଖର ୩ ସରଥ ଧାଡ଼ି ଉପରେ ମଝିର ୬ ସରଥ ଧାଡ଼ି ତଳେ ଓ ବାମ ପାଖର ୩ ସରଥ ଧାଡ଼ି
ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାର ତଳେ ନେଇ ସେଠାରେ ପୁରାଇ ତୋରର ୨ ଖିଅକୁ
ଅଲଗା କରିଦେବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଖ ଚିହ୍ନିତ କୋଣର ପାହୁଆ ତଳେ ପୁରାଇ ଉପରକୁ ଉଠାଇ
୩ ଓ ୧ ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାମ ପାଖରେ ପୁରାଇ ତଳ ସରଥ ଧାଡ଼ିର ବାମକୁ ଆଉ

ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ବୁଣା ଅରମ୍ଭ କରିବ । ଠିକ୍ ପୁରୁଥର ପରି ଡୋରକୁ ଟାଣି ଏବଂ ଡୋର ବିଡ଼ାକୁ ୨ ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡାତଳେ ନେଇ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡା ଉପରେ ବୁଲାଇ ଆଣି ୨ ଚକ୍ରିତ ବାଡ଼ୁ ଓ ୪ ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି ଉପରେ ତାହାଣ ପାଖରେ ପୁରୁର ତନିସରିଆ ଧାଡ଼ିର ଡାହାଣରେ ୧୫ ଇଞ୍ଚ ଅନ୍ତରରେ ବସାଇ ଦେଲେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ଅରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଠିକ୍ ପୁରୁପରି ଦୁଇଥର ବୁଣିଲେ ଏହି ଦୁଇ ପାଖର ନୂତନ ଧାଡ଼ି ଦୁଇ ଗୋଟି ତନିସରିଆ ହୋଇଯିବେ । ଗ ଚକ୍ରିତ କୋଣ ଓ ଖ ଚକ୍ରିତ କୋଣମାନଙ୍କରେ ଆଉ ଥରେ ଥରେ ଏହି ନୂତନ ତନିସରିଆ ଧାଡ଼ିର ବୁଣା ଫାଳ ବସିଯିବ । ପୁରୁଥର ବୁଣାରେ ପୁରୁର ଧାଡ଼ିଟି ଯେଉଁ ଧାଡ଼ିର ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବ ଏଥରର ଏ ଧାଡ଼ି ତାହାର ତଳେ ଏବଂ ପୁରୁଥରର ଧାଡ଼ି ଯେଉଁ ଧାଡ଼ିର ତଳେ ପଡ଼ିଥିବ ଏ ଥରର ଏ ଧାଡ଼ି ତାହାର ଉପରେ ପଡ଼ିବ ।

ଠିକ୍ ପୁରୁପରି ବୁଣି ବୁଣି ଖ ଓ ଘ ଚକ୍ରିତ କୋଣ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ସ୍ଥାନ ଥିବ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେଗୋଟି ତନିସରିଆ ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପାରୁବ ତେତେଗୋଟି ତନିସରିଆ ଧାଡ଼ି ବସାଇବ । ଏହି ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରଠାରୁ ୧୫ ଇଞ୍ଚ ଅନ୍ତରରେ ରହିବ । ଧାଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କ ଓ ଗ ଚକ୍ରିତ କୋଣ ଦୁଇଟିଠାରୁ ଦୁଇପାଖରୁ ମଝିଆଡ଼କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଖଟିଆଟି ବୁଣି ହୋଇ ଯାଉଥିବ ।

ଶେଷକୁ ପୁଣି ପ୍ରଥମେ କ ଓ ଗ କୋଣ ମଧ୍ୟରେ ୬ ସରିଆ ଧାଡ଼ି ବସାଇଲା ପରି ଡୋରକୁ ନେଇ ଖ କୋଣର ପାହୁଆ ତଳେ ପୁରାଇ ବୁଣା ଫାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ପାଖର ବୁଣାକୁ ଦୁଞ୍ଚି କରି ଘ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ତନିଥର ସେହିପରି ଡୋରକୁ ବୁଣି ଦେଲେ ଖ ଓ ଘ କୋଣ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ୬ ସରିଆ ଧାଡ଼ି ଗଠିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଖଟିଆଟିର ବୁଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୪ ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ଓ ୪ ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡିଏ କସ ଦଉଡ଼ିରେ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଲଦା ଭିତ୍ତି ଦେଲେ ଖଟିଆର ସମସ୍ତ ବୁଣା ଅଂଶ ଟାଣି ହୋଇ ସମତଳ ହୋଇଯିବ । ଖଟିଆରେ

ଶୁଆ ବସା କରିବା ପରେ ଡୋରଗୁଡ଼ିକ ଯେବେ ହୁଗୁଳା ହୋଇ ଝୁଲି ପଡ଼େ ତେବେ ଏହି ୪ ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ଓ ୪ ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ିରେ ଲଗିଥିବା କସକୁ ଫିଟାଇ ପୁଣି ଟାଣିକରି ଭିତ୍ତିଦେଲେ ତାହା ପୁଣି ଟାଣି ହୋଇ ବହୁ-ପରିମାଣରେ ସମତୁଳ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଖଟିଆବୁଣାକୁ ଅନେକ

୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପ୍ରକାରେ ବଳଦଆଣିଆ ବୁଣା ବୋଲି କହନ୍ତି । ଡୋରକୁ ରଙ୍ଗାଇ ଆକୃଷ୍ଟ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଚକ୍ରିତ କରି ମଧ୍ୟ ଖଟିଆ ବୁଣା ଯାଇଥାଏ ।

ତାଳମଣ୍ଡ ବୁଣା ଖଟିଆ

ବୋବେଇ ଦଉଡ଼ିରେ ଖଟିଆ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ବୁଣାଯାଇ ପାରେ । ଟୁଇଲ୍, କଲ୍-ଟୁଇଲ୍, ତାଳମଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଣାଳୀରେ ବୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେହିପରି ବୁଣା ହୋଇ ପାରିବ ।

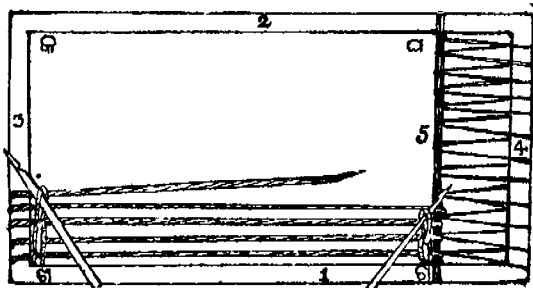
ପ୍ରଥମେ କାଠର ଗୋଡ଼ ଚଉଡ଼ି କରି ତହିଁରେ ଦଣ୍ଡାଭିତ୍ତି ଖଟିଆର ଫରମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଦଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ କୁଦାଇ ନେଲେ ଆଦୁର ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରରେ ଦଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ୧, ୨, ୩ ଓ ୪ (ଲଂଘ ୧, ୨, ୩, ୪) ଅଙ୍କଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇ ଅଛି । ୧(୧) ଓ ୨(୨) ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାଦ୍ୱୟର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ୧୦ ଇଞ୍ଚ ଇତରାଦ୍ୱାରା ସେହି ଦଣ୍ଡା ଦୁଇଟିରେ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ୮୧୦ ଥର ଅଳ୍ପ ବାଗରେ ଗୁଡ଼ାଯାଇ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡିତ ଏକାଠି ଦ୍ୱାରା ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ବଳିଦିଆ ଯାଇଅଛି । କାଠି ଖଣ୍ଡକୁ ୪ (୪ ନମ୍ବର ଦଣ୍ଡା ତଳେ ଲଗାଇ ଦେବାରୁ ତାହା ସେହିଠାରେ ଅଟକି ରହିଅଛି ଏବଂ ବଳିହୋଇ ଯାଇଥିବା ଘୋରଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ମୋଟ ଦଉଡ଼ିରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ୧ ଓ ୨ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ସେହି ଦଉଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରରେ ୪ (୫) ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରା ଯାଇଅଛି । ଏହି ୪ (୫) ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ି ଓ ୪ (୪) ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାରେ ଖଣ୍ଡିତ କିମ୍ବା ଦଉଡ଼ି ଭିତ୍ତି ଯାଇଅଛି ।

ଏହି ୪ (୫) ଚିହ୍ନିତ ଦଉଡ଼ିରେ ଓ ୩ (୩) ଚିହ୍ନିତ ଦଣ୍ଡାରେ ବୁଣିବା ତୋରକୁ ଲଗାଇ ଖଟିଆର ଟାଣି ତୋର ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେବ ।

(ଟାଣି ତୋରର ଅର୍ଥ ଯେଉଁ ତୋରମାନ ଲମ୍ବାରେ ବନ୍ଧାଯିବ ଏବଂ ଯହିଁରେ ଭରଣି ତୋର ଅଳ୍ପବାଗେ ବୁଣାଯିବ । ଯେଉଁ ତୋରମାନ ଟାଣି ତୋରମାନଙ୍କରେ ଅଳ୍ପବାଗେ ବୁଣାଯାଏ ତାହାକୁ ଭରଣି ତୋର କହନ୍ତି) ।

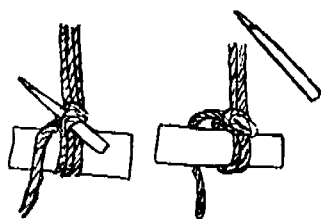
ଟାଣି ତୋର ବାନ୍ଧିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଖଣ୍ଡି କାଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । କାଠି ଦୁଇଖଣ୍ଡି କାଠରେ ବା ବାଉଁଶରେ ଅଥବା ଲୁହାରେ ହୋଇ-ପାରେ । କାଠର ବା ବାଉଁଶର ହେଲେ ତାହା ୧ ଇଞ୍ଚରୁ ୧ ୧/୨ ଇଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଲୁହାର ହେଲେ କିଛି କମ ମୋଟା ହେଲେ ଚଳିବ । କାଠିର ଏକ ମୁଣ୍ଡକୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସରୁଆ ଓ ଗୋଜିଆ କରିବ । ଅଗକୁ ୧ ଇଞ୍ଚ ଛଡ଼ି ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଆଙ୍କୁଣୀ କରିଦେବ । ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ଦେଖ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଖଟିଆ ବୁଣିବାପାଇଁ ଭରଣି ତୋରଣକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ମାଳ ସମା କରି ରଖିଥାଏ । ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ଏକଭାଗ ସାଧା ରଖିବ; ଅଉ ଭାଗଟିକୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ନେବ କିମ୍ବା ସବୁ ଡୋରାଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ସମାନ ୩୪ ଭାଗକରି ତିନି ଗୁଡ଼ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗରେ ଭଲ ଭଲ ଭାଗକୁ ରଙ୍ଗାଇବ । ଟାଣି ତୋରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗର ନ କରି ପଟା ପଟା କରି ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗର ଡୋର ଲଗାଇ ପାରିବ ।

୩ ନମ୍ବର ଚିତ୍ରର * () ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ିର ବାମ ମୁଣ୍ଡରେ ବୁଣିବା ତୋରର ଏକପ୍ରାନ୍ତକୁ ବାନ୍ଧିଦେବ । ତୋରଟିକୁ ୧ (1) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ପାଖେ ପାଖେ ସିଧାକରି ୩ (3) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବ । ସେହୁଠାରେ ତୋରଟିକୁ ଦୁଇ ପରସ୍ତ କରି ତାହାକୁ ୩ (3) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡାଉପରେ ବୁଲାଇ ୧ ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ଓ ସେହି ତୋରର ମଧ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇବ । ତୋରର ଦୁଇ ପରସ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଦେବା ମଧ୍ୟରେ ୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର ପରି ଆଙ୍କୁଣା କାଠିରୁ ଗୋଟିଏ ଲଗାଇ ଦେଇ ତୋରକୁ * (5) ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି ନିକଟକୁ ପ୍ରଥମ ଖିଆ ଟାଣି ପାଖେ ପାଖେ ଫେରାଇ ଆଣିବ । * (5) ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି

୪ ନମ୍ବର ଚିତ୍ର

ଉପରେ * ଫେରାଇ କରି ବୁଲାଇ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ତୋରର ଫେରା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଆଙ୍କୁଣିଆ କାଠି ଖଣ୍ଡିକ ସୁରାଇ ଅଟକାଇ ଦେବ । ତୋରକୁ ପୁଣି ୩ (3) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ନିକଟକୁ ନେଇ ସେହି ଦଣ୍ଡାଉପରେ ଦୁଇଫେରା କରି ବୁଲାଇ ଆଣି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେହି ଫେରାରେ ସେଠାରେ ଥିବା ଆଙ୍କୁଣିଆ କାଠିର ଆଙ୍କୁଣା ଲଗାଇ ଫେରାଟିକୁ ପୁରାଥରର ଫେରା ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣିନେବ । ଆଙ୍କୁଣା କାଠିଟିକୁ ଏହି ନୂତନ ଫେରା ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇ ତାହାକୁ ସେହୁଠାରେ ସେହିପରି ଛଡ଼ିଦେଇ ତୋରଟିକୁ ପୁଣି * (5) ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି ନିକଟକୁ ଆଣିବ; * (5) ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି ଉପରେ ଦୁଇଫେରା କରି ଠିକ ପୁରାଥର ବୁଲାଇଆଣି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆଙ୍କୁଣିଆ କାଠିଦ୍ୱାରା ନୂତନ ଫେରାଟିକୁ ପୁରାଥରର ଫେରା ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣିନେଇ ନୂତନ ଫେରାରେ ଆଙ୍କୁଣା କାଠି ଲଗାଇ ଛଡ଼ିଦେବ । ତୋରକୁ ପୁଣି ୩ (3) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ନିକଟକୁ ନେବ ଏବଂ ସେଠାରେ ପୁରାଥର ନୂତନ ଫେରାକୁ ଆଙ୍କୁଣା କାଠିଦ୍ୱାରା ପୁରା ଫେରା ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣିନେଇ ନୂତନ ଫେରା ମଧ୍ୟରେ ଆଙ୍କୁଣା କାଠି ଲଗାଇବ ।

ଏହିପରି କ୍ରମାଗତ ଥରେ ୩ (3) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡାରେ ଓ ଥରେ * (5) ଚିତ୍ରିତ ଦଉଡ଼ିରେ ତୋରକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ୨ (2) ଚିତ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଫଳାଣି ଟାଣି ତୋର

ଲଗାଇ ଦେବ । ୩ ନମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖ । ଟାଣି ତୋର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୩ (୩) ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ଓ
 ୪ (୪) ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ର ପାଖେ ପାଖେ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇ ଧାଡ଼ ବଛମାଳିଆ ଗଣ୍ଡି ବଳା
 ହୋଇଯିବ ।

ଏଥର ଭରଣି ତୋର ଲଗାଇ ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

ଟାଣିର ତୋର ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ ହେଲା, ସେହିଠାରେ ତାହାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସ୍ଥଳକୁ ବଢ଼ି
 ଦଣ୍ଡାରେ ବୁଲାଇ ଆଣି, ଠିକ୍ ଟାଣି ତୋର ଯେପରି ୩ (୩) ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡାରୁ ୪ (୪) ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାଯାଇଥିଲା ସେହିପରି ଭରଣି ତୋରକୁ ଖଟିଆର ଲମ୍ବ ଦମ୍ବା ଦୁଇଟିରେ ଟାଣି ତୋର-
 ମାନଙ୍କ ଅଡ଼ିବାଗରେ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି ବରାବର ଟାଣି ତୋରଯାକ ପୁଣି ହେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରଣି ତୋରକୁ ବୁଣିବ ।

ବୁଣିବା ସମୟରେ ଟେକୁ ଟୁଇଲ୍, କଳା ଟୁଇଲ୍ ବା ଡାଇମଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ଯେ କୌଣସି
 ପ୍ରକାରରେ ବୁଣିବାକୁ ଘିର କରବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଟାଣିର ଡୋରଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣି ଆଗେ ଭାଗ କର
 ନେବ । ଏଥି ପୂର୍ବେ ସେହି ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ତାଳପତ୍ରର ଚଟେଇ ବୁଣିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ
 ସବୁ ଭାଗ ଓ ଗଣନା ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି, ଏଠାରେ ସେହି ଭାଗ ଅନୁସାରେ ଡୋରମାନଙ୍କୁ
 ଗଣିବ । ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପନ୍ଥ ବଦଳରେ ଏଠାରେ ଯୋଡ଼ିଏ ଲେଖାଏଁ ତୋରକୁ
 ଗୋଟିଏ ବୋଲି ବିବେଚନା କରି ବୁଣିବାକୁ ହେବ ।

ସେହିରୂପ ଗଣନାରେ ଯେତେ ଯୋଡ଼ା ବାଣି ହେବ ତାହା ଲେଡ଼ା ହେବା ହସାବ
 ଅନୁସାରେ ତଳକୁ ଏବଂ ଉପରକୁ ନେଇ ବୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭରଣି ତୋରକୁ ବରାବର ଦୁଇପକ୍ଷ
 କରି ତଳାଇବାକୁ ହେବ ।

ଭରଣି ତୋରକୁ ଦୁଇପକ୍ଷ କରି ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରବ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ତହିଁର ହସାବ ଅନୁସାରେ ଯେତେ ଯୋଡ଼ା ଟାଣି ତୋର ଉପରକୁ ରହିବ ଏବଂ ଯେତେ
 ଯୋଡ଼ା ତଳକୁ ଯିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଟାଣି ତୋରଗୁଡ଼ିକ ତଳକୁ ଓ ଉପରକୁ ରଖି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
 ଭରଣି ତୋର ଯୋଡ଼ିକ ବୁଣି ବିପରୀତ ଦଣ୍ଡାରେ ବୁଲାଇ ଓ ସୁନଖ ତାହା ଫେରିବ ଟାଣି ତୋର
 ଦ୍ଵାରା ଯେପରି ୩ (୩) ଚକ୍ରିତ ଦଣ୍ଡା ଓ ୪ (୪) ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ିଠାରେ ବେଣୀ ପଡ଼ିଅଛି ସେହିପରି
 ବେଣୀ ପକାଇ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣିଯିବ ।

ଦଣ୍ଡାରେ ବୁଣାକାମ ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପାଖର ବଛମାଳିଆ ଗଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟିଏ
 ଫାଶ ନେଇ ଏପାଖରେ ଫାଶ ବସାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିବ ।

ଗୁରୁପାଖର ବାହୁମାଳାଆ ଫାଶକୁ ଆହୁର ଅଧିକ ବଡ଼ କଲେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯିବ । ତେଣୁ ବଡ଼ ବାଳ ଖଟିଆରେ ସାଧାରଣତଃ ଉକ୍ତ ଫାଶକୁ ବଡ଼ କରି ରଖନ୍ତି । ବଡ଼ କରି ରଖିବା କାରଣ ତୋରକୁ ୩ ଥର ବୁଲାଇ ୩ ଗୋଟି ଫେରା ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଗଣି ସକାଇବାକୁ ହେବ । ଉପରେ ପ୍ରତି ଫେରା ମଧ୍ୟରେ ନୂତନ ଫେରାଟିକୁ ଆଙ୍କୁଣାକାଠିଦ୍ୱାରା ଟାଣି ନିଆଯାଇ ତୋରଟି ଫେରାଇ ଆଣିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ତାହା ପରବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଫେରାରେ ଢିଙ୍ଗାୟୁ ଫେରାକୁ ପୁରାଇ ତହିଁପରେ ଢିଙ୍ଗାୟୁ ଥରକୁ ତୋର ଫେରା ଆଣି ଢିଙ୍ଗାୟୁ ଫେରାକୁ ଆଙ୍କୁଣାକାଠି ଦ୍ୱାରା ପୁରାଇ ଦୁଇ ଗୋଟି ଫେରା ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣିନେଇ ଏହି ଢିଙ୍ଗାୟୁ ଫେରାରେ ଆଙ୍କୁଣା କାଠି ଦେଇ ରଖିବ ଏବଂ ପୁରା ଫେରା ଦୁଇଟିରୁ ଢିଙ୍ଗାୟୁ ଫେରାଟିକୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆଙ୍କୁଣାକାଠି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେବ । ପ୍ରଥମ ଫେରାଟିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବ ।

ଠିକ୍ ଏହିପରି ୪ (୫) ଚକ୍ରିତ ଦଉଡ଼ି ପାଖରେ କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଦଣ୍ଡା ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବ ।

Printed by P. Kar.
THE UTKAL SAHITYA PRESS,
CUTTACK,
1940.